

Liahona

**Lær av Ham og
lytt til Hans ord,
s. 12, 14, 20**

**Tre historier fra Skriftene
som gir meg håp, s. 44**

Vi trakter etter alt dette, s. 52

**Du kan være misjonær nå,
s. 58, 68**

KOPERING IKKE TILLAT

Eunike underviser sin sønn, Timoteus, i Den hellige skrift, av Sandy Freckleton Gagon

Apostelen Paulus roste Timoteus for hans «oppriktige tro, den som bodde først i din mormor Lois og i din mor Eunike» (2 Timoteus 1:5). Timoteus var en medtjener

«i Kristi evangelium» (1 Tessalonikerbrev 3:2) og en trofast hjelper for Paulus, som kalte Timoteus «min ekte sønn i troen» (1 Timoteus 1:2).

Liahona, januar 2011

BUDSKAP

4 Budskap fra Det første presidentskap: Herren trenger misjonærer

Av president Thomas S. Monson

7 Besøkende lærerinnens budskap: Hjelpeforeningens historie og arv

HOVEDARTIKLER

14 Frelseren – Mesterlæreren

Av eldste Jay E. Jensen

Herrens bruk av Skriftene når han underviste og styrket andre, er et eksempel for oss alle.

20 Det nye testaments historiske kontekst

Av Thomas A. Wayment

Hvem skrev Det nye testamente? Hvordan ble det overlevert til oss?

OMSLAGSSIDEN

Jesus, Maria og Marta, av Anton Dorph, gjengitt med tillatelse fra Hope Gallery.

26 Grunnleggende for vår tro

Av eldste Dallin H. Oaks

Våre naboer kjenner kanskje ikke til disse viktige sannheter om vår tro.

34 Hva er nytt i Personlig fremgang?

Av Elaine S. Dalton

Unge kvinners president på generalplan forklarer noen forandringer i Personlig fremgang.

37 Det aronske prestedømme – større enn du kanskje tror

Av David L. Beck

Det nye heftet Plikt overfor Gud hjelper deg å lære evangeliet, handle ifølge det og dele det med andre.

AVDELINGER

8 Små og enkle ting

11 Våre hjem, våre familier: Bønnens kraft til å gjenopprette

Av Marcos A. Walker

12 Hva vi tror på: Skriftene forteller og vitner om Jesus Kristus

40 Sagt av siste-dagers-hellige

74 Nytt fra Kirken

79 Ideer til familiens hjemmeaften

80 Til vi ses igjen: Aldri forlatt

Av Adam C. Olson

44 Eksempler fra oldtiden, løfter i vår tid

Navn ønskes ikke oppgitt
Hvorfor disse beretningene som er tusener av år gamle, er meningsfylte for meg i dag.

47 Evangeliet i mitt liv: Fra å tro til å vite

Av Chiao-yi Lin

*Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.
 Hint: Vennskap.*

48 Rett på sak

50 Fra misjonsmarken: I englers nærvær

Av Samuel Gould

52 Vi tror!

Av Unge kvinners presidentskap
Vi må tro på normer og verdier og søke etter disse for å ha Den hellige ånds kraft.

53 Bli en trofast mann i prestedømmet

Av Unge menns presidentskap
Vi vet at du kan utrette store ting når du blir en trofast prestedømsbærer.

54 Linje på linje: 13. trosartikkel

55 Du skulle ta Seminar

Av Lisa Pace
Min venns forslag forandret mitt liv.

56 Vår verden

57 Plakat: Det er hyggelig å være viktig

58 Jeg håper de kaller meg på misjon?

Av Loran Cook
Ikke sikker på hvordan du skal forberede deg til misjon? Her er fem måter.

60 Den beste Brigham Young

Av Karen A. Kimball
Manuset til rollen som Brigham Young var feil. Hva kunne Kathy gjøre?

62 Et spesielt vitne: Hvordan bygger jeg opp en åndelig grunnvoll?

Av eldste Neil L. Andersen

63 Vår side

64 Samlingsstunden: Skriftene er Guds ord.

Av JoAnn Child og Cristina Franco

66 Historier om Jesus: Jesus som barn

Av Diane L. Mangum

68 Hvor er Isabelle?

Av Susan Denney
Isabelle manglet under sin egen dåp da det ble tid for å ta et bilde!

70 For små barn

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges offisielle norske tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Anderson

Redaktør: Paul B. Pieper

Rådgivere: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr.,
Yoshihiko Kikuchi

Administrerende direktør: David L. Frischknecht

Redaksjonssjef: Vincent A. Vaughn

Grafisk ansvarlig: Allan R. Loyborg

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Redaktører: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Seksjonsredaktør: Ryan Carr

Redaksjonsassistent: Susan Barrett

Redaksjonsmedarbeidere: David A. Edwards, Matthew D.
Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer
Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk,
Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M.
Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe,
Julie Wardell

Sekretær: Laurel Teuscher

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Scott Van Kampen

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Design og produksjon: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker
Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Forhåndstrykking: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Evan Larsen

Oversettelse: Petter Svanevik

Abonnement eller adresseendring ordnes gjennom
tidsskriftsrepresentanten eller direkte gjennom
distribusjonssenteret i Tyskland.

Gratis telefon: 00800 3478 3388.

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto),
betales til konto nr.: 6118.07.13629.

For abonnement og priser utenfor USA og Canada, kontakt ditt
lokale distribusjonssenter eller en leder i din menighet eller gren.

**Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller e-post til: liahona@ldschurch.org.**

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Asmund H. Hernes

Reistadlia 36

3425 REISTAD

Tlf.: 32 84 25 58

Nyhetsredaktør: Asmund H. Hernes

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
kambodjansk, cebuano, kinesisk, kroatisk, tsjekkisk, dansk,
hollandsk, engelsk, estisk, fijijsk, finsk, fransk, tysk, gresk,
hindi, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati,
koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsisk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, sinhalaisk,
slovensk, spansk, svensk, tagalog, tahitisk, tamil, telugu, thai,
tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hypphigheten varierer
for de forskjellige språkområder.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt. Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til leilighetsvis,
ikke-kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan
ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke
er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA:
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2011 Vol. 75 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Norwegian
(ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer på Internett

Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

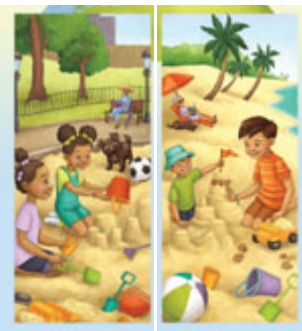
Frelseren var en mesterlærer (se side 14). **For å forbedre dine undervisningsferdigheter kan du gå på www.teaching.lds.org.**

FOR UNGDOM

I dette nummeret **finner du ut hva som er nytt i Personlig fremgang og Plikt overfor Gud** (side 34 og 37). Sjekk så på de ledsagende nettstedene www.PersonalProgress.lds.org og www.DutytoGod.lds.org.

FOR BARN

Ta en titt på «Nye venner i hele verden» på side 72, og **spill deretter en nettversjon av spillet** på www.liahona.lds.org.

Barns kunstverk utstilles nå på Kirkens historiske museum i Salt Lake City, og hvert kunstverk som ble inn-sendt, vises på www.liahona.lds.org.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale finnes på mange språk på www.languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Aktivisering, 40

Bønn, 48, 56, 62

**Det aronske
prestedomme, 37**

Det nye testamentet, 20

Dyd, 54

Familie, 26, 48

**Felleskapsfremmende
arbeid, 8**

**Guddommelig
beskyttelse, 50**

Guddommen, 26

GUF, 52

Hjelpeforeningen, 7

Hjemmeundervisning,

42

Jesus Kristus, 14, 66, 80

Kall i Kirken, 43

Lydighet, 50

Media, 48

Misjonærarbeid, 4, 41,

50, 58, 68

Mormons bok, 47, 56

Mot, 60

Omvendelse til

evangeliet, 41, 56

Personlig fremgang, 34

Plikt overfor Gud, 37

Prestedømsvelsignelser,

42

Seminar, 55

Skriftene, 12, 20, 44, 47,

62, 64

Slektshistorie, 8

Tjeneste, 58, 62

Tro, 44, 58

Undervisning, 14

Vennlighet, 57, 58, 70

Vitnesbyrd, 49, 55, 56

Ærlighet, 60

Åpenbaring, 26

Av president
Thomas S. Monson

HERREN TRENGER MISJONÆRER

På generalkonferansen i oktober ba jeg om flere misjonærer. Enhver verdig og skikket ung mann skulle forberede seg til å utføre en misjon. Denne tjenesten er en prestedømsplikt – en forpliktelse Herren forventer av oss som er gitt så mye. Unge menn, jeg oppfordrer dere til å forberede dere til misjonærtjeneste. Hold dere rene og verdige til å representere Herren. Hold dere sunne og sterke. Studer Skriftene. Delta i Seminar og Institutt der hvor dette er tilgjengelig. Gjør dere kjent med misjonærhåndboken *Forkynn mitt evangelium*.

Søstre, selv om dere ikke har det samme prestedømsansvar som de unge mennene til å reise på heltidsmisjon, yter dere også verdifulle bidrag som misjonærer, og vi er takknemlige for deres tjeneste.

Til de modne brødre og søstre i Kirken, jeg minner om at Herren trenger mange, mange flere av dere som heltidsmisjonærer. Hvis dere ennå ikke er i den fasen av livet hvor

dere kan reise ut som misjonærekterpar, oppfordrer jeg dere til å forberede dere nå til den dagen, dersom omstendighetene tillater det, da du og din ektefelle kan gjøre det. Få andre muligheter vil by seg i livet hvor dere kan nyte den gode ånd og tilfredsstillelse som kommer av å utføre heltids-tjeneste sammen i Mesterens verk.

Noen av dere er kanskje sjenerte av natur eller føler dere utilstrekkelig til å kunne ta imot et slikt kall. Husk at dette er Herrens verk, og når vi går Herrens ærend, har vi krav på Herrens hjelp. Herren vil forme ryggen i forhold til byrden som blir lagt på den.

Andre, som er verdige til å tjene, føler kanskje at de har viktigere prioriteringer. Jeg husker godt Herrens løfte: «Den som ærer meg, vil jeg ære» (1 Samuel 2:30). Ingen av oss kan ære vår himmelske Fader og vår Frelser mer enn ved å virke som en selvopprende, medfølende misjonær.

Et eksempel på slik tjeneste var Juliusz og Dorothy Fussek, som ble

kalt på misjon til Polen. Bror Fussek var født i Polen. Han snakket språket. Han elsket folket. Søster Fussek var engelsk og visste lite om Polen og folket der. De stolte på Herren og tok fatt på oppdraget. Arbeidet var ensomt og oppgaven enorm. Det var ikke opprettet noen misjon i Polen på den tiden. Oppdraget ekteparet Fussek fikk, var å berede veien slik at en misjon kunne opprettes.

Ble eldste og søster Fussek fortvilet fordi oppdraget var så enormt? Ikke et øyeblikk. De visste at de var kalt av Gud. De ba om hans guddommelige hjelp, og de viet seg helhjertet til arbeidet.

Etter en tid møtte eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum, eldste Hans B. Ringger, den gang medlem av De sytti, og jeg, ledsaget av eldste Fussek, kirkeminister Adam Wopatka i den polske regjering. Vi hørte ham si: «Deres kirke er velkommen her. Dere kan bygge deres hus, dere kan sende deres misjonærer.

Denne mannen,» sa han og pekte på Juliusz Fussek, «har tjent deres kirke vel. Dere kan være takknemlige for hans eksempel og arbeid.»

La oss i likhet med ekteparet Fussek gjøre det vi skulle gjøre i Herrens verk. Da kan vi sammen med Juliusz og Dorothy Fussek gjenta salmistens ord:

«Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper.

... Din vokter skal ikke slumre.

Se, han slumrer ikke og sover ikke, Israels vokter» (Salmene 121:2–4). ■

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Undervisning, *intet større kall* står det: «Fortell om en personlig erfaring med hvordan det å etterleve et prinsipp i evangeliet har vært til velsignelse for deg. Oppfordre dem du underviser, til kort å fortelle om egne erfaringer» ([2000], 159). Les dette budskapet, og spør så familiens medlemmer hvem president Monson har sagt skulle utføre en misjon. Fortell om personlige erfaringer du eller andre har hatt på heltidsmisjon. Alternativt kan du fortelle om dine planer om å utføre en misjon i fremtiden. Be familiens medlemmer fortelle om sine planer og positive erfaringer.

UNGDOM

Sykle til fremtiden

Av Peter Evans og Richard M. Romney

Mange unge menn forbereder seg økonomisk til å reise på misjon. I Afrika består en del av denne forberedelsen i å tjene nok penger til et pass. Sedrick Tshiambine tjente det han trengte på en foretaksom måte – ved å selge bananer fra bagasjebrettet på en sykkel.

Sedrick bor i Luputa i Kongo. Han er en av 45 unge menn i Luputa distrikt som arbeider for å tjene penger til et pass så han kan reise på misjon. I Kongo koster et pass \$ 250, omtrent to tredjedeler av kostnaden av å bygge et hus.

Sedrick lot seg imidlertid ikke stoppe av det. Han tjente sine misjonspenger ved å sykle 15–30 kilometer fra Luputa til små landsbyer hvor han kjøpte bananer, for så å sykle tilbake gjennom den varme afrikanske savannen med sykkelen fullastet med frukt som skulle selges i byen. Hver uke syklet han cirka 180 kilometer på de støvete veiene, og bare én gang fikk en last i ubalanse ham til å velte.

For dette tjente Sedrick cirka \$ 1,25 i uken, eller \$ 65,00 i året. Det tok ham fire år å spare nok til å kjøpe passet sitt, men nå vet han at han kommer til å reise på heltidsmisjon i fremtiden fordi han er økonomisk forberedt til å ta imot kallet.

BARN

Jeg vil forberede meg mens jeg er ung

For å hjelpe barn å huske på president Monsons oppfordring om å forberede seg til å utføre en misjon, kan du kopiere denne attesten, skrive den ut fra LDS.org eller lage en egen attest som barna kan undertegne og ha som en påminnelse, for eksempel på veggen eller i dagboken sin.

JEG VIL FORBEREDE MEG

President Thomas S. Monson oppfordret meg til å forberede meg til en misjon. Jeg vil:

- Holde meg ren og verdig til å representere Herren.
- Holde meg sunn og sterk.
- Be og studere Skriftene.

Jeg vil forberede meg til å utføre en misjon.

(underskrift)

Hjelpeforeningens historie og arv

Studér dette lesestoffet, og drøft det med søstrene du besøker; slik det er aktuelt. Bruk spørsmålene som hjelp til å styrke søstrene og til å gjøre Hjelpeforeningen til en aktiv del av ditt eget liv.

Eliza R. Snow mintes at profeten Joseph Smith sa at «selv om navnet [Hjelpeforeningen] kan være av nyere dato, er institusjonen gammel». ¹

Vår himmelske Fader og hans Sønn, Jesus Kristus, besøkte Joseph Smith og gjenga evangeliets fylde til jorden gjennom ham. Hjelpeforeningen var en del av denne gjengivelsen. Kirkens organisasjon var ikke fullstendig før søstrene var organisert. ²

I løpet av de kommende måneder vil hvert budskap for besøkenne lærerinner gi oss anledning til å lære mer om Hjelpeforeningens historie og dens rolle i det gjengitte evangelium. Av mange grunner er det å forstå vår historie ikke bare viktig, men *nødvendig*.

For det første inspirerer det å forstå vår historie oss til å bli de Guds kvinner vi trenger å være. Ved å følge edle siste-dagers-hellige kvinners eksempel kan vi lære av fortiden hvordan vi skal møte fremtiden. ³

For det annet lærer vår historie oss at de samme prinsipper som fantes i den tidlige kirke, er våre grunnleggende prinsipper i dag. Denne kunnskapen og vårt formål – å styrke tro og personlig rettskaffenhet, styrke familier og hjem, og hjelpe de nødlidende – er en forbindelse mellom vår fortid og vår nåtid.

For det tredje, når vi verdsetter vår historie, kan vi bedre dele vår åndelige arv med andre. President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, sa: «Dere viderefører arven ved at dere hjelper andre å motta nestekjærlighetens gave... Hjelpeforeningens historie er nedtegnet i ord og tall, men arven videreføres fra hjerte til hjerte.» ⁴

Til slutt, å forstå vår historie hjelper oss å bli en effektiv del av Hjelpeforeningens fremtid. President Spencer W. Kimball (1895–1985) forklarte: «Vi vet at de kvinner som verdsetter fortiden høyt, vil være opptatt av å skape en strålende fremtid.» ⁵

Julie B. Beck, Hjelpeforeningens president.

Hva kan jeg gjøre?

1. Hva kan jeg gjøre for å hjelpe søstrene jeg besøker å motta gaven nestekjærlighet?

2. Hva kan jeg begynne å gjøre denne måneden for å forme en fremtid i rettferdighet for meg selv? for min familie? for andre?

Mer informasjon finnes på www.reliefsociety.lds.org.

Fra vår historie

«Hjelpeforeningen er Herrens organisasjon for kvinner.» ⁶ I egenskap av profet organiserte Joseph Smith Hjelpeforeningen 17. mars 1842. Den lille, uensartede gruppen på det første møtet var hengivne kvinner, slik som Hjelpeforeningens søstre i dag. «De yngste var tre tenåringer, og den eldste var en kvinne i 50-årene. 11 av kvinnene var gifte, to var enker, seks var ugifte, og den sivile status for én er ukjent. Deres utdannelse og bakgrunn var svært forskjellig, det var også deres økonomiske situasjon. Deres uensartethet kom til å bli mangedoblet etter hvert som organisasjonens medlemsantall fortsatte å øke, men de var og fortsatte å være ett.» ⁷

NOTER

1. Eliza R. Snow, «Female Relief Society», *Deseret News*, 22. apr., 1868, 81.
2. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 445.
3. Se L. Tom Perry, «Fortidens måte å møte fremtiden på», *Liahona*, nov. 2009, 73–76.
4. Henry B. Eyring, «Hjelpeforeningens varige arv», *Liahona*, nov. 2009, 124–25.
5. Spencer W. Kimball, «Søstrenes privilegier og ansvarsområder», *Lys over Norge*, apr. 1979, 158.
6. Spencer W. Kimball: «Hjelpeforeningen – dens løfter og muligheter», *Lys over Norge*, mars 1977, 2.
7. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon og Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant* (1992), 28.

Fra Skriftene

Ester 9:28–29;
Romerbrevet 16:1–2;
Alma 37:8;
Moroni 7:45–47

Små og enkle ting

«Ved små og enkle ting vil store ting skje» (Alma 37:6).

HVORDAN HJELPE NYE MEDLEMMER Å FØLE SEG VELKOMMEN

- Presenter deg for nye medlemmer av menigheten eller grenen, og gå inn for å sitte ved siden av dem i klasser og på nadverdsmøtet.
- Anstreng deg for å huske deres navn.
- Prestedømsledere og medlemmer av Søndagsskolens og Hjelpeforeningens presidentskaper kan be nye medlemmer presentere seg før leksjonen begynner.
- Tilby deg å hjelpe nykommere med innflytting og med å bli kjent i området.
- Inviter dem til aktiviteter i menigheten eller grenen.
- Vær en venn! Fortsett å bli kjent med nye medlemmer gjennom ukene og månedene som følger.

Hvordan engasjere seg i slektshistorisk arbeid

Du er kanskje det eneste medlem av Kirken i familien og er ukjent med slektshistorisk arbeid. Eller kanskje andre i familien har gjort mye av det slektshistoriske arbeidet og tempelarbeidet for dine forfedre. Uansett situasjon er det alltid mange måter du kan bidra på i dette viktige arbeid.

Hvis du ikke er sikker på hvor du skal begynne, begynner du med den du kjenner best: deg selv. Slegtshistorie dreier seg jo ikke bare om dine kjære avdøde. Det handler også om din personlige historie etter hvert som livet går. Her er noen måter du kan begynne på:

- Finn en eske egnet til arkivering, og legg dine viktige opptegnelser i den: din fødselsattest, vitnemål, diplomer, journaler, fotografier – alt som representerer ditt liv.
- Hvis du har tilgang til en skanner, kan du overveie å skanne gamle bilder for å lage digitale kopier av viktige fotografier.
- Før dagbok over inspirerende tanker, følelser og hendelser i ditt liv.

- Intervju familiemedlemmer for å nedtegne deres livshistorier. Begynn med dine eldste levende slektninger. Still f. eks. spørsmål som disse: Hvordan fikk du ditt navn? Hvilke familietradisjoner hadde dere da du var ung og senere i livet? Hva kan du fortelle meg om din families spesielle talenter eller egenskaper? Å samle andres historier vil bli en familieskatt for kommende generasjoner.
- Registrer deg på www.NewFamilySearch.org og legg inn den genealogiske informasjonen du har om deg selv og familiemedlemmer. Veiledning på Internett hjelper deg trinn for trinn.
- Reis om mulig til templet for å utføre ordinanser for dine forfedre.

Hvis du har spørsmål om slektshistorisk arbeid, kan menighetens eller grenens slektshistoriske konsulent hjelpe.

SKATTER I HIMMELEN

«Når vi forsker på våre egne slektslinjer, blir vi interessert i mer enn bare navn eller hvor mange navn vi kan få gjennom templet. Vår interesse vender vårt hjerte til våre fedre – vi prøver å finne dem, bli kjent med dem og hjelpe dem.

Når vi gjør dette, samler vi skatter i himmelen.»

President Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum: «Din slektshistorie: Hvordan komme i gang», Liahona, aug. 2003, 17.

KIRKENS HISTORIE RUNDT OM I VERDEN

Ungarn

Selv om den første siste-dagers-hellige misjonær kom til Ungarn i 1885, lyktes han dårlig og reiste derfra etter ca. tre måneder. Den første ungarer vi kjenner til som sluttet seg til Kirken, Mischa Markow, ble døpt i Konstantinopel i 1887. Deretter var han på misjon i Europa, men ble senere utvist fra Beograd og senere fra Ungarn på grunn av sin forkynnelse.

I mange år hindret Ungarns politikk misjonærarbeid der. I løpet av 1980-årene fikk offentlig omtale av Kirken mange ungarere til å undersøke den, og sent i 1986 gikk myndighetene i Ungarn med på å la misjonærer komme inn i landet.

Siden da har misjonærarbeidet hatt stor suksess. Mormons bok ble utgitt i Ungarn i 1991, og den første stav ble organisert i 2006.

Parlamentsbygningen i Ungarn, fullført i 1904, ligger ved bredden av Donau i Budapest.

KIRKEN I UNGARN	
Antall medlemmer	4 594
Misjonær	1
Staver	1
Distrikter	2
Menigheter og grener	21

HVORDAN TAKLE MOTGANG

Å etterleve evangeliet har hjulpet min familie og meg å overvinne fristelse. Jeg vet at vi gjennom faste, tiende og daglig bønn, i tillegg til å sette vårt håp til Jesu Kristi forsoning, kan overvinne fristelse.

Men det betyr ikke at vårt liv vil være uten motgang. Jeg har også lært at jo flere hindringer vi møter, desto mer kan vi kvalifisere oss for velsignelser og lære av erfaring. Jeg liker å tenke på motgang som vinden som driver en drage. Jo sterkere det blåser, desto høyere kan dragen fly.

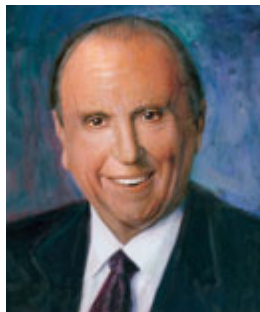
Chhoeun Ravuth, Kambodsja

Howard W. Hunter

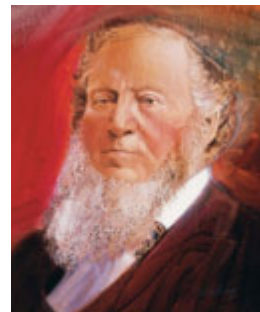
Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Joseph Smith

Brigham Young

Ezra Taft Benson

Spencer W. Kimball

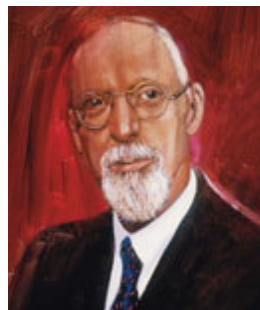
Harold B. Lee

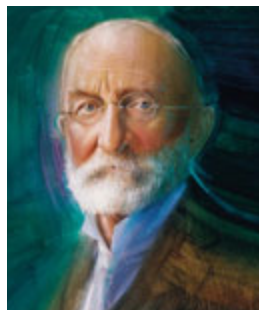
Joseph Fielding Smith

David O. McKay

George Albert Smith

Heber J. Grant

Joseph F. Smith

Kirkens presidenter

Hvor godt kjenner du Kirkens presidenter? Ta denne testen, og finn det ut. Svarene finnes nedenfor.

1. Hvem tjente kortest tid som apostel før han blir Kirkens president etter Joseph Smith?
2. Hvem tjente i lengst tid totalt som generalautoritet?
3. Hvem tjente lengst som Kirkens president?
4. Hvem var den eneste av Kirkens presidenter som ble født utenfor USA?
5. Hvem var den eneste av Kirkens presidenter – før president Thomas S. Monson – som hadde vært biskop?
6. Hvem var på misjon på det som nå er Hawaii, da han var bare 15 år gammel?
7. Hvem var USAs landbruksminister da han også var apostel?
8. Hvem av Kirkens presidenter levde lengst?
9. Hvem var det som brakk armer og ben, var uheldig og hugg seg i foten med en øks, ble bitt av en gal hund, fikk bena knust av trær som falt overende, som nesten døde av blodforgiftning, nesten druknet, nesten frøs ihjel og som overlevde en ulykke med et tog i fart?

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

4. John Taylor, født i Millthorpe, England
5. Howard W. Hunter
6. Joseph F. Smith
7. Ezra Taft Benson
8. Gordon B. Hinckley, 97 år
9. Wilford Woodruff

1. Brigham Young, 12.
2. David O. McKay, nesten 64 år
3. Brigham Young, 30 år

Svar:

BØNNENS KRAFT TIL Å GJENOPPRETTE

Av Marcos A. Walker

Jeg minnes fremdeles hva jeg følte da jeg så angerens tårer strømme nedover ansiktet til min 10 år gamle sønn, Arián.

Han hadde lekt på soveværelset med sin eldre bror, Joel, som var 12 år, da det plutselig oppsto en krangel, og

Arián, som var synlig oppskaket og gråt etter krangelen med broren, reagerte med å svare meg på en uakseptabel måte. Jeg irettesatte ham to ganger (nå kranglet han med meg), men situasjonen ble bare verre. Han hadde ikke kontroll over

seg selv, var rød i ansiktet og skalv. Det gikk meg på nervene, men jeg visste at det måtte være mulig å løse dette uten at jeg skulle begynne å skrike.

Raskt kom jeg til å tenke på bønnens prinsipp. Ja, det var løsningen. Jeg tok ham med til mitt rom, lukket døren og sa: «Arián, la oss knele ned, og jeg vil be til vår himmelske Fader.»

Vi knelte begge mens han fortsatte å gråte av raseri. Jeg ba i den hensikt å prøve å hjelpe min sønn. Midt i bønningen merket jeg at hulkingen hans stilnet. Tårene som rant nedover kinnene hans, var nå angerens tårer.

Da vi hadde avsluttet bønningen, så Arián på meg og spurte: «Pappa, kan du tilgi meg?» Vi omfavnet hverandre, og jeg klarte ikke å holde igjen mine egne tårer. Fred

BØNNENS GAVE

«Bønn er en himmelsk gave fra vår Fader i himmelen til ethvert menneske.

Tenk på det: Det absolutt høyeste vesen, den mest allvitende, altseende, allmektige person oppmuntrer deg og meg, så ubetydelige som vi er, til å samtale med ham som vår Fader...

Det spiller ingen rolle under hvilken omstendighet – om vi er ydmyk eller arrogant, fattig eller rik, fri eller trell, lærd eller uvitende, elsket eller vraket – vi kan be til ham. Vi trenger ingen avtale. Vår bønn kan være kort, eller den kan ta all den tid som trengs. Den kan være uttrykk for kjærlighet og takknemlighet eller en presserende bønn om hjelp. Han har skapt utallige universer og befolket dem med verdener. Likevel kan du og jeg snakke med ham personlig, og han vil alltid svare.»

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum, «Benytt den himmelske gaven bønn», *Liahona*, mai 2007, 8.

jeg måtte blande meg inn og gjenopprette ro og orden. Det hadde forekommet ofte at guttene hadde begynt å slåss, kanskje på grunn av deres alder.

og kjærlighet fylte meg. Arián sa ikke noe mer, men jeg visste at han hadde opplevd bønnens kraft til å gjenopprette og at Den hellige ånd hadde trengt inn i hans hjerte.

Nå ikke bare visste han om bønnens kraft, men han hadde fått et vitnesbyrd om den. ■

SKRIFTENE

FORTELLER OG VITNER OM JESUS KRISTUS

Skriftene inneholder veiledning fra profeter, inspirerte beretninger om Guds handlemåte med folk og åpenbaringer fra Gud til hans profeter. Skriftene lærer oss at vi er vår himmelske Faders barn, og at han elsker oss. Som en del av hans plan for vår evige lykke har vi kommet til jorden. Mens vi er her, er Skriftene en åndelig livline til vår himmelske Fader og Jesus Kristus.

Hovedhensikten med Skriftene er å vitne om Kristus, hjelpe oss å komme til ham og motta evig liv (se Johannes 5:39). Profeter i de siste dager råder oss derfor til å studere Skriftene hver dag, både for oss selv og sammen med vår familie. President Thomas S. Monson har sagt: «Delta i daglig skriftstudium. Intensivkurs er langt fra like effektive som daglig lesning og anvendelse av Skriftene i vårt liv. Bli kjent med de lærdommer som finnes i Skriftene... Studer dem som om de alle talte til dere, for det er sannheten.»¹

Gjennom Skriftenes ord kan vi bli kjent med og lære å elske vår himmelske Fader og vår Frelser Jesus Kristus. Vi kan lese deres bud og derfor lære å se forskjellen mellom riktig og galt. Vi får styrke til å motstå fristelsen til å synde. Vi får et sterkere ønske om å adlyde Guds lover. Skriftene trøster oss og underviser oss mens vi er på jorden, og de viser oss veien tilbake til vårt himmelske hjem.

NOTE

1. Thomas S. Monson: «Gjør ditt aller beste», *Liahona*, mai 2009, 68.

Se *Evangeliets prinsipper* (2009), 43–48; og *Tro mot pakten* (2004), 139–143 for mer informasjon.

Hovedformålet med all hellig skrift er å fylle vår sjel med tro på Gud Faderen og på hans Sønn Jesus Kristus...

“... Tro kommer ved Den hellige ånds vitnesbyrd til vår sjel, Ånd til ånd, når vi hører eller leser Guds ord. Og troen modnes når vi fortsetter å nyte av ordet...”

“... Studer Skriftene omhyggelig og ettertenksomt. Grunn på dem og be om dem. Skriftene er åpenbaring, og de vil utløse flere åpenbaringer.»

Eldste D. Todd Christofferson i *De tolv apostlers quorum*, «Den velsignelse Skriftene er for oss», *Liahona*, mai 2010, 34, 35.

Medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige aksepterer følgende som hellig skrift:

«Alle skrifter som er inngitt av Gud, er også nyttige til å gi opplæring og tale til rette, hjelpe på rett vei og oppdra i rettferd» (2 Timoteus 3:16).

1. Bibelen er en samling hellige skrifter som inneholder Guds åpenbaringer til oldtidens profeter i Det hellige land. Vår åttende trosartikkel fastslår: «Vi tror at Bibelen er Guds ord så langt som den er riktig oversatt.»

2. Mormons bok: Et annet testamente om Jesus Kristus inneholder Guds åpenbaringer til oldtidens profeter i Amerika. Den inneholder fylde av Jesu Kristi evangelium (se L&p 20:9).

3. Lære og pakter er en bok med åpenbaringer angående gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium, som er gitt til profeter i nyere tid fra og med Joseph Smith.

4. Den kostelige perle inneholder ytterligere åpenbaringer fra Gud til Moses, Abraham og Joseph Smith.

5. Gud fortsetter å åpenbare sannheter til levende profeter gjennom Den hellige ånds inspirasjon. Disse sannheter anses som hellig skrift (se L&p 68:4). De kommer til oss hovedsakelig ved generalkonferanser, som avholdes den første helgen i april og oktober. Da hører medlemmer over hele verden taler fra vår profet og andre ledere i Kirken. ■

FRA ØVERST T.V. MED URVISEREN: FOTOILLUSTRASJON: DEREK ISRAELSEN © 2002. KRISTUS I GETSEMANE, AV HARRY ANDERSON © IRI. TRE NEPHITTER, AV GARY KAPP © 1996 IRI. JESUS KRISTUS VISER SEG FOR PROFETEN JOSEPH SMITH OG OLIVER COWDERY, AV WALTER RANE, GJENGITT MED TILLATELSE FRA KIRKEN HISTORISKE MUSEUM. DET FØRSTE SYN, AV DEL PARSON © 1987 IRI. FOTO: CRAIG DIMOND © IRI. FOTOILLUSTRASJON: CHRISTINA SMITH © IRI

Av eldste Jay E. Jensen
i De syttis presidentskap

Frelseren

MESTERLÆREREN

Vi skal nyte Kristi ord – Skriftene – og bruke dem til å undervise og styrke andre, slik Han gjorde.

Under sin Faders veiledning skapte Jesus Kristus verdener uten tall. Han var den store Jehova, Det gamle testamentes Gud. Han ble født av en jordisk mor, Maria, og av Gud den evige Fader. Han var den største som har levd på jorden. Han sa at han kom for «å gjøre hans vilje som har sendt meg, og å fullføre hans gjerning. (Johannes 4:34).

Hans budskap og virksomhet var erklæringer uten tvetydighet om at han er Jesus Kristus, Guds Sønn, den lovede Messias.

I sin undervisning siterte han ofte fra Det gamle testamentes skrifter. Han brukte Skriftene til å forberede seg til sin gjerning, til å motstå det onde og fristelse, til å hedre og bekrefte tidligere profeters gyldighet og til å styrke andre. Av hans eksempel kan vi lære å bruke Skriftene mer effektivt i våre

ansvarsoppgaver som foreldre, ledere og lærere – for han var et fullkomment eksempel i alle ting, også som mesterlæreren.

Forberedelse til sin gjerning

Da Herren kom til jorden, ble et glemselens slør lagt over hans sinn, som hos oss, men i likhet med oss fortsatte han fra nåde til nåde (se L&p 93:11-17). Han ble undervist av sin himmelske Fader (se Johannes 8:28; 12:49) og av lærere på jorden. Eldste James E. Talmage (1862–1933) i De tolv apostlers quorum forklarte: «Vårt kjennskap til jødernes liv på den tid

rettferdiggjør den slutning at gutten ble godt undervist i loven og skriftene, for slik var regelen. Han sanket kunnskap gjennom studium og vant visdom gjennom bønn, ettertanke og streben.»¹

«Jeg er livets brød.

Den som kommer til meg, skal ikke hunge. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste.»

Det at han vokste i kunnskap før han begynte sitt virke, illustreres i rådet han ga til Hyrum Smith i 1829: «Søk ikke å forkynne mitt ord, men søk først å erholde mitt ord, og så skal din tunge bli løst. Hvis du da ønsker det, skal du få min Ånd og mitt ord, ja, Guds kraft til å overbevise menneskene» (L&p 11:21).

Vi kan også søke i Skriftene for å få opplæring og inspirasjon når vi tar fatt på vår gjerning, enten dette er et nytt kall, et nytt ansvar (som forelderrollen) eller ganske enkelt en leksjon på familiens hjemmeaften.

Motstå ondskap og fristelser

I begynnelsen av sitt virke ble Jesus fristet av djevelen. To av de tre fristelsene begynte med et tvilende uttrykk: «Er du Guds Sønn» (Matteus 4:3, 6). For å stå imot Satan siterte Frelseren tre skriftsteder fra Det gamle testamente: «Det står skrevet ...» (vers 4, 7, 10).

Frelseren lærte også sine tilhengere gjennom eksempler fra Skriftene hvordan de kunne overvinne ondskap. Mesterlæreren forklarte folket hvordan de kunne motstå ondskap eller oppleve forferdelige konsekvenser, og han benyttet en beretning fra Det gamle testamente: «Sodomias og Gomorras land skal få det tåleligere på

Fra hans tidligste barndom til han begynte sin offentlige tjenestegjering, er den eneste beretningen vi har om ham da han i en alder av 12 år underviste i templet og viste at han var i besittelse av uvanlig stor visdom og kunnskap: «Og det skjedde etter tre dager at [Josef og Maria] fant ham i templet. Der satt han midt blant lærerne og hørte på dem og spurte dem» (Lukas 2:46). Joseph Smiths oversettelse gjør dette verset klarere og sier at lærerne lyttet til Jesus og stilte *ham spørsmål*.

«Og det skjedde etter tre dager at de fant ham i templet. Der satt han midt blant lærerne og hørte på dem og spurte dem.»

dommens dag enn den byen [de som forkastet hans evangelium]» (Matteus 10:15).

Hvis vi adlyder Guds ord, har det en iboende beskyttende kraft: «Alle som ville lytte til Guds ord og holde fast ved det, skulle aldri gå til grunne. Heller ikke kunne motstanderens fristelser og brennende piler overmanne dem» (1 Nephi 15:24).

Ett av mine favorittskriftsteder for å motstå Satan i dag er dette verset: «Mine øyne hviler på dere. Jeg er midt iblant dere» (L&p 38:7). Det fordriver for alltid løgnen «ingen vil få vite det».

Hedre tidligere profeter

Frelseren anerkjente de gamle profeter og siterte dem. I denne evangelieutdeling befalte han Sidney Rigdon å «henvise til de hellige profeter for å bevise [Joseph Smiths] ord» (L&p 35:23).

For å bære vitnesbyrd om og vise ærbødighet for Det gamle testaments profeter henviste Frelseren til Noah (se Matteus 24:37–38); Abraham (se Lukas 16:22–31; Johannes 8:56–58); Abraham, Isak og Jakob (se Matteus 8:11); Moses (se Johannes 5:46); David (se Lukas 6:3); Elijah (se Lukas 4:25–26) og Jesaja (se Lukas 4:16–21; Johannes 1:23). Han hedret og støttet også sin samtidige, døperen Johannes (se Matteus 11:7–11).

I Bergprekenen knyttet Frelseren viktige forbindelser med profeter i Det gamle testamente og deres læresetninger om ham. Dette illustreres i det nære samsvar mellom uttrykk fra saligprisningene (se Matteus 5:3–11) og fra Jesaja 61:1–3.²

Vi kan også hedre fortidens og nåtidens profeter ved å betrakte deres læresetninger for det de er: Herrens ord og vilje (se L&p 68:4). Når vi forbereder oss til å undervise fra

Skriftene, må vi ydmykt søke ut prinsipper som vi kan anvende på dem vi underviser.

Styrk andre

Et enestående betydningsfullt budskap i Mesterens liv er prekenen om «livets brød» (se Johannes 6). Den illustrerer hans beherskelse og bruk av Skriftene så vel som deres betydning for oss.

Dagen før han ga dette budskapet, hadde Herren utført miraklet med å mette de 5 000 og hadde vunnet flere tilhengere (se Johannes 6:5–14). Hvis ikke dette og andre mirakler var nok til å lede andre til å tro på ham, erklærte han åpent i prekenen om livets brød hvem han er. Denne prekenen bidro til å belære hans apostler, spesielt Peter, hvis vitnesbyrd ble styrket (se vers 63–71).

Mesterlæreren henviste til en hendelse i Det gamle testamente som innledning til prekenen om livets brød:

«Moses gav dere ikke brødet fra himmelen. Men min Far gir dere det sanne brød fra himmelen.

MESTERLÆREREN

«Frelseren er mesterlæreren. Jesu Kristi læresetninger utgjør en avhandling om undervisningsteknikker som overgår alle andre. Jesus har blitt beskrevet som filosof, økonom, sosial reformator og mye annet. Men mer enn alt dette var Frelseren en lærer. Hvis man skulle spørre: "Hvilket yrke hadde Jesus?", er det bare ett svar: Han var lærer. Han skulle være vårt ideal. Det er han som er mesterlæreren.»

President Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum, *Mine Errand from the Lord* (2008), 336.

Deretter forkynte Frelseren den guddommelige læresetning som forbinder forsoningen og symbolene brød og vann i nadverden: «Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjød og drikker hans blod, har dere ikke liv i dere» (Johannes 6:53).

Vi vet at denne prekenen styrket Peter, for han vitnet: «Vi tror og vet at du er Guds Hel- lige» (Johannes 6:69). Prekenen om livets brød er relevant for oss, for også vi vil tro og bli sikre på at Jesus er Kristus når vi leser, studerer og siterer – ikke omskriver – hellig skrift for å styrke oss selv og andre.

Han oppfylte Skriften: Det seierrike inntog

Herrens seierrike inntog i Jerusalem var en stilltende bekræftelse på hans kunnskap om og bruk av Skriftene: «Vel- signet være han som kommer i Herrens navn» (Salme 118:26; se også Markus 11:9–10). Han red inn i Jerusalem på et esel og oppfylte profetien «Rop med fryd, Sions datter! ... din konge kommer til deg ... og rir på et esel» (Sakarja 9:9; se også Mat- teus 21:4–5).

Fra han tok fatt på sin jor- diske tjenestegjering og til Getsemane have, korset og den tomme grav, hadde Jesus Kristus bevist – gjennom oldtidens hel- lige Skrift og sin gjerning, sine

For Guds brød er det som kommer ned fra himmelen og gir verden liv» (Johannes 6:32-33; se også 2 Mosebok 16).

Til dette sa de: «Gi oss alltid dette brød» (Johannes 6:34).

Hans svar åpenbarte for de åndelig begavede hans guddommelige identitet som Guds Sønn, den lovede Messias og Frelser: «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungrer. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste» (Johannes 6:35).

«Rop med fryd, Sions datter!...

din konge kommer til deg... og rir på et esel.»

Del livets brød med andre

Av Carlos Roberto Fusco,
som det ble fortalt til Maiby
Márcia Bastos Fusco

Det var en varm dag i Foz do Iguçu, Paraná, Brasil. Jeg hadde reist i flere timer og var trett. Som leder i Kirkens skoleverk hadde jeg noen saker å drøfte med biskopen, som skulle møte meg i kirken. Men han var opptatt noen minutter da jeg kom.

Mens jeg ventet, kom en dame inn i kirken. Hun kom bort til meg og spurte forsiktig om hun kunne få litt penger til å kjøpe brød for. Hun forklarte at hun og hennes mann var sultne, og selv om hun syntes det var flaut å spørre, sa hun at hun ikke hadde noen annen utvei. «Bare til litt brød, det er alt,» tilføyde hun.

Jeg ble rørt, og jeg tok litt penger ut av lommeboken min. Hun syntes det var mye. Jeg sa til henne: «Kjøp brød, melk og litt kjøtt.»

Hun var takknemlig og fortalte at hennes mann var blitt lovet jobb neste tirsdag. Hun ville betale meg tilbake så snart han hadde fått lønn.

Jeg sa at hun ikke trengte å gjøre det. Hun insisterte.

Jeg sa: «Istedenfor å betale meg kan du komme tilbake hit søndag formiddag. Når du kommer hit, forteller du alle du ser at du ønsker å snakke med misjonærene. OK?» Hun gikk med på det.

Så gikk kvinnen. Jeg gjorde meg ferdig med det jeg måtte drøfte med biskopen og fortsatte å reise gjennom Paraná for å gjøre arbeidet mitt.

Det gikk mange måneder, og jeg fikk igjen anledning til å komme til det samme møtehuset i Foz do Iguçu til en konferanse. Koret sang vakkert og gripende. Da konferansen var over, kom ett av kormedlemmene bort til meg. Hun rakte meg hånden, hilste på meg med et vakkert smil og sa beveget: «Takk, bror. Du ga meg ikke bare brød for å stille min og min mands sult. Du ga meg også livets brød. Takk skal du ha.»

Jeg følte stor glede da jeg gjenkjente henne som kvinnen som hadde bedt meg om litt penger noen måneder tidligere. Jeg forsto at Jesu Kristi evangelium – han som erklærte at han var Livets brød – forvandler livet til alle som aksepterer det.

mirakler og budskap – at han var den lovede Messias.

I Getsemane have ba Jesus: «Far, om du vil, så la denne kalk gå meg forbi! Men la ikke min vilje skje, bare din» (Lukas 22:42). Denne erklæringen om at han var villig til å underkaste seg, og det at han fullførte det uendelige sonofferet, vitner om at han er Guds Sønn, den største lærer som noensinne har eller noensinne kommer til å leve.

Skriftene vitner om og forteller om Jesus Kristus. Når vi fordyper oss i dem, blir vi kjent med ham og hans røst: «Disse ord er ikke av mennesker, heller ikke av noe menneske, men av meg, derfor skal dere vitne om at de er av meg og ikke av noe menneske» (L&p 18:34). Jeg har funnet ut at når jeg først fordyper meg i Skriftene hjemme sammen med min hustru og familie, er jeg mer effektiv i min tjeneste i Kirken.

Jeg elsker Skriftene. Jeg vitner om at de er Guds ord. Måtte vi undervise fra dem, slik Frelseren gjorde, i vårt hjem og i våre kall, slik at «Guds ords kraft» kan ha «større innvirkning» på dem vi underviser (Alma 31:5). ■

NOTER

1. James E. Talmage, *Jesu Kristus*, 82.
2. Se Thomas A. Wayment, «Jesus' Uses of the Psalms in Matthew», i Frank F. Judd og Gaye Strathearn, red., *Sperry Symposium Classics: The New Testament*, (2006), 137–49.

Det nye testaments

historiske kontekst

Av Thomas A. Wayment

Førsteamanuensis i oldtidsskrifter,
Brigham Young University

Hver bok med hellig skrift har sin egen unike historie og bærer vitnesbyrd om frelsens evangelium på sin spesielle måte. Det nye testamente har det særpreg at det er den bok med hellig skrift som har bevart ordene til personer som kjente Jesus personlig, eller som fulgte ham kort tid etter hans oppstandelse – noe som gjør Det nye testamente til en uvurderlig ressurs som hjelper oss å komme nærmere Frelseren og få et glimt av hans virksomhet på jorden. Å forstå Det nye testaments historie, hvordan det har blitt overlevert til oss og hvem som skrev det, kan gjøre at vi verdsetter denne hellige skrift høyere, noe som kan føre til at vi får større åndelig styrke når vi, i likhet med Jesu Kristi tidligste tilhengere, møter våre egne prøvelser.

Hva er Det nye testamente?

I årene kort tid etter at Jesus døde, ville ikke uttrykket «Det

nye testamente» vist til en samling bøker om Herrens liv og død, men mer presist til noe han sa til sine disipler om kvelden under det siste måltid: «Dette er mitt blod, *den nye pacts blod*, som utgytes for mange til syndenes forlatelse» (Matteus 26:28; uthevelse tilføyd). De greske ordene som på engelsk er oversatt til «det nye testamente», viser egentlig til en pakt (som i den norske oversettelsen), den nye pakt som Frelseren gir oss gjennom forsoningen. Skriftene som er nedtegnet i Bibelen og omtales som Det nye testamente, beskriver, dokumenterer og underviser om den nye pakt mellom Herren og hans folk.

Skriftene som er bevart i Det nye testamente, fokuserer på forskjellige sider ved Frelserens virksomhet. Det nye testamente begynner med Evangeliene, et ord som betyr «godt nytt» og viser til Jesu Kristi liv, virksomhet og guddommelige rolle.

Å forstå opprinnelsen til denne bemerkelsesverdige bok med hellig skrift kan være en inspirasjon for oss når vi studerer den.

Jesus Kristus og hans apostler ved det siste måltid.

Det nye testamente inneholder også en historie om Kirkens første misjonærstøt (Apostlenes gjerninger); brev fra de første lederne, som Peter og Paulus, som formante de første kristne (som også ble kalt hellige)

til å forbli trofaste; et vitnesbyrd (Hebreerbrevet) og en apokalypse (åpenbaring) som lover at Herren skal komme igjen i de siste dager. Hver av forfatterne har forskjellig perspektiv, og de skrev med en

bestemt tilhørerskare i tankene istedenfor å prøve å fylle ut antatte tomrom i den historiske opptegnelsen. Midt i det fjerde århundre e.Kr., ble de 27 bøkene som inneholder Herrens nye pakt, samlet og ordnet slik de er i dag.

De første hellige hører ett av Paulus' brev.

Hvordan ble Det nye testamente overlevert til oss?

Ut fra en større gruppe disipler kalte Jesus 12 menn som apostler. Disse menn fulgte ham gjennom hele hans virksomhet, led med ham og gledet seg også over seire og åndelige opplevelser. Etter Jesu død begynte apostlene og andre trofaste tilhengere å skrive ned sine erfaringer. To hendelser kan ha utløst deres ønske om å bevare opptegnelsene om Jesu liv: For det første: Jerusalem og templet falt for en romersk hær i år 70 e.Kr. For det annet: Frafallets krefter var

allerede i gang (se Apostlenes gjerninger 20:29-30). Derfor ble mange av skriftene i Det nye testamente nedtegnet for å hjelpe de trofaste å forstå hvordan de kunne komme gjennom tidens elendighet og kontrovers.

Når vi ser tilbake på deres erfaring, kan vi lære hvordan de møtte urolige tider og hvordan evangeliets gode nyheter ble en sikker styrke i kampen mot frafallets krefter.

Mot slutten av det første århundre ble alle skriftene som nå er bevart i

Det nye testamente, fullført og i stor grad utbredt blant Kirkens grener. Skrivere laget kopier av tekstene på papyrus og senere på pergament, men det var relativt få kopier tilgjengelig. Medlemmer av Kirken samlet

Mange av skriftene i Det nye testamente ble nedtegnet for å hjelpe de trofaste å forstå hvordan de kunne komme gjennom tidens elendighet.

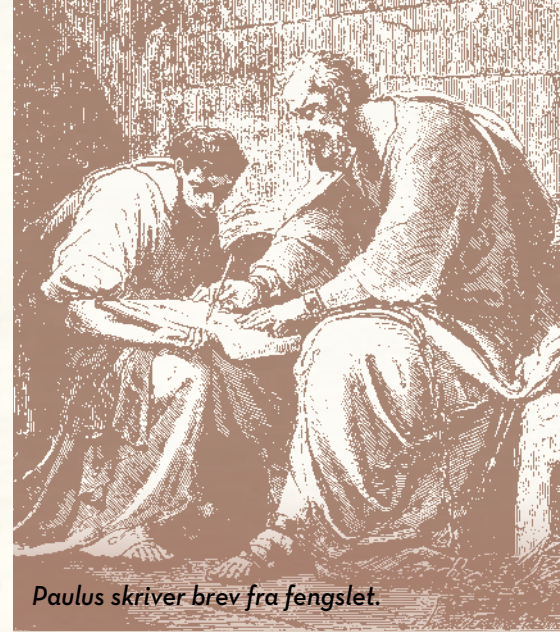
bøker som var tilgjengelige, og leste og studerte Herrens og apostlenes ord. En merkbar hindring for utbredelsen av Skriftene var den romerske keiser Diokletians forfølgelse av de kristne i år 303 e.Kr. Han befalte at de kristne skriftene skulle brennes, og tvang de kristne til å ofre til hedenske guder. Mange trofaste gjemte de hellige tekster gjennom disse årene med forfølgelse. Senere, da den første kristne keiser, Konstantin, ga ordre om at det skulle lages nye kopier av Skriftene, klarte hans lærde å finne igjen bøker som var blitt brukt i grenene før Diokletians påbud. Våre trykte utgaver i dag av Det nye testamente kan spores tilbake til de eksemplarer av Bibelen som ble laget i Konstantins tid, og derfor tilbake til disse personene som satte sin sikkerhet på spill for å bevare Herrens nye pakt.

Ikke lenge etter at Konstantin hadde bestemt at Det nye testamente skulle kopieres og utbres på nytt,

ble bøkene som utgjør vår nåværende Bibel organisert slik de nå er ordnet. Denne rekkefølgen følger et mønster som er etablert i Det gamle testamente. Det nye testamente inneholder loven (evangeliene), kristendommens historie (Apostlenes gjerninger) og profetene (fra Romerbrevet til Johannes' åpenbaring). Både Det gamle og Det nye testamente avsluttes med et løfte om at Herren skal komme tilbake (Malaki og Johannes' åpenbaring). Plasseringen av disse profetiske verkene legger også vekt på et fremtidsrettet håp om frelse og fremtidig åpenbaring.

Hvem skrev Det nye testamente?

Hver forfatter av Det nye testamente skrev med et klart perspektiv med hensyn til Jesu Kristi frelsende misjon. To av evangeliene ble skrevet av apostler: Matteus og Johannes. Disse apostlene var øyenvitner til Jesu liv. To av Herrens senere tilhengere skrev også evangelier: Markus

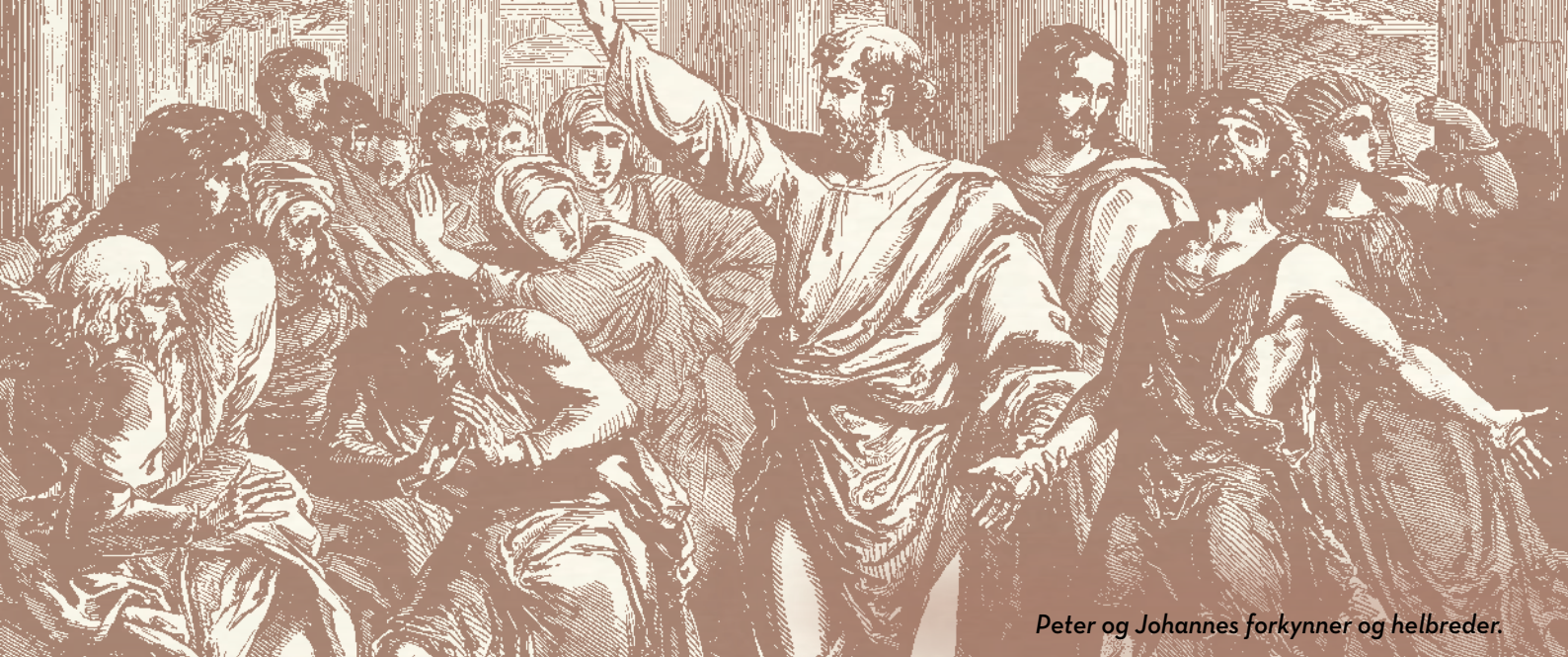
Paulus skriver brev fra fengslet.

og Lukas, som vitnet om det de hadde følt og hørt. Begge disse var ledsagere til Paulus på ett tidspunkt (se Apostlenes gjerninger 12:25; 2 Timoteus 4:11) og viser delvis behovet til det økende antall hellige som bodde utenfor Judea og som aldri hadde kjent Herren mens han levde på jorden. Deres beretninger gir i stedet et levende vitnesbyrd om Ham som de trodde på.

Paulus' brev er trolig de eldste skriftene i Det nye testamente, selv om ikke alle ble skrevet på samme tid. Hans vitnesbyrd vokste frem av erfaring som misjonær, av flere mektige syner (se Apostlenes gjerninger 9:1-6; 2 Korinterbrev 12:1-7) og på grunn av personlig omgang med Peter og andre (se Galaterbrevet 1:18-19). Han skrev i stor grad for å løse konflikter i grenene, men andre ganger skrev han til sine personlige venner (Timoteus og Titus). I ett brev ber Paulus en slaveeier om å akseptere at en rømt slave kommer tilbake. Paulus hadde møtt denne mens de var i fengsel (Filemon). Tradisjonelt blir Hebreerbrevet tillagt Paulus, selv om den vanlige innledningen der han identifiserer

Peter forkynner for Kornelius og hans hus.

Peter og Johannes forkynner og helbreder.

seg som forfatteren, ikke er der. Boken vitner uansett om hvordan vi tappert kan komme til Herren gjennom tro. Hebreerbrevet er tatt med i Det nye testamente etter Paulus sine brev og er en avhandling om å ha tro i møte med motgang.

Det korte Jakobs brev ble også skrevet ganske tidlig og inneholder henvisninger til Jesu læresetninger i Bergprekenen som ble overført muntlig og adskilt fra det skriftlige Matteus' evangelium (se Jakobs brev 1:13; 4:12; 5:12). Jakob, Herrens yngste bror, er trolig den som har skrevet dette brevet. Han hadde privilegiet å kjenne og se den oppstandne Frelser (se 1 Korinterbrev 15:7), og spilte en viktig rolle i mange hendelser i Kirkens historie (se Apostlenes gjerninger 15:13–29).

Det nye testamente inneholder også to brev av apostelen Peter og tre av apostelen Johannes. Begge ba innstendig de kristne være trofaste. Peter var spesielt opptatt av at de måtte være trofaste i vanskelige tider.

Judas' brev er en av de siste

bøkene som er skrevet i Det nye testamente. I likhet med Jakobs brev var denne boken også trolig skrevet av en av Herrens brødre («Judas» i Markus 6:3). Judas skrev i et forsøk på å slå ned på økende frafall i grenene.

Så avsluttes Det nye testamente med åpenbaringen til apostelen Johannes, som nedtegnet et syn om Herrens gjenkomst i herlighet som innledning til hans tusenårige

regjeringstid. Dette synet beskriver levende og detaljert striden mellom godt og ondt. De fleste kapitlene handler om begivenheter i fremtiden for Johannes, innbefattet begivenheter i de siste dager – vår tid.

Hvem ble Det nye testamente skrevet til?

Fordi Det nye testamente med rette er en ny pakt mellom Herren og dem som har tro på ham, er bøkene beregnet på alle som søker å kjenne ham, enten i denne evangelieutdeling eller i tidligere utdelinger. Opprinnelig skrev forfatterne av Det nye testamente tekster som kunne brukes umiddelbart i Kirkens grener på den tiden, og de forsto at de nedtegnet de viktigste hendelser i menneskehetens historie. Eksempelvis betraktet Johannes sine skrifter som et vitnesbyrd: «Disse er skrevet for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn» (Johannes 20:31). Andre, som Lukas, skrev i den hensikt å dokumentere historien:

BERETNINGER FRA ØYENVITNER

Jeg elsker Det nye testaments beretninger om apostlenes reiser og mirakler og Paulus' brev. Fremfor alt elsker jeg dets øyenvitneskildringer av vår Frelser Jesu Kristi ord og eksempel og forsoning. Jeg elsker det perspektiv og den fred man får ved å lese Bibelen.»

Eldste M. Russell Ballard i *De tolv apostlers quorum*, «Miraklet Den hellige Bibel», *Liahona*, mai 2007, 81.

BARN

Hvor står det i Skriftene?

Nedenfor er åtte historier fra Skriftene regnet opp. Finn hvilken bok i Skriftene hver historie er hentet fra. Hvis du ikke er sikker, kan du slå opp emnet for historien i innholdsfortegnelsen eller i Veiledning til Skriftene.

- Nephi brenner jaktbuen sin. (1)
- Noah bygger arken. (2)
- Visdomsordet blir gitt. (3)
- Ester redder sitt folk. (4)
- Den fortapte sønn vender hjem. (5)
- Kaptein Moroni lager frihetens banner. (6)
- Jesus holder Bergprekenen. (7)
- Kirtland tempel blir innviet. (8)

Finn så tallene i puslespillet som stemmer med tallet i parentesene. Fargelegg den biten med fargen som er nevnt nedenfor for den aktuelle boken.

Det gamle testamente = blå

Mormons bok = gul

Det nye testamente = rød

Lære og pakter = brun

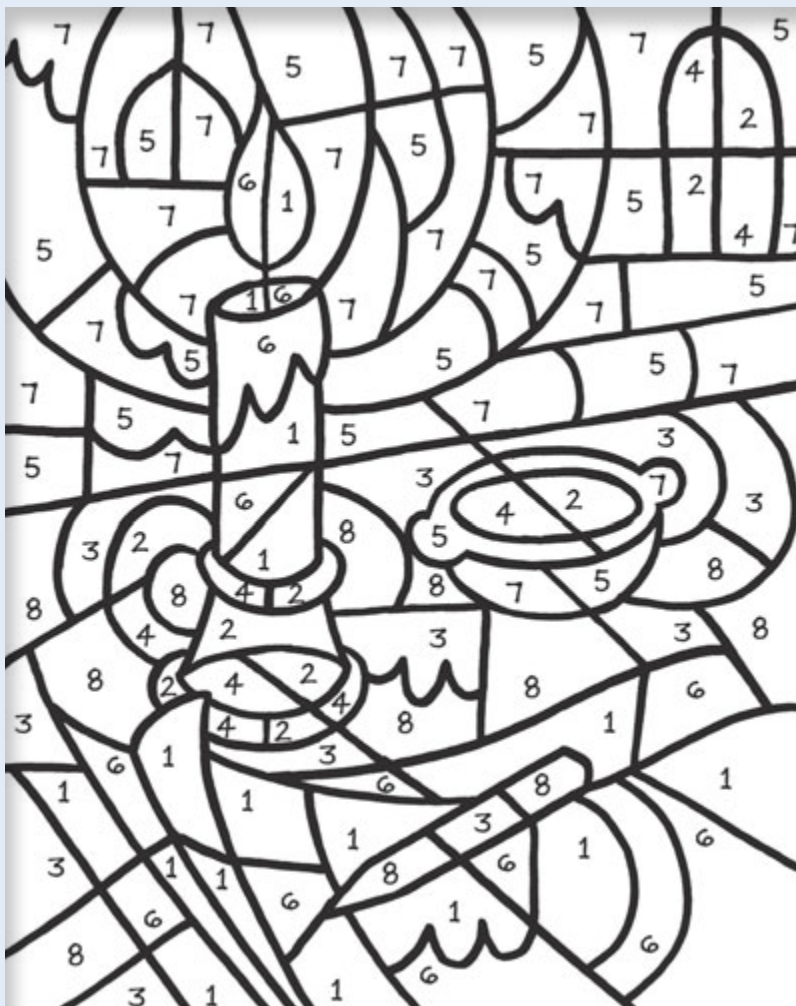
«Ettersom mange alt har tatt seg fore å sette opp en fortelling om de ting som er blitt fullført blant oss,

slik de har overgitt det til oss, de som fra begynnelsen var øyenvitner og Ordets tjenere, så har også jeg nå gått nøye gjennom alt sammen fra begynnelsen av, og besluttet meg for å skrive det ned i sammenheng for deg» (Lukas 1:1-3).

De første kristne var en uensartet gruppe. Noen kom fra jødiske familier, andre vokste opp i hjem blant hedningefolkene, mens atter andre trolig hadde svært liten formell religiøs tilhørighet før de ble døpt. De var egentlig et speilbilde av dagens uensartete gruppe hellige. Derfor kan deres kamper være en mektig lærdom for oss om hvordan vi kan overvinne ugudelighet og forbli trofaste tross prøvelser og fristelse. De viser oss også hvordan grenene strevde da de var svært små, og hvordan de fant trygghet i apostlenes og profetenes ord.

Et vitnesbyrd for i dag

Det nye testamente viser at gjennom usikre tider, når enkelte ikke ville lytte til evangeliet, var det trygghet å finne for dem som «holdt urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene» (Apostlenes gjerninger 2:42). Andre eksempler lærer oss hvordan også de rettferdige blir prøvet (se 1 Korinterbrev 10:13) og hvordan kjernen i evangeliets budskap er like enkel i dag som for 2 000 år siden: «En ren og usmittet gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i deres nød, og å holde seg uplettet av verden» (Jakobs brev 1:27). I likhet med Lære og pakter, der profeten Joseph Smith bar vitnesbyrd om «at han lever!» (L&P 76:22), bærer Det nye testamente et lignende vitnesbyrd om at graven var tom påskemorgen: «Han er ikke her, han er oppstått» (Matteus 28:6). ■

Denne artikkelen er et utdrag fra en tale til lærere og studenter ved Harvard Law School 26. februar, 2010.

Vi siste-dagers-hellige vet at våre læresetninger og normer ikke er godt kjent blant personer med annen tro. Dette kom frem i Gary C. Lawrences landsomfattende studie som nylig ble publisert i hans bok, *How Americans View Mormonism [Hvordan amerikanere betrakter mormonismen]*. Tre firedeler av dem som ble intervjuet, forbandt kirken vår med høye moralnormer, men omtrent halvparten mente vi var hemmelighetsfulle og mystiske og hadde en «merkelig tro». ¹ Da de ble bedt om å velge forskjellige ord som de mente beskrev siste-dagers-hellige generelt, krysset 87 prosent av for «sterke familieverdier», 78 prosent krysset av for «ærlige» og 45 prosent for «blinde tilhengere». ²

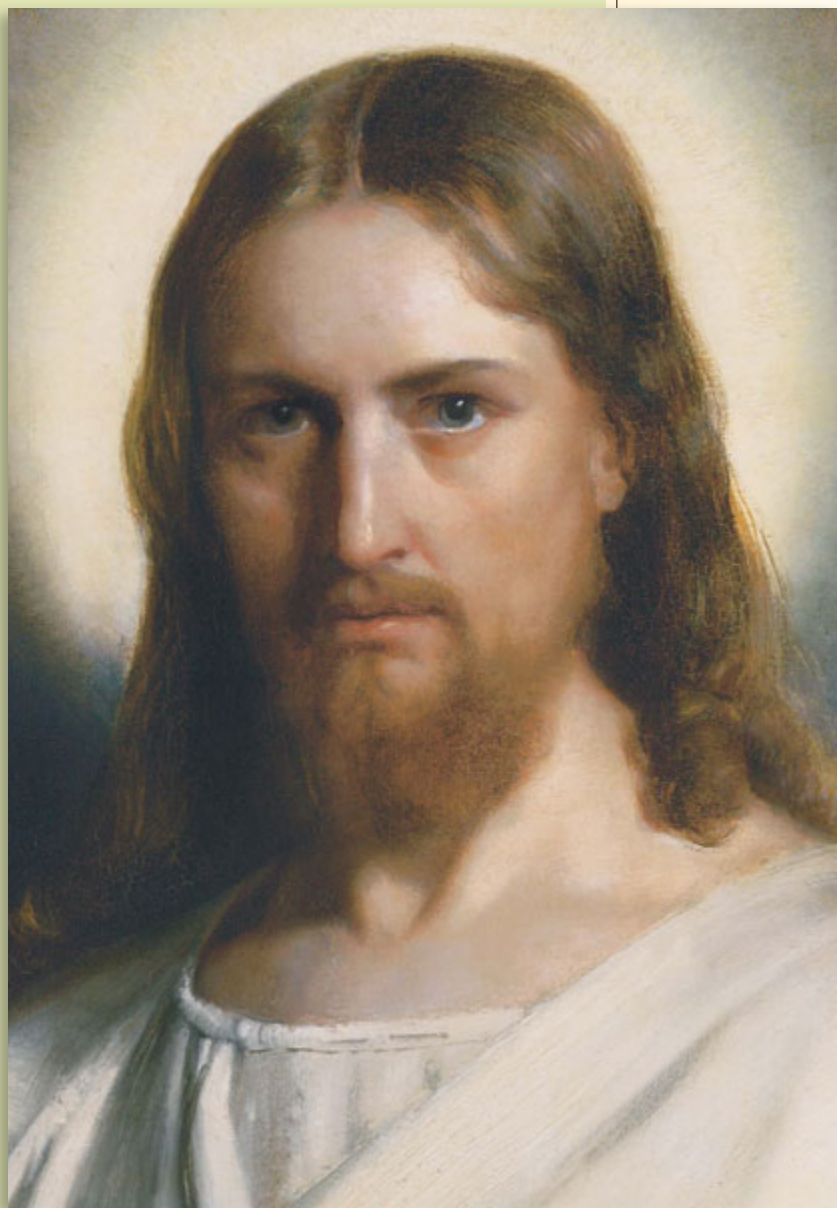
GRUNNLEGGENDE FOR VÅR TRO

Av eldste
Dallin H. Oaks
i De tolv apostlers
quorum

Da Lawrences intervjuere spurte: «Hva er etter ditt beste skjønn de siste-dagers-helliges viktigste påstand?» kunne bare 14 prosent beskrive noe som var litt i nærheten av gjengivelse eller gjenopprettelse av den opprinnelige kristne tro. På lignende vis foreslo ikke én person ord eller ideer som pekte på opprinnelig eller gjengitt kristendom da en annen nasjonal undersøkelse spurte hvilket ord som best beskrev deres inntrykk av de siste-dagers-helliges religion. ³

Som apostel er jeg kalt til å være et vitne om Kristi lære, verk og myndighet i hele verden. I denne egenskap bærer jeg vitnesbyrd om sannheten av disse forutsetninger i vår tro.

Min skuffelse over disse funn blir bare litt redusert av Lawrences andre funn og observasjoner, som går ut på at når det gjelder emnet religion, er amerikanere generelt «dypt religiøse», men «svært uvitende». Eksempelvis sa 68 prosent at de ba minst flere ganger i uken, og 44 prosent sa at de var tilstede på religiøse møter nesten hver uke. Samtidig var det bare halvparten som

kunne nevne ett av de fire evangeliene, de fleste kunne ikke nevne den første boken i Bibelen, og 10 prosent trodde Jeanne d'Arc var Noahs hustru.⁴

Mange faktorer bidrar til den rådende uvitenhet med hensyn til religion, men én av dem skyldes helt sikkert at videregående og høyere skoler generelt stiller seg fiendtlig eller likegyldig til religion. Med få unntak har høyskoler og universiteter blitt verdinøytrale, der innstilling til religion i beste fall er nøytral. Studenter og andre religiøse personer som tror at Gud virkelig eksisterer og som tror på moralske absolutter, er for nedadgående.

Det synes urealistisk å vente at høyere utdanning som et samlet begrep igjen vil påta seg en viktig rolle når det gjelder å undervise om moralnormer. Denne oppgave vil fortsatt påhvile hjemmene, kirke og høyskoler og universiteter knyttet til kirker. Alle burde håpe på suksess i denne nødvendige oppgaven. De høyere skoler kan gi seg ut for å være nøytrale med hensyn til riktig og galt, men samfunnet kan ikke overleve på slik nøytralitet.

Jeg har valgt tre områder for sannhet som jeg vil presentere som grunnleggende trosprinsipper for siste-dagers-hellige:

1. Guds natur, inkludert rollen til de tre medlemmer av Guddommen og derav den selvfølgelige sannhet at det er moralske absolutter.

2. Livets hensikt.

3. De tre kildene til sannhet angående mennesket og universet: vitenskap, Skriftene og fortsatt åpenbaring – og hvordan vi kan kjenne disse.

1. Guds natur

Mitt første grunnleggende premiss i vår tro er at Gud virkelig er til, og derfor kan ikke evige sannheter og normer bevises ved nåværende vitenskapelige metoder. Disse ideene er uunngåelig forbundet med hverandre. I likhet med andre troende hevder vi at den høyeste lovgiver, Gud vår evige Fader, lever, og at det finnes moralske absolutter. Vi forkaster den moralske relativisme som er i ferd med å bli den uoffisielle trosbekjennelse i mye av vår tids kultur.

For oss er sannheten om Guds natur og vårt forhold til ham nøkkelen til alt annet. Det er betydningsfullt at vår tro på Guds natur skiller oss fra de formelle trosbekjennelser til de fleste kristne trossamfunn. Våre trosartikler begynner slik: «Vi tror på Gud den evige Fader og på hans Sønn Jesus Kristus og på Den Hellige Ånd» (vers 1).

Vi har denne tro på Guddommen felles med resten av kristenheten, men for oss betyr den noe annet enn for de fleste. Vi hevder at disse tre medlemmene av Guddommen er tre adskilte og spesielle personer, og at Gud Faderen ikke er en ånd, men en herliggjort person med et følbart legeme, og det samme er hans oppstandne Sønn, Jesus Kristus. Selv om de er adskilt i identitet, er de ett i hensikt. Vi hevder at Jesus viste til dette forholdet da han ba til sin Fader om at hans disipler kunne «være ett», slik som Jesus og hans Fader er ett (Johannes 17:11) – forenet i hensikt, men ikke i identitet. Vår unike tro på at

1 Vi hevder at de tre medlemmer av Guddommen er tre adskilte og spesielle personer, og at Gud Faderen ikke er en ånd, men en herliggjort person med et fysisk legeme, og det samme er hans oppstandne Sønn, Jesus Kristus. Selv om de er adskilt i identitet, er de ett i hensikt.

«Faderen har et legeme av kjøtt og ben like følbart som menneskets – Sønnen likeså – men Den Hellige Ånd har ikke et legeme av kjøtt og ben, men er en Ånd i persons skikkelse» (L&p 130:22) er vesentlig for oss. Men som Gary Lawrences intervjuer viste, har vi ikke vært effektive nok til å formidle denne tro til andre.⁵

Vår tro på Guds natur stammer fra det vi kaller Det første syn, som innledet gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde. Joseph Smith, en uskolert gutt på 14 år som søkte å få vite hvilken kirke han skulle slutte seg til, mottok et syn der han så «to personer» av ubeskrivelig «glans og herlighet». En av dem pekte på den andre og sa: «Dette er min elskede Sønn. Hør ham!» (Joseph Smith–Historie 1:17). Gud Sønnen fortalte den unge profeten at alle kirkers «trobekjennelser» på den tiden «var en vederstyggelighet i hans øyne» (Joseph Smith–Historie 1:19). Denne guddommelige erklæring fordømte trosbekjennelsene, ikke de trofaste søkere som trodde på dem.

Joseph Smiths første syn viste at de herskende oppfatninger av Guds og Guddommens natur var usanne og ikke kunne føre deres tilhengere til den fremtid som Gud ønsket for dem. En etterfølgende utgytelse av nyere hellig skrift viste betydningen av denne grunnleggende sannhet, og den ga oss Mormons bok. Denne nye bok med hellig skrift er et annet vitne om Jesus Kristus. Den bekrefter de bibelske profetier og læresetninger om Kristi natur og misjon. Den forsterker vår forståelse av hans evangelium og hans læresetninger i løpet av hans virksomhet på jorden. Den inneholder også mange læresetninger og illustrasjoner av de åpenbaringer som vi kan kjenne sannheten av disse ting ved.

Disse læresetninger forklarer vårt vitnesbyrd om Kristus. Vår tro er ikke basert på verdens visdom eller menneskers filosofier – hvor tradisjonelle eller respekterte de enn måtte være. Vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus er basert på Guds åpenbaringer til sine profeter og til oss personlig.

Hva får vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus oss til å bekrefte? Jesus Kristus er Gud den evige Faders enbårne Sønn. Han er Skaperen. Gjennom sin uforlignelige

virksomhet på jorden er han vår lærer. På grunn av hans oppstandelse vil alle som noensinne har levet, oppstå fra de døde. Han er Frelseren, hvis sonoffer åpner døren for oss til å bli tilgitt for våre personlige synder, slik at vi kan bli rensset for å vende tilbake til Gud vår evige Faders nærhet. Dette er det sentrale budskap til profetene i alle tidsaldre. Joseph Smith erklærte denne store sannhet i vår tredje trosartikkel: «Vi tror at hele menneskeheten kan bli frelst gjennom Kristi forsoning ved å adlyde evangeliets lover og ordinanser.»

Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige vitner vi sammen med Mormons boks profet kong Benjamin «at det ikke skal gis noe annet navn, heller ingen annen vei eller noe annet middel hvorved frelse kan komme til menneskenes barn, enn i og gjennom Den Allmektige Herre Kristi navn» (Mosiah 3:17).

Hvorfor er Kristus den eneste vei? Hvordan kunne han bryte dødens bånd? Hvordan var det mulig for ham å påta seg hele menneskehetens synder? Hvordan kan vi, som er urene og syndige, bli rensset og våre legemer oppstå ved hans forsoning? Dette er mysterier som jeg ikke fullt ut forstår. Jesu Kristi forsonings mirakel er ufattelig for meg, men Den hellige ånd har gitt meg et vitnesbyrd om dets sannhet, og jeg fryder meg over at jeg kan tilbringe mitt liv med å forkynne det.

2. Hensikten med jordelivet

Mitt annet grunnleggende prinsipp angår hensikten med jordelivet. Dette følger naturlig vår forståelse av Gud den evige Faders hensikter og angår vår fremtid som hans barn. Vår teologi begynner med forsikringen om at vi levde som ånder før vi kom til denne jord. Den bekrefter at dette jordelivet har en hensikt. Og vi lærer at vår høyeste streben er å bli som våre himmelske foreldre, noe som vil gi oss evne til å fortsette våre familieforhold gjennom evigheten. Vi ble satt på jorden for å få et fysisk legeme og – gjennom Jesu Kristi forsoning og ved lydighet mot hans evangeliums lover og ordinanser – kvalifisere oss til den herliggjorte celestiale tilstand og de celestiale forhold som kalles opphøyelse eller evig liv.

Vi er med rette kjent som en familiesentrert kirke, men noe som ikke er så kjent, er at vår familieinteresse ikke bare er fokusert på jordiske forhold, men er også en del av vår grunnleggende teologi. Ifølge vår kjærlige Skapers store plan er hans kirkes misjon å hjelpe oss å oppnå opphøyelse i det celestiale rike, og dette kan vi bare oppnå gjennom et evig ekteskap mellom en mann og en kvinne (se L&p 131:1–3).

Min trofaste mor, som var enke, var ikke forvirret med hensyn til familieforholdets evige natur. Hun holdt alltid vår trofaste avdøde fars stilling i ære. Hun gjorde ham nærværende i vårt hjem. Hun snakket om at deres tempelekteskap varte evig og at vi i fremtiden skulle være sammen som familie i det neste liv. Hun minnet oss ofte på hva vår far ville ha ønsket av oss, så vi kunne kvalifisere oss til Frelserens løfte om at vi kunne være en familie for evig. Hun omtalte aldri seg selv som enke, og det streifet meg aldri at hun var det. I min oppvekst som gutt var hun for meg aldri enke. Hun hadde en ektemann, og vi hadde en far. Han var bare bortreist en stund.

Vi bekrefter at ekteskapet er nødvendig for å fullføre Guds plan og sørge for den godkjente ramme for fødsel her på jorden og forberede familiemedlemmer til evig liv. Kunnskap om Guds plan gir siste-dagers-hellige et unikt perspektiv på ekteskap og barn. Vi ser på fødsel og omsorg for barn som en del av Guds plan og en hellig plikt for dem som har fått evne til å delta i den. Vi tror at våre barn og våre etterkommere er de største skatter på jorden og i himmelen. Og vi tror at vi må kjempe for den slags familier på jorden som sørger for de beste forhold for barns – alle barns – utvikling og lykke.

Evnen til å skape jordisk liv er den mest opphøyde

2 Vår teologi bekrefter at dette jordelivet har en hensikt. Og vi lærer at vår høyeste streben er å bli som våre himmelske foreldre, noe som vil gi oss evne til å fortsette våre familieforhold gjennom evigheten.

evne Gud har gitt sine barn. Bruk av denne skapende kraft ble påbudt i den første befaling om å være «fruktbare og bli mange» (1. Mosebok 1:28). En annen viktig befaling forbød misbruk av den: «Du skal ikke drive hor» (2 Mosebok 20:14), og «Hold dere borte fra hor» (1 Tessalonikerbrev 4:3). Vår vektlegging av denne kyskhetslov forklares ved at vi forstår formålet med vår formeringskraft når det gjelder å fullføre Guds plan.

Det er stort politisk, juridisk og sosialt press for endringer som forvirrer kjønn, reduserer viktigheten av ekteskap eller endrer definisjonen av det eller utjevner de forskjeller mellom menn og kvinner som er nødvendige for å fullføre Guds store plan for lykke. Vårt evige perspektiv gjør at vi er imot slike endringer.

Til slutt, vår forståelse av hensikten med jordelivet omfatter noen unike læresetninger om hva som følger etter jordelivet. I likhet med andre kristne tror vi at vi, når vi forlater dette liv, går til en himmel (paradis) eller et helvete. Men for oss er dette skillet av de rettferdige og de ugudelige bare midlertidig mens de dødes ånder venter på oppstandelsen og den endelige dom (se Alma 40:11-14). Bestemmelsesstedene som følger den endelige dom, er langt mer mangfoldig og viser hvor stor kjærlighet Gud har til sine barn – til alle.

Guds kjærlighet er så stor at han krever at hans barn skal adlyde hans lover, for bare gjennom slik lydighet kan de gå fremover til den evige fremtid som han ønsker for dem. Så i den endelige dom vil vi alle bli tildelt det herlighetsrike som svarer til vår lydighet mot hans lov. I sitt annet brev til korinterne fortalte apostelen Paulus om et syn av en mann som «ble rykket like inn i den tredje himmel» (2 korinterbrev 12:2). Han talte om de dødes oppstandelse og beskrev «legemer» av forskjellig glans, som henholdsvis solens, månens og stjernenes glans. Han omtalte de to første som «himmelske (celestiale) legemer og jordiske (terrestriale) legemer» (se 1 Korinterbrev 15:40–42). For oss er evig liv i den celestiale, den høyeste, herlighet ikke en mystisk forening med en uforståelig ånde-gud. I stedet er evig liv familieliv sammen med en kjærlig Fader i himmelen og med våre forfedre og våre etterkommere.

Teologien i Jesu Kristi gjengitte evangelium er omfattende, universell, barmhjertig og sann. Etter jordelivets nødvendige erfaring vil alle sønner og døtre av Gud til syvende og sist oppstå og komme til et herlighetsrike som er mer fantastisk enn noe menneske på jorden kan fatte. Med bare få unntak vil også de svært ugudelige til syvende og sist gå til et strålende – men lavere – herlighetsrike. Alt dette vil finne sted takket være Guds store kjærlighet til sine barn, og alt er gjort mulig takket være Jesu Kristi forsoning og oppstandelse, «han som forherliget Faderen og frelser alle sine henders gjerninger» (L&p 76:43).

3. Kilder til sannhet

Siste-dagers-hellige er svært interessert i å erverve seg kunnskap. Brigham Young (1801–77) sa det best: «[Vår] religion ... tilskynder [oss] til flittig å søke kunnskap. Det finnes ikke noe annet folk som er ivrigere etter å se, høre, lære og forstå sannhet.»⁶

Ved en annen anledning forklarte han at vi oppfordrer våre medlemmer «til å samle mer kunnskap i alle grener av [lærdom], for all visdom og all kunst og vitenskap i verden er av Gud og er bestemt til beste for hans folk».⁷

Vi søker kunnskap, men vi gjør dette på en spesiell måte fordi vi tror at det er to dimensjoner av kunnskap: materiell og åndelig. Vi søker kunnskap i den materielle dimensjonen ved vitenskapelig granskning og i den åndelige ved åpenbaring. Åpenbaring er Guds kommunikasjon med menneskene – med profeter og med enhver av oss hvis vi søker den.

Åpenbaring er helt klart en av vår tros spesielle kjennetegn. Profeten Joseph Smith ble veiledet og oppbygget ved vedvarende åpenbaring gjennom livet. Den veldige mengde av hans publiserte åpenbaringer, innbefattet Mormons bok og Lære og pakter, førte hans unike kall som denne siste evangelieutdelings profet videre. I denne *profetiske åpenbaring* – til Joseph Smith og til hans etterfølgere som Kirkens presidenter – har Gud åpenbart sannheter og bud til sine profet-ledere for å opplyse sitt folk og for å styre og lede sin kirke.

Dette er slik åpenbaring som beskrives i Det gamle testament: «Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbaret sine skjulte råd for sine tjenere profetene» (Amos 3:7). Joseph Smith forkynte: «Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ble grunnlagt på direkte åpenbaring, slik Guds sanne kirke alltid har blitt.»⁸ Han spurte: «Tar du bort Mormons bok og åpenbaringene, hvor er så vår religion?» Han svarte: «Da har vi ingen.»⁹

Joseph Smith forkynte også at fordi åpenbaring ikke opphørte med de første apostler, men fortsetter i vår tid, kan hver person motta *personlig åpenbaring* i forbindelse med sin omvendelse, forståelse og sine avgjørelser. «Det er Guds barns privilegium å kunne komme til Gud og få åpenbaring» sa han. «Gud gjør ikke forskjell på folk. Vi har alle det samme privilegium.»¹⁰

Det nye testamente beskriver slik personlig åpenbaring. Da for eksempel Peter bekreftet sin overbevisning om at Jesus var Guds gudommelige Sønn, erklærte Frelseren: «Det er ikke kjøtt og blod som har åpenbaret dette for deg, men min Far i himmelen» (Matteus 16:17).

Personlig åpenbaring – noen ganger kalt «inspirasjon» – antar mange former. Oftest kommer den som ord eller tanker formidlet til sinnet ved plutselig forståelse eller ved positive eller negative følelser for en tenkt handling. Vanligvis finner den sted som svar på oppriktig og ydmyk søking. Jesus forkynte: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere» (Matteus 7:7). Åpenbaring finner sted når vi holder Guds bud og derfor gjør oss verdige til Den hellige ånds veiledning og kommunikasjon.

3 Vi søker kunnskap i den materielle dimensjonen ved vitenskapelig granskning og i den åndelige ved åpenbaring. Åpenbaring er Guds kommunikasjon med menneskene – med profeter og med enhver av oss hvis vi søker den.

Enkelte undres hvordan Kirkens medlemmer aksepterer at en profets læresetninger i vår tid kan lede deres personlige liv, noe som er uvanlig i de fleste religiøse tradisjoner. Vårt svar på påstanden om at siste-dagers-hellige følger sine ledere på grunn av «blind lydighet», er denne samme personlige åpenbaring. Vi respekterer våre ledere og tror at de blir inspirert i sin ledelse og undervisning i Kirken. Men vi er alle privilegert til og blir oppfordret til å bekrefte deres læresetninger ved ydmyk søking og ved å motta bekrefte direkte fra Gud.

De fleste kristne tror at Gud avsluttet de kanoniske Skrifter – den offisielle samling av hellige bøker brukt som Skriftene – kort tid etter Kristi død, og at det ikke har funnet sted noen tilsvarende åpenbaringer siden da. Joseph Smith lærte og viste at Skriftens kanon er åpen.¹¹ Skriftens kanon er faktisk åpen på to måter, og fortsatt åpenbaring er avgjørende for begge disse.

For det første, Joseph Smith forkynte at Gud vil lede sine barn ved å gi nye tilføyelser til de kanoniske Skrifter. Mormons bok er en slik tilføyelse. Det er også åpenbaringene i Lære og pakter og Den kostelige perle. Fortsatt åpenbaring er nødvendig for at vi skal motta det Herren vil vi skal forstå og gjøre i vår tid og vår situasjon.

For det annet, fortsatt åpenbaring åpner de kanoniske Skrifter når leserne, under Den hellige ånds innflytelse, finner ny mening og veiledning i Skriftene for sin personlige situasjon. Apostelen Paulus skrev at «hele Skriften er innåndet av Gud» (2 Timoteus 3:16; se også 2 Peter 1:21) og ingen vet «hva som bor i Gud, [uten] å

ha Guds Ånd» (1 Korinterbrev 2:11, Joseph Smiths oversettelse, ikke på norsk). Dette betyr at vi, for å forstå Skriftene, trenger personlig inspirasjon fra Herrens ånd til å opplyse vårt sinn. Følgelig oppmuntrer vi våre medlemmer til å studere Skriftene og ved bønn søke

inspirasjon til selv å forstå dem. Den største kunnskap tilegnes ved personlig åpenbaring gjennom Den hellige ånd.

Jesus forkynte: «Derfor skal dere kjenne dem på deres frukter» (Matteus 7:20). For meg, for utallige andre troende og mange iakttagere er fruktene gode – gode for medlemmene, gode for deres familier, gode for deres samfunn og for deres land. De forsyninger og tjenester til en verdi av millioner av dollar som Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og dens medlemmer i stillhet effektivt bidrar med under tragedier som jordskjelvet på Haiti i januar 2010, er bevis på denne kjensgjerning.

Som apostel er jeg kalt til å være et vitne om Kristi lære, Kristi verk og Kristi myndighet i hele verden. I denne egenskap bærer jeg vitnes-

byrd om sannheten av disse forutsetninger i vår tro. ■

Fullstendig engelsk tekst finnes på www.lds.org/fundamental-premises-of-our-faith.

NOTER

1. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism* (2008), 32.
2. *How Americans View Mormonism*, 34.
3. Se *How Americans View Mormonism*, 42.
4. Se *How Americans View Mormonism*, 40.
5. Se *How Americans View Mormonism*, 49.
6. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* (1997), 194.
7. *Læresetninger – Brigham Young*, 193.
8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 192.
9. *Læresetninger – Joseph Smith*, 193.
10. *Læresetninger – Joseph Smith*, 130.
11. Se *Læresetninger – Joseph Smith*, 203–211, 261–262.

DEL DENNE ARTIKKELEN MED ANDRE

Følgende ideer kan hjelpe deg å dele eldste Oaks artikkel med andre:

- Ta bønnen til hjelp, og tenk på en venn som kunne ha nytte av å lese denne artikkelen. Når du snakker med denne vennen, kan du overveie å fortelle med enkle ord hvordan evangeliet har hjulpet deg i livet.
- Overvei å dele denne artikkelen elektronisk med andre. Gå til www.liahona.lds.org, finn artikkelen i januar-nummeret, og klikk på «Share». I budskapet du sender sammen med artikkelen, kan du fortelle hvordan de grunnleggende læresetningene som eldste Oaks fremsetter, er betydningsfulle for deg.

Av Elaine S. Dalton

Unge kvinners president

HVA ER NYTT I PERSONLIG FREMGANG?

Nå er tiden inne til å forberede deg til den fantastiske fremtiden som venter deg. Personlig fremgang vil bidra til å forberede deg og vil hjelpe deg å forstå din identitet som en Guds datter.

Personlig fremgang er ikke et program som er adskilt fra ditt eget liv. Det kan hjelpe deg å komme nærmere Frelseren, tjene andre, lære lederskapsferdigheter, utvikle godt forhold til andre og forberede deg til templets pakter. Personlig fremgang kan hjelpe deg å utvikle gode rutiner. Når du konsekvent gjør små ting, blir de en del av den du er, og de forandrer deg. Det er virkelig «ved små og enkle ting» at «store ting [vil] skje» (Alma 37:6).

Det reviderte heftet Personlig fremgang har templet på forsiden. Templet ligger til grunn for alt vi gjør i programmet for Unge kvinner. Vi håper at når du ser på forsiden, vil huske at å delta i Personlig fremgang hjelper deg å forberede deg til å inngå og holde paktene i templet en dag.

Det nye heftet Personlig fremgang er rosa! Denne svake og feminine fargen er en påminnelse om at du er vår himmelske Faders datter med unike feminine egenskaper, gaver og roller.

I det nye heftet er noen av verdinormerfaringene og prosjektene litt forandret for å være mer aktuelle og mer rettet mot templets pakter som du en dag vil inngå og holde. Her følger noen svar på dine spørsmål.

Hvordan begynner jeg på Personlig fremgang? Det er lett å begynne! Begynn på en hvilken som helst av verdinormene som interesserer deg. Du trenger ikke ta verdinormene i rekkefølge. Å utføre de påkrevde erfaringene vil hjelpe deg å forstå verdinormene og hvorfor de er viktige for deg.

Hvem kan delta? Personlig fremgang er først og fremst for unge kvinner i Kirken, men andre kan også delta. Du kan for eksempel velge å invitere venner som ikke er medlemmer av Kirken, til å arbeide på Personlig fremgang sammen med deg. I noen tilfeller kan din mor også velge å delta sammen med deg i noen av verdinormene og prosjektene.

BIKUBESYMBOL er bikuben, som minner om harmoni, samarbeid og arbeid.

UNGPIKESYMBOL er rosen, som minner om kjærlighet, tro og renhet.

LAURBÆRPIKESYMBOL er laurbærkransen, som står for heder og prestasjon.

FAKKEL-HALSKJEDE

Når du begynner i Unge kvinners organisasjon, vil dine ledere overrekke deg et fakkeltalskjede. Dette kjedet symboliserer at du forplikter deg til å stå frem for sannhet og rettferdighet til alle tider og i alle ting og på alle steder. Flammesymbolet vil også minne dere på å «stå opp og la deres lys skinne, så deres lys kan være et banner for nasjonene» (L&p 115:5). Bær dette kjedet med stolthet, og husk din forpliktelse.

UNGE KVINNERS ANERKJENNELSE

Når du fullfører Personlig fremgang, skriver du vitnesbyrdet ditt i journalen din og har et intervju med biskopen eller grenspresidenten. Da har du gjort deg fortjent til å motta Unge kvinners anerkjennelse. Medaljongen er endret slik at den viser både aldersgruppensymbolene og templet. Den har også en liten rubin midt i ungpikerosen. Denne symboliserer at du har fullført Personlig fremgang og den nye verdinormen dyd. Rubinen vil minne deg om at en dydig ung kvinne er dyrebar, og at hun er verd «langt mer enn perler» (Ordspr. 31:10).

ÆRESBIE

Etter at du har mottatt medaljongen, kan du fortsette for å gjøre deg fortjent til Æresbien ved å lese Mormons bok igjen og utføre mer tjeneste, innbefattet å hjelpe en annen ung kvinne med Personlig fremgang.

HEFTET PERSONLIG FREMGANG

Når du fullfører erfaringene og prosjektet for en verdinorm, mottar du et gullklistremerke som festes bak i heftet Personlig fremgang. Skriv dato for da du fullførte denne verdinormen. Heftet og journalen vil bli din personlige oppteignelse over alle de gode tingene du fullfører.

Hvor raskt skulle jeg gå frem? Når du åpner heftet Personlig fremgang, vil du finne en del ting du allerede gjør på skolen eller hjemme. Regn med disse tingene, og planlegg fremover så du kan gjøre dem med et formål. Du kan gå frem i ditt eget tempo. Hvis du er 12 år og utfører en erfaring hver måned og to prosjekter hvert år, vil du være ferdig når du blir laurbærpike. Da får du anledning til å veilede andre unge kvinner som arbeider på sin Personlig fremgang. Når du gjør dette, kan du gjøre deg fortjent til en Æresbie, som symboliserer å gjøre noe ekstra for å tjene andre.

Kan jeg arbeide med Personlig fremgang på GUF? Du kan gjøre noe av Personlig fremgang på GUF. Et prosjekt kan bli din GUF-aktivitet. Du kan også arbeide på Personlig fremgang i din klasse i Unge kvinner når du lærer om verdinormene og studerer Skriftene.

Hva slags anledninger til å lære lederskap gir det meg? Når du forbereder deg til å fullføre et 10-timers prosjekt, kan du be andre unge kvinner hjelpe deg. Dette vil bidra til at du lærer lederferdigheter for dine fremtidige roller som hustru, mor og husmor. Det vil også hjelpe deg å lære å organisere, kommunisere og fullføre en vanskelig oppgave.

Hvorfor blir jeg bedt om å føre journal? Denne journalen vil bli en kjær opptegnelse for deg om dine dager i Unge kvinner og det du har forpliktet deg til. Å skrive i journalen vil også innby Den hellige ånd til å være med deg.

Velsignelsene i forbindelse med Personlig fremgang vil strekke seg langt utover årene i Unge kvinner. Din tro og ditt vitnesbyrd om Frelseren og hans gjengitte evangelium vil vokse. Du vil bli forbedret til din guddommelige misjon og dine roller på jorden. Du vil oppleve gleden ved tjeneste og gode prestasjoner. Du vil føle Den hellige ånds tilskyndelser, som vil veilede og undervise deg. Du vil utvikle et adferdsmønster som vil velsigne ditt liv, nå og gjennom hele evigheten. Det er et mønster for fremgang og for å inngå og holde templets pakter. Måtte du bli velsignet når du tar fatt på dette mønster for fremgang. Vi er glad i deg! Herren er glad i deg! Du er hans dyrebare datter. ■

SKRIFTSTEDSBÅND

Etter hvert som du fullfører erfaringene og prosjektet for en verdinorm, mottar du et bånd som markerer dine favorittskriftsteder for verdinormene. Båndene har verdinormenes farge: hvitt for tro, gyllent for dyd osv. Din leder vil overrekke dette båndet til deg under et møte i Unge kvinner.

FREMANGSATTETER

Etter hvert som du går fra en aldersgruppe til den neste, vil biskopen eller grenspresidenten påskjønne deg med en attest som anerkjenner det du har fullført. Oppbevar denne på et spesielt sted som en påminnelse om det du har lært og fullført i årene som bikubepike, ungpике og laurbærpike.

Du finner mer informasjon om Personlig fremgang i innledningen i heftet eller på www.PersonalProgress.lds.org.

Av David L. Beck
Unge menns president

Det aronske prestedømme – større enn du kanskje tror

ET BUDSKAP OM PLIKT OVERFOR GUD

For fire år siden var jeg tilstede ved en minnegudstjeneste for min bror Gary. En av talerne hyllet min bror med store ord. Jeg har tenkt på det helt siden da. Han sa: «Gary var en prestedømsmann. ... Han forsto prestedømmet, hedret prestedømmet og godtok prestedømmet og dets prinsipper fullt ut.»

Da min bror døde, var han høyprest i Det melkisedekske prestedømme, og han hadde virket i prestedømmet i 50 år. Gary var en kjærlig ektemann og far, som hadde utført en hederlig heltidsmisjon, giftet seg i templet, foredlet sine prestedømskall og vært en flittig hjemmelærer.

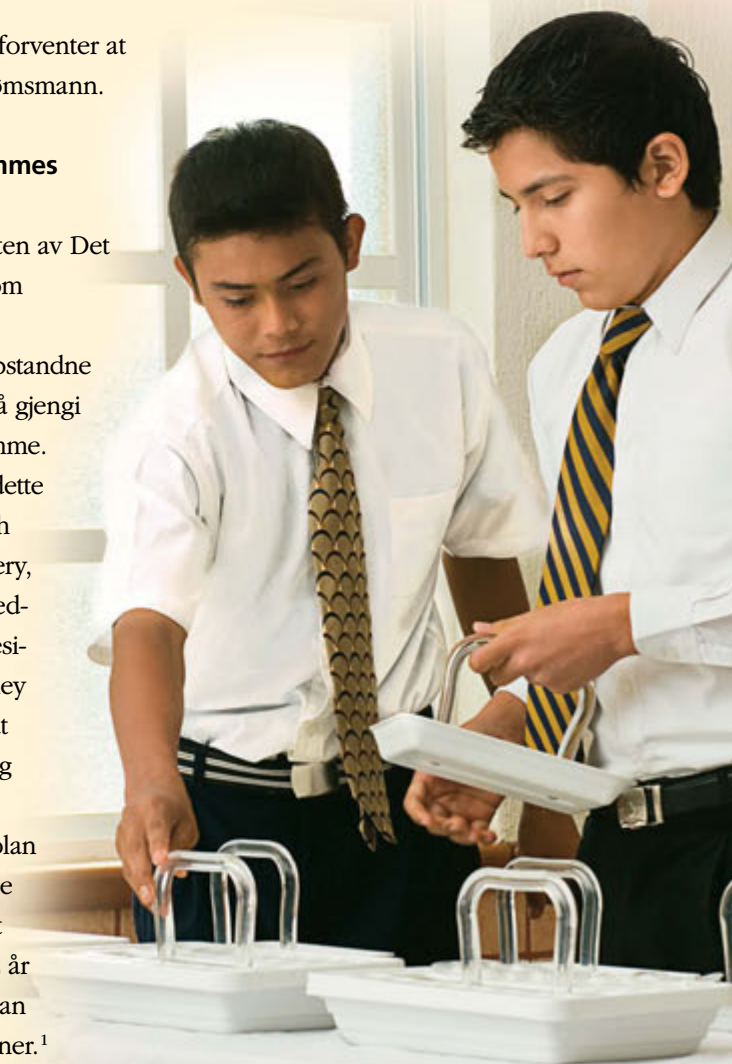
Du er bærer av Det aronske prestedømme. Din prestedømsstjeneste er i startgropen. Du har kanskje ennå ikke hatt 50 dager med prestedøms erfaring. Men du kan være verdig til den samme hyllest som Gary mottok. Du *skulle* faktisk være verdig til slik hyllest. Herren har kalt deg til et

strålende arbeid, og han forventer at du skal være en prestedømsmann.

Det aronske prestedømmes storhet

Tenk bare over storheten av Det aronske prestedømme som du bærer:

- Herren sendte den oppstandne døperen Johannes for å gjengi Det aronske prestedømme. Da Johannes overdro dette prestedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery, kalte han dem sine «medtjenere» (L&P 13:1). President Gordon B. Hinckley (1910–2008) påpekte at Johannes ikke «stilte seg over Joseph og Oliver. Han stilte dem på sitt plan da han kalte dem "mine medtjenere".» President Hinckley sa så at en 12 år gammel diakon også kan være Johannes' medtjenere.¹

Etter hvert som du vokser i åndelig styrke og hjelper andre å komme til Kristus gjennom din prestedømmstjeneste, er du i sannhet en prestedømmsmann.

- Det aronske prestedømme har nøkkelen til englers betjening (se L&p 13:1). Når du lever rettskaffent og tjener flittig, kan du motta englers betjening som vil veilede og styrke deg. Når du forretter nadverden, kan du hjelpe andre til også å motta denne velsignelsen.²
- Det aronske prestedømme «har nøklene til ... omvendelsens evangelium og dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse» (L&p 13:1). Omvendelse og dåp danner sammen porten man går inn gjennom for å begynne på stien som fører til evig liv (se 2 Nephi 31:17–18). Når du handler under veiledning av dine prestedømsledere, kan du hjelpe personer med å åpne denne porten.
- Det aronske prestedømme har myndighet til å forrette nadverden. Når du forbereder, velsigner eller

deleger ut nadverden, representerer du Jesus Kristus (se 3 Nephi 18:1–12). Du hjelper dine familie-medlemmer og venner å minnes ham, fornye sine pakter og gjøre seg fortjent til å ha Den hellige ånd hos seg.

Slike anledninger krever arbeid av prestedømmsmenn – menn som er åndelig sterke og som oppfyller sine prestedømsplikter.

Det nye heftet Plikt overfor Gud

Under veiledning av våre levende profeter har en ressurs blitt utarbeidet for å hjelpe deg å være en prestedømmsmann. Selv om heftet er nytt, har det et kjent navn: Plikt overfor Gud.

Jeg er begeistret for det nye heftet Plikt overfor Gud. Det kan hjelpe deg å adlyde Herrens befaling om å «lære [din] plikt» og «med all flid virke i det embede [du] er kalt til» (L&p 107:99).

Når du bruker heftet som diakon, lærer og prest, vil du delta i aktiviteter i to kategorier: åndelig styrke og prestedømsplikter.

Et mønster for å bli

Hver aktivitet i heftet Plikt overfor Gud følger et mønster som vil hjelpe deg å bli den prestedømsbæreren Herren ønsker at du skal bli: Først *lærer* du om et prinsipp i evangeliet eller en prestedømsplikt. Så *handler* du ifølge det du har lært. Til slutt *deleger* du dine tanker om og følelser for det du har lært og erfart, med andre. Noen av disse aktivitetene er

personlige. Andre kan tilpasses til hele quorumet til bruk i søndagsleksjoner eller i aktiviteter gjennom uken.

På side 39 viser et eksempel fra boken hvordan dette mønsteret fungerer. Kommentarene er fra unge menn som allerede har hatt god erfaring med det nye heftet.

En prestedømmsmann

Når jeg tenker på uttrykket «prestedomsmann», tenker jeg åpenbart på min bror Gary. Men jeg tenker også på andre. Jeg tenker på president Thomas S. Monson, som da han var diakon, følte at han sto på hellig grunn da han hjalp en funksjonshemmet mann å ta del i nadverden.³ Jeg tenker på døperen Johannes, den store bærer av Det aronske prestedømme, som beredte veien for Frelserens virke på jorden ved å undervise, vitne og forrette dåpens hellige ordinans. Og jeg tenker på deg. Etter hvert som du vokser i åndelig styrke og hjelper andre å komme til Kristus gjennom din prestedømmstjeneste, er du i sannhet en prestedømmsmann. ■

Du finner mer informasjon om Plikt overfor Gud i innledningen i heftet eller på www.DutytoGod.lds.org.

NOTER

1. Se Gordon B. Hinckley, «Det aronske prestedømme – en gave fra Gud», *Lys over Norge*, juli 1988, 44.
2. Se Dallin H. Oaks: «Det aronske prestedømme og nadverden», *Liahona*, jan. 1999, 44–45.
3. Se Thomas S. Monson: «Gjør din plikt, det er det beste», *Liahona*, nov. 2005, 56.

1. Lær: Denne delen av aktiviteten veileder din innsats for å lære om et prinsipp i evangeliet eller en prestedømsplikt. Den inneholder instruksjoner for hvordan du utarbeider en plan for deg selv basert på det du har lært.

«Du får lære åndelig» om dine prestedømsplikter før du utfører dem.

En bærer av Det aronske prestedømme i USA

«Jeg likte tanken på å finne på ting som virkelig kunne hjelpe meg som enkeltperson.»

En bærer av Det aronske prestedømme i Guatemala

«Jeg likte avsnittene der vi studerer Skriftene og ber, og jeg gjorde dette og gjør det fremdeles. Jeg forbereder meg til å reise på misjon.»

En bærer av Det aronske prestedømme på Filippinene

2. Handle: I denne delen av aktiviteten følger du planen din og skriver ned dine tanker om og følelser for det du erfarer.

«Som unge menn i grenen bestemte vi oss for ha som mål å komme sammen for å jogge. Vi likte virkelig å planlegge dette sammen og som gruppe gå inn for å bli i bedre fysisk form.»

En bærer av Det aronske prestedømme i Guatemala

«Heftet er ... som en dagbok eller journal der vi kan gjøre ... oss våre refleksjoner. Det er en god prosess å gjennomgå.»

En bærer av Det aronske prestedømme i USA

«Jeg hadde vanskelig for å planlegge mitt skriftstudium. ... Målene jeg måtte sette meg om å lese Skriftene og be, hjalp meg å ta meg tid til det og konsentrere meg. Det utgjorde virkelig en forskjell for meg, og jeg følte Ånden da jeg gjorde det.»

En bærer av Det aronske prestedømme på Filippinene

3. Dele: Når du har fulgt planen din, har du anledning til å dele dine tanker og følelser med familiemedlemmer, quorumsmedlemmer og andre.

«Når du deler noe med andre, ønsker du å fortsette å snakke med dem om det, for [å dele med andre] har hjulpet deg å forstå bedre.»

En bærer av Det aronske prestedømme i USA

«Det var godt å kunne snakke med mine foreldre.»

En bærer av Det aronske prestedømme på Filippinene

«På quorumsmøtet vårt likte vi å snakke med hverandre om våre mål – hva vi gjorde hver for oss og hvordan dette hjalp oss.»

En bærer av Det aronske prestedømme i Guatemala

LEV VERDIG

Lær

▪ Les delen «Omvendelse» i *Til styrke for ungdom*, og skriv svar på følgende spørsmål i en skrivebok eller dagbok:

1. Hva lærer du om forsoningen og omvendelse av denne delen?
2. Hvordan hjelper omvendelse deg å vokse åndelig?
3. Hvilket forhold er det mellom omvendelse, forsoningen og personlig verdighet?

Drøft dine svar med dine foreldre eller quorumsmedlemmer. Drøft hvordan omvendelse vil forberede deg til å komme inn i templet og delta i hellige ordinanser.

- Velg minst tre andre deler fra *Til styrke for ungdom* som vil hjelpe deg å leve verdig. Studer normene i disse delene, og skriv ned hva du vil gjøre for å etterleve disse normene og for å hjelpe andre å gjøre det samme.

Handling

Deler fra *Til styrke for ungdom* som jeg vil studere:

Bestemte ting jeg vil gjøre for å etterleve disse normene og hjelpe andre å gjøre det samme:

Dele

- Når du har studert og anvendt disse normene, kan du fortelle dine foreldre eller quorumsmedlemmer hva du lærer, hvordan det påvirker ditt liv og hva slags menneske du blir.

Overvei å studere og anvende «Påklædning og opptreden», «Underholdning og media», eller «Språk» i *Til styrke for ungdom*.

filling My
to God
riesthood Holders

KUNNE JEG FORLATE MIN OLDEMOR?

Da jeg fylte 21, ønsket jeg å reise på misjon. Min oldemor, Margarita Sippo de Lallana, støttet min beslutning selv om det betydde at hun ville bli alene. Hun hadde oppdratt meg fra jeg var liten, og jeg var bekymret for hvem som ville ta seg av henne mens jeg var på misjon.

Vi var blitt døpt i 1978, da jeg var 11 og min oldemor 73 år. Vi sluttet snart å gå på møtene, men bekymrede brødre og søstre fra Kirken kom og så til oss.

Jeg ble aktiv igjen, og menighetens medlemmer så frem til at jeg skulle bli ordinert. «Vi skal få en diakon!» sa de med begeistring. På den tiden var det ingen bærere av Det aronske prestedømme i vår menighet. Jeg ble president for diakonenes quorum fordi det ikke var noen andre diakoner. Jeg lurte på hvorfor de ga meg et slikt kall, men forsto etter hvert at

menighetens ledere underviste meg i prestedømmets ansvarsområder. Derfor prøvde jeg å være trofast.

Men min oldemor var mindre aktiv og var bare av og til tilstede på møtene. Men hun støttet min beslutning om å reise på misjon, for hun visste i sitt hjerte at evangeliet er sant.

Da jeg sendte inn mine misjonærpapirer i 1990, virket de fleste heltidsmisjonærer kalt fra Córdoba i Argentina Buenos Aires nord og syd misjoner. Jeg var sikker på at jeg ville bli kalt til en av disse to misjonene og at jeg da ikke ville være for langt unna min oldemor.

Da min stavsprezident ringte senere, fortalte han at jeg trengte pass, for jeg skulle reise til

Colombia! Tross mine stadige bekymringer oppmuntret min oldemor meg til å reise. Like før jeg dro, lovet hun at hun ville vende tilbake til Kirken allerede førstkommende søndag, og hun ville reise til templet før jeg kom hjem igjen. Det var vanskelig å tro dette, men det gjorde det lettere for meg å reise fra henne.

Mens jeg var på misjon, gjorde hun nøyaktig det hun hadde lovet. Selv om hun var i 80-årene, var hun ikke bare tilstede på alle møtene, men hun kom også i tide. Og hun forberedte seg og reiste til Buenos Aires Argentina tempel.

Etter en 12-timers busstur om natten hjem fra den første turen til templet, kom min oldemor til menighetens møtehus søndag morgen klokken halv ni, like før møtene begynte. Vår stavsprezident, Rúben Spitale, sa til henne: «La meg kjøre deg hjem så du kan hvile.»

«Nei,» svarte hun. «Jeg skal i kirken.» Og det gjorde hun.

Etter at jeg kom hjem fra misjon, var vi i templet sammen tre ganger før hun gikk bort i 2000. Takket være min misjon ble vi begge velsignet. Hvis jeg hadde holdt meg hjemme, er jeg sikker på at vi ikke ville ha mottatt disse velsignelsene. ■

Hugo Fabián Lallana, Córdoba, Argentina

Like før jeg dro, lovet min mindre aktive oldemor at hun ville vende tilbake til Kirken allerede førstkommende søndag, og hun ville reise til templet før jeg kom hjem igjen.

VI LYTTET TIL ÅNDEN

En morgen bestemte min misjonærledsager og jeg oss for å arbeide i et lite nabolag i vårt tildeelte område på det sydlige Filippinene. Mens vi holdt på å banke på dører, kom en mann bort til oss og spurte hva vi gjorde. Vi forsto at han hadde drukket.

Vi trodde ikke at han egentlig var interessert i vårt budskap og ga ham en brosjyre om livets hensikt. Så sa vi til ham at hvis han ville lese brosjyren og ikke drikke samme kveld, ville vi komme hjem til ham og forklare livets hensikt. Han nikket og sa at han ville vente på oss. Vi skyndte oss videre til en undervisningsavtale.

Vi hadde egentlig ikke til hensikt å dra tilbake og undervise ham om kvelden, men hver dag etterpå når vi gikk forbi huset hans, følte jeg at vi skulle stanse der. Men jeg pleide straks å avvise følelsen og rettferdiggjøre min beslutning med å si til meg selv at han sannsynligvis var for full til å lytte.

Etter noen dager ble følelsen så sterk at jeg ikke lenger kunne stritte imot. Da vi banket på døren, ble vi møtt av en forbløffet dame som spurte hvorfor vi ikke hadde kommet før, slik vi hadde lovet. Hun sa at hennes mann hadde ventet på oss den kvelden, og at han for første gang siden de giftet seg, ikke hadde drukket.

Vi var forlegne og ba så mye om unnskyldning. Vi avtalte å komme tilbake om kvelden for å undervise henne og hennes mann. Det gikk ikke lenge før bror Gumabay (navnet er endret) omvendte seg fra alle sine verdslige laster, ble døpt og ble en støttepilar i lokalsamfunnet.

Noen dager etter dåpen ble jeg overflyttet til et annet område og mistet kontakten med familien. Alt jeg kunne gjøre, var å håpe på og be om at de ville holde seg aktive i Kirken.

Senere hørte jeg at det lille tettstedet der familien Gumabay bodde, fikk en gren og senere en menighet. Bror Gumabay ble kalt som biskop i den menigheten. Jeg hørte også at de fleste

slektningene hans sluttet seg til Kirken.

Da jeg omsider besøkte mitt gamle misjonsområde, hørte jeg at mange hadde sluttet seg til Kirken der på grunn av biskop Gumabays gode eksempel, han som hadde lagt sitt liv i Herrens hender og satt Ham ved roret for sin familie og sine daglige aktiviteter.

Jeg er så takknemlig for at vi lyttet til Åndens tilskyndelser og besøkte Gumabays hjem. Denne erfaringen fikk meg til å forstå hva Herren mente da han sa: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de som har ondt» (Matteus 9:12). ■

Michael Angelo M. Ramírez,
New Zealand

Vi hadde egentlig ikke til hensikt å dra tilbake og undervise mannen om kvelden, men hver dag etterpå når vi gikk forbi huset hans, følte jeg at vi skulle stanse der.

RING DINE HJEMMELÆRERE

For mange år siden da våre fire barn var små, begynte min mann å arbeide i en annen delstat, mens jeg ble værende igjen til våre to eldste barn ble ferdige på skolen det året. Vi hadde nylig blitt tildelt nye hjemmelærere, som bare fikk anledning til å besøke oss to ganger før min mann ble overflyttet.

En kveld etter at jeg hadde lagt barna, hørte jeg at vår lille pike begynte å gråte inne på rommet sitt. Da jeg tok henne opp, kjente jeg at hun var brennende varm av feber. Jeg overveiet å ta henne med til sykehuset, men da jeg fort tittet gjennom vår nye forsikringsavtale, så jeg at den bare dekket innbyggere i Idaho – delstaten der min mann nå arbeidet. Resten av familien tilhørte fremdeles delstaten Washington.

Jeg ble forskrekket da jeg målte vår datters temperatur – 41 grader Celsius. Jeg knelte straks og ba inderlig om hjelp. Jeg fikk straks et svar som jeg aldri ville ha tenkt på: «Ring dine hjemmelærere.»

Det var blitt sent, og jeg visste at de to mennene, bror Halverson og Bird, uten tvil hadde lagt seg. Men jeg tok telefonen og ringte til bror Bird likevel og fortalte hurtig hva som var galt. Før fem minutter var gått, kl. 23, sto mine hjemmelærere utenfor døren – iført dress og slips.

På dette tidspunkt var babyens kinn og øyne røde, og håret var

sammenfiltret av svette. Hun klynket av smerte, men bror Bird og Halverson var rolige da de tok henne. Så la de sine hender på hennes hode, ga henne en velsignelse og bød henne i Frelserens navn å bli frisk.

Da jeg åpnet øynene etter velsignelsen, kunne jeg knapt tro det jeg så. Min datter lo og sprellet og ville bli lagt ned så hun kunne leke. Feberen var borte!

«Jeg kunne føle at hun ble kaldere mens vi velsignet henne,» sa bror Bird til meg der vi alle så forundret

på barnet. De dro snart, og etterpå ble jeg værende oppe i flere timer sammen med et lite barn som ønsket å være våken og leke. Det plaget meg ikke det minste.

Mange år har gått siden den kvelden da to betjenende engler, i form av hjemmelærere, velsignet barnet mitt. Vi flyttet like etterpå til Idaho og mistet kontakten med dem, men jeg vil alltid være takknemlig mot to gode hjemmelærere som kom i ellefte time i Herrens ærend. ■

Diana Loski, Pennsylvania, USA

Jeg ble forskrekket da jeg målte vår datters temperatur. Jeg knelte straks og ba inderlig om hjelp.

TOK MIN BISKOP FEIL?

Vår menighet var nettopp blitt delt, så da biskopen ba om å få snakke med meg, var jeg sikker på at jeg ville få et kall i den nye menigheten. Jeg hadde arbeidet med de unge kvinnene og elsket dem. De var så mottakelige for evangeliet, og det var en glede å undervise dem. Herren ville sikkert la meg fortsette å undervise dem.

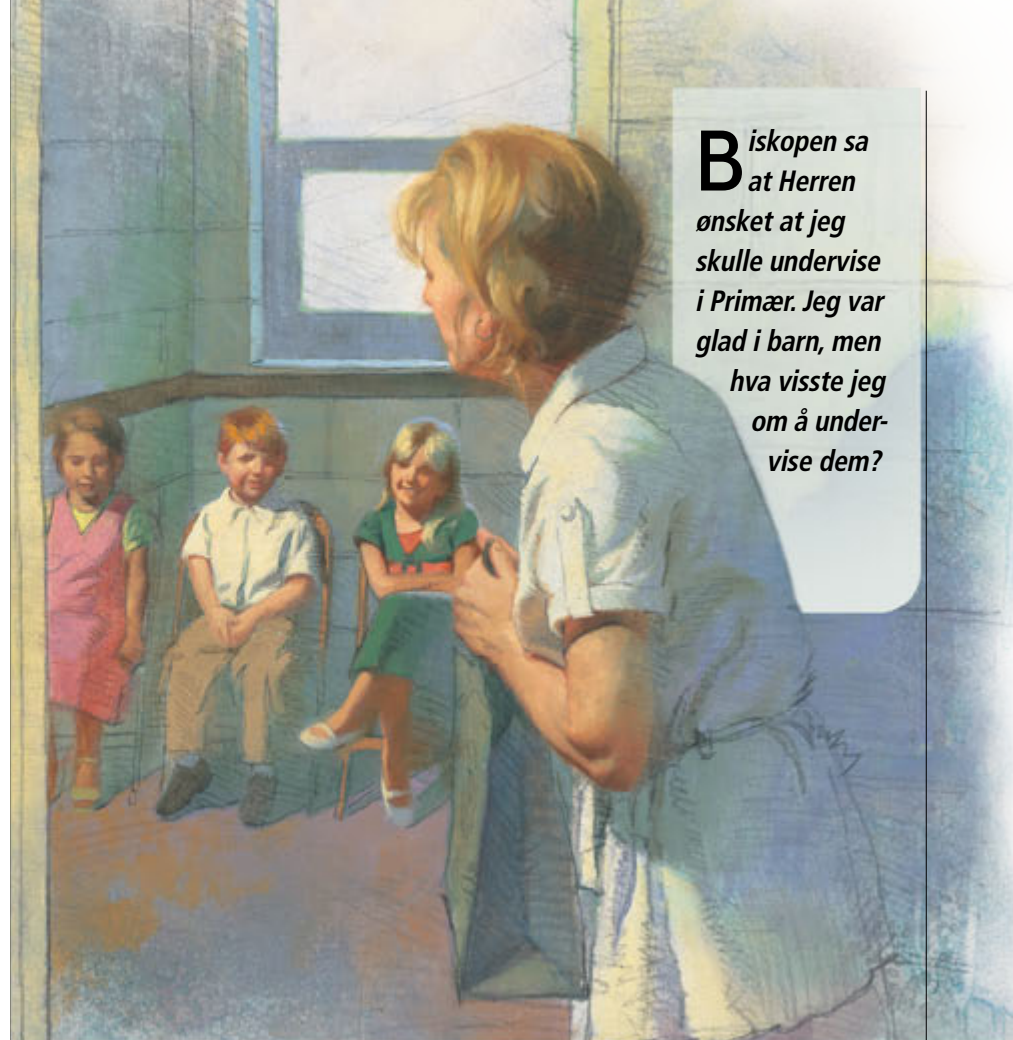
Til min overraskelse sa biskopen at Herren i stedet ønsket at jeg skulle undervise i Primær. Han tok helt sikkert feil! Men han forsikret meg om at han hadde fastet og bedt og følte sterkt at dette var riktig kall. Jeg var glad i barn, men hva visste jeg om å undervise dem?

Etter 15 års ekteskap var den eneste sorg som min mann og jeg hadde, at Herren ikke hadde velsignet oss med barn. Våre anstrengelser for å adoptere hadde også vært fruktløse på grunn av våre helseproblemer.

Jeg stolte på biskopen og aksepterte kallet, men jeg kjempet med meg selv. Jeg var sint på Herren fordi jeg var barnløs, og dette nye kallet falt meg tungt for brystet.

«Hvorfor, Herre, ber du meg om dette?» undret jeg. «I din visdom har jeg blitt berøvet egne barn. Hvorfor skulle jeg bli bedt om å undervise andres barn?»

Jeg ba og strevde og kjempet med Herren, og tryglet gjennom tårer å

Biskopen sa at Herren ønsket at jeg skulle undervise i Primær. Jeg var glad i barn, men hva visste jeg om å undervise dem?

forstå. Endelig kom jeg til at siden jeg hadde akseptert kallet, var det best å slutte å synes synd på meg selv og gjøre så godt jeg kunne.

Da begynte velsignelsene å melde seg. Jeg ble raskt glad i barna, og de ble glade i meg. Jeg oppdaget at deres kjærlighet var stor nok til å bidra til å fylle tomheten i mitt liv. Snart kunne jeg ikke gå i korridoren i kirken uten at minst to barn holdt meg i hendene og andre stoppet for å få en klem når jeg gikk forbi. I sin tur ble min mann kalt som speiderleder. Snart ble vårt hjem fylt av barn og tenåringer.

Min mann døde i en alder av 47 i november 1986. Igjen visste Herren bedre enn jeg hva jeg trengte. Få uker etter at min mann døde, ble jeg kalt

på misjon for å undervise i Primær i den laotiske gren i Fresno, California Motet til disse enestående menneskene og deres barn ga meg styrke til å gå videre uten min mann.

Det var en spesiell glede å se disse unge som jeg hadde undervist, vokse opp, reise på misjon, gifte seg i templet og stifte egen familie. Dusinvis av disse «adopterte» barna kommer fortsatt innom for å hilse på meg og lyse opp min dag, og jeg blir lykkelig når jeg ser dem i Fresno California tempel, der jeg nå virker.

Min tjeneste i Primær har i sannhet vært en livslang velsignelse. Jeg er så takknemlig for at Herren bestemmer våre kall og ikke vi. ■

Jeannie L. Sorensen, California, USA

Eksempler fra oldtiden, løfter i vår tid

Det har aldri vært lett for meg å ha stevnemøter, men jeg finner styrke i eksempler på trofasthet i Skriftene.

Navn ønskes ikke oppgitt

Selv om jeg synes de fleste sosiale samlinger er hyggelige, strever jeg med stevnemøter. Jeg hadde aldri stevnemøter før jeg reiste på misjon, og da jeg kom hjem etter to år, følte jeg meg veldig uerfaren.

I de ti årene som har gått siden da, virker det som jeg har prøvd «alt [jeg] kan» (2 Nephi 25:23) for å gifte meg – noe jeg er blitt lovet i min patriarkalske velsignelse – men jeg har ikke lykkes. Noen ganger har jeg følt meg fristet til å bli fortvilet over at jeg kanskje aldri finner noen, og i spesielt mørke stunder har jeg grått og bedt: «*Vær så snill å hjelpe meg.* Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre.»

Jeg har nylig funnet stor trøst i eksempler i Skriftene. Følgende tre historier har vært spesielt kraftfulle og har hjulpet meg å stole på min himmelske Fader og hans plan.

Josef i Egypt: Bevar håpet og troen på Gud

Josef ble ved tvang ført hjemmefra da han var 17 år, og han kom til et fremmed land der få delte hans tro. Tross denne alvorlige prøven var han fortsatt positiv og forble trofast

mot sine herrer og mot Gud (se 1 Mosebok 37; 39–41). Likevel opplevde han i 13 år den ene uønskede situasjon etter den andre. Hans harde arbeid syntes ikke å føre til annet enn at han ble kastet i fengsel, der han ble værende til han var 30 år.

Jeg undres av og til om Josef noensinne tenkte at Gud på en eller annen måte hadde glemt ham, eller om Josef lurte på hvor lenge han kom til å bli værende i fengsel, eller om han noen gang ville slippe ut. Jeg undres om de drømmene Josef hadde hatt tidligere i livet (se 1 Mosebok 37:5–11) ga ham håp om en lysere fremtid.

Naturligvis *husket* Gud Josef, slik han også hadde husket Josefs mor, Rakel (se 1 Mosebok 30:22). Josef ble velsignet og hadde fremgang også i lite hyggelige situasjoner. Istedenfor å velge å gjøre opprør, surmule eller forbanne Gud, viste Josef bemerkelsesverdig tro. Det førte til at han ble storlig velsignet.

Vi kan bli fristet til å sukke over våre plager og dermed komme til å lukke øynene for de velsignelser Gud allerede har gitt oss. Men å bevare tro og håp kan føre til store

velsignelser, slik det gjorde for Josef. Selv når vår tro ikke blir belønnet slik vi gjerne vil, kan denne troen fremdeles hjelpe oss å ha et lykkeligere liv.

Josefs erfaring er også et vitnesbyrd om Guds overlegne kraft og visdom. I mange år syntes det ikke som Josefs anstrengelser førte til noe, men ved Guds hånd ble han sluppet ut fra fengselet og fikk en rang nest etter Farao (se 1 Mosebok 41:41–43). Kunne Josef ha forutsett eller forventet slike store muligheter?

Noen ganger prøver vi hardt å oppnå noe, men våre egne anstrengelser, om de er aldri så store, strekker ikke til. Jeg vet at vår himmelske Fader kan velsigne oss for vår tro og lydighet med enda større velsignelser enn vi først hadde håpet. Jeg stoler på at hvis jeg

Å bevare tro og håp kan føre til store velsignelser, slik det gjorde for Josef. Selv når vår tro ikke blir belønnet slik vi gjerne vil, kan denne troen fremdeles hjelpe oss å ha et lykkeligere liv.

er positiv og gjør det beste ut av vanskelige situasjoner, slik Josef gjorde, vil Herren med tiden – i Herrens beleilige tid – avdekke «sin hellige arm» (Jesaja 52:10). Min anstrengelse vil ikke ha vært forgjeves. Han *vil* huske oss. Han er faktisk alltid oppmerksom på oss og har noe godt i vente for oss alle hvis vi forblir trofaste.

Abraham: Elsk Gud over alt annet

For en tid siden ble det slutt på et godt forhold til en jeg verdsatte høyt. Jeg var allerede engstelig for å forbli ugift og var usikker på om jeg kunne finne en annen som jeg passet like godt sammen med.

Like etterpå kom jeg til å tenke på historien om Abraham, som ble befalt å ofre Isak (se 1 Mosebok 22:1–14). Jeg forsto at vi begge ble bedt om å gi avkall på en vi var glad i. Min erfaring blekner naturligvis i forhold til Abrahams, men jeg oppdaget at hans erfaring viste meg mønstre jeg kunne følge.

Abraham ventet lenge før han og Sara fikk en sønn. Isaks fødsel var et mirakel, og Abraham ble fortalt: «I Isak skal det nevnes deg en ætt» (Hebreerbrevet 11:18). Likevel befalte Herren Abraham å ofre Isak. Hvordan kunne Abrahams ætt «nevnes» i Isak hvis Isak ble ofret?

Fordi han visste at – men ikke nødvendigvis *hvordan* – Gud ville holde sine løfter, var Abraham lydig. Hans kjærlighet til sønnen var stor, men hans reaksjon viste at han elsket Herren over alt annet. Vi blir bedt om å vise det samme (se L&P 101:4–5), og vi loves også stor belønning hvis vi er trofaste og holder

ut (se Matteus 24:13). Da dette forholdet tok slutt, var det vanskelig for meg å gå videre. Jeg var blitt lovet å bli gift, men å gå videre syntes ikke å stemme med oppfyllelsen av dette løftet. Men løftet ga meg håp, noe som hjalp meg å prøve igjen og vise min himmelske Fader at jeg elsket ham over alt annet.

Abrahams trofasthet ble belønnet ikke bare med at hans sønns liv ble spart, men også med utallige etterkommere og andre velsignelser (se 1 Mosebok 22:15–18). Vi vil også bli belønnet for å yte de offer Gud ber oss om og for å vise vår kjærlighet til ham. Det er essensen av prøven på vår tro.

Sakarias: Tro at Guds løfter er reelle

Noen ganger vet vi ikke hvordan løftene Herren gir oss noensinne kan bli oppfylt

Abraham visste at Gud ville holde sine løfter, og var lydig. Hans kjærlighet til sønnen var stor, men hans reaksjon viste at han elsket Herren over alt annet.

– som løftet om at hvis vi ønsker det og forblir trofaste, vil vi bli velsignet med evig ekteskap. President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, har sagt om dette paradoks: «Det kan være tilfeller hvor vi må ta en modig beslutning om å håpe selv når alt rundt oss bestrider [vårt håp].»¹

Sakarias og hans hustru, Elisabet, ba trofast og ventet hele livet på å få barn. Endelig lovet en engel Sakarias at hans aldrende hustru skulle bli med barn og føde et barn som skulle berede veien for Frelseren. Velsignelsen var så stor at Sakarias ikke kunne fatte den. Selv om en engel hadde uttalt den, spurte Sakarias: «Hvordan skal jeg vite dette?» (Lukas 1:18).

I likhet med Sakarias kan vi bli så vant til å bli skuffet i våre ønsker – eller de lovede velsignelser synes så utrolige – at vi glemmer at «for Gud er alt mulig» (Matteus 19:26). Sakarias erfaring har minnet meg om at vår himmelske Faders største løfter er reelle og at han alltid holder dem.

Historiene om Josef, Abraham og Sakarias er ikke de eneste som har styrket min tro og gitt meg håp. Det er mange beretninger i Skriftene om personer hvis tro har minnet meg på å tro på det som Herren har lovet *meg*. Jeg kan knapt lese et kapittel i Skriftene nå for tiden uten å bli minnet om at Herren alltid holder sine løfter. Denne forståelse gir meg stort håp for fremtiden. ■

NOTE

1. Dieter F. Uchtdorf, «Håpets uendelige kraft», *Liahona*, nov. 2008, 23.

Fra å tro til å VITE

Av Chiao-yi Lin

Jeg møtte siste-dagers-hellige misjonærer for første gang på en jernbanestasjon da jeg var 19 år. Jeg kunne se at det var noe spesielt med disse unge kvinnene, og ønsket å snakke med dem. Derfor gikk jeg bort til dem og spurte hva de gjorde i Taiwan. De fortalte at de var misjonærer og begynte å snakke om evangeliet. I løpet av flere møter lærte jeg om Jesus Kristus, hans gjengitte evangelium og Mormons bok. Det var det siste av disse emnene – Mormons bok – som fikk meg til å bli medlem av Kirken.

Jeg husker fremdeles hva jeg opplevde da jeg ba angående boken. Etter å ha lest i den en kveld lukket jeg boken, knelte ned og spurte min himmelske Fader om den var sann. Jeg følte det som jeg ble innhyllet i et varmt teppe, noe jeg aldri hadde følt i buddhist-templene jeg hadde gått til hele livet. Denne følelsen var annerledes. Jeg visste at det var en som lyttet. I dette øyeblikk gikk jeg fra å

*Å tro at
Mormons
bok er sann
var bare
begynnelsen.*

tro at Kirken var sann til å vite at den var sann, og jeg bestemte meg for å bli døpt.

Mormons bok har fortsatt å være en velsignelse for meg siden da. Den velsignet meg da jeg var misjonær.

Den har også vært en velsignelse for meg i mine kall. Da jeg var Institutt-lærer, lærte jeg at Mormons bok ble skrevet for vår tid.¹ Men da jeg forberedte mine leksjoner, fant jeg ut at denne erklæringen ikke bare gjelder generelt, men den gjelder for spesielle personer i spesielle situasjoner i spesielle tider. Eksempelvis, noen ganger når jeg forberedte meg til å undervise, kunne jeg se for meg ansiktet til en av elevene, og jeg forsto at det var noe spesielt jeg måtte undervise om som kunne være til nytte for vedkommende. Slike tilskyndelser forekom ofte og ble bekreftet da en elev ville snakke med meg etter en time for å la meg vite at leksjonen var nøyaktig det han eller hun trengte.

Endelig, og kanskje det mest

betydningsfulle – Mormons bok har vært en veiledning for meg selv i livet. Jeg husker at jeg vendte meg til Skriftene da jeg var i ferd med å avslutte et fast forhold. Jeg hadde det vondt. Men et vers jeg leste, 2 Nephi 10:20, talte direkte til mitt hjerte og gjorde meg rolig: «Og nå, mine elskede brødre, når vi ser at vår barmhjertige Gud har gitt oss så stor kunnskap om disse ting, la oss huske ham og legge bort våre synder og ikke henge med hodet, for vi er ikke vist bort. Likevel er vi blitt drevet ut av vårt arveland, men vi er blitt ledet til et bedre land, for Herren har gjort havet til vår sti, og vi er på en øy i havet.»

Å huske Herren, som dette verset sier, ga meg mot og håp. Jeg kunne stole på evangeliets «store kunnskap» som Gud hadde gitt meg, og jeg kunne være sikker på at jeg ikke ble «vist bort». Det ventet meg noe godt.

Det var en stor velsignelse å tro på misjonærenes ord da jeg undersøkte Kirken. Det er langt større å vite selv at evangeliet er sant, spesielt at Mormons bok virkelig er sann. Jeg vet at Gud lever og at han underviser oss direkte og personlig gjennom Skriftene. ■

NOTE

1. Se Ezra Taft Benson, «Mormons bok er Guds ord», *Lys over Norge*, mai 1988, 2.

Rett på sak

Hvorfor trenger jeg å be selv når jeg allerede har bedt sammen med min familie?

Tenk deg at du strever med et personlig problem. Ville du føle deg vel med å fortelle dette til en gruppe, eller ville du foretrekke å betro deg til én person på tomannshånd?

President Spencer W. Kimball (1895–1985) sa: «Enkelte ting er det best å be om når vi er alene og ikke behøver å tenke på tiden eller det konfidensielle i våre bønner. Å be i ensomhet er

«Du skal be høyt såvel som i ditt hjerte, ja, for verden såvel som i lønndom, offentlig såvel som i enerom» (L&P 19:28).

uvurderlig og givende. Å be alene hjelper oss å fjerne skam, påtattethet og enhver underliggende falskhet. Det hjelper oss å åpne vårt hjerte og være helt ærlige og hederlige når det gjelder å gi uttrykk for alle våre håp og holdninger.»¹ Det som vi ikke føler oss vel med å be om i våre familiebønner, kan vi ta opp i personlig bønn – og det skulle gjøres ofte.

I våre personlige bønner kan vi være mest åpne for vår kjærlige himmelske Fader og drøfte vår største frykt og våre største ønsker. Det var da Joseph Smith ba på egen hånd han mottok

Min familie ser filmer beregnet på voksne. Det er viktig å tilbringe tid sammen med dem, så hvordan kan jeg forklare at jeg ikke vil se disse filmene?

Å velge det rette når det gjelder din familie, kan være like så vanskelig som når det gjelder dine venner – også vanskeligere noen ganger. Det er bra at du ikke er villig til å gå på akkord med dine normer. Selv om det ikke føles slik nå, vil det være til velsignelse for din familie at du setter Gud først i livet, og du er et

eksempel for dem. Men de er fremdeles din familie, og det er viktig å tilbringe tid med dem. Du kan foreslå andre filmer som du vet er oppløftende, eller aktiviteter som leker eller fotturer.

Det er viktig at du forteller familien om dine normer på en oppriktig og ydmyk måte. Snakk ærlig med dem om hvorfor du velger ikke å se

den åpenbaring som innledet gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium. Når vi taler til vår himmelske Fader på tomannshånd, kan vi være mer mottakelige for Åndens tilskyndelser som er ment å gavne oss.

Men familiebønn er også ytterst verdifull – vi kommer nærmere vår Fader i himmelen og får åndelige erfaringer med vår familie. President Kimball sa: «Kirken oppfordrer oss innstendig til å ha familiebønn hver morgen og kveld.»² ■

NOTER

1. Spencer W. Kimball, «Be alltid», *Lys over Norge*, mars 1982, 3.
2. Spencer W. Kimball, «Prayer», *New Era*, mars 1978, 15.

en viss type filmer. Be om å få styrke til å fortelle dem dette og at de vil være forståelsesfulle. Forhåpentlig kan familien din respektere deg for dette, og du bidrar til å beholde Ånden hos deg når du holder deg unna dårlige medier. ■

Min bror har vanskeligheter med å avgjøre om Kirken er sann. Hvordan kan jeg hjelpe ham?

Støtt ham. Han trenger å føle kjærlighet – ikke press – fra familien. Overvei å spørre ham om hvilke bekymringer og tvil han har. La ham snakke ut om alle sine bekymringer før du svarer. Kanskje hans bekymringer er av sosial eller personlig karakter og ikke basert på tro. Du kan kanskje ikke gi svar på alt han er usikker på, men du kan forsikre ham om at det finnes løsninger.

Spør om han vil holde bønn sammen med deg om sine bekymringer, og be ham også be alene angående dem. Vær fintfølende overfor det faktum at noen trenger lengre tid enn andre for å motta svar, spesielt hvis de må finne ut alt selv. Du kan lese sammen med ham om bønn og hvordan man får et vitnesbyrd fra Alma 32, 3 Nephi 17 eller Moroni 10. Du kan også oppfordre ham til å snakke med deres foreldre, med biskopen eller grens-presidenten, eller med andre trofaste medlemmer av Kirken som har arbeidet seg gjennom lignende bekymringer.

Bær vitnesbyrd for ham når

du føler deg inspirert til det. La ham vite hva du føler for evangeliet.

Sist, men ikke minst, husk at det er Ånden som bærer vitnesbyrd om sannheten. For å få et vitnesbyrd eller innse at han allerede har et, må din bror lære å gjenkjenne Den hellige ånd. Dette kan ta tid, og det kan ikke tvinges frem. Du kan fortelle ham fakta dagen lang, men det er bare gjennom en meningsfylt kommunikasjon med Ånden han vil få et vitnesbyrd.

Be for ham og oppmuntre ham, støtt ham og lytt til ham, men husk at det står ham fritt å velge. Han vil velge klokest ved å følge Åndens veiledning. ■

Hjelp dine kjære å få et vitnesbyrd ved å lese fra Skriftene og lære dem hvordan de kan oppfatte Den hellige ånds vitnesbyrd.

Send dine spørsmål som e-post til liahona@ldschurch.org, med «To the Point» på emnelinjen.

I ENGLERS NÆRVÆR

Da jeg ble beskikket som misjonær, ga stavsresidenten meg et løfte om at jeg til tider ville føle englers nærvær, og at de ville beskytte meg.

Av Samuel Gould

I 2003 ble jeg kalt på misjon til Elfenbenskysten i Vest-Afrika. Jeg leste om landet og fant ut at landet syntes konstant å være involvert i borgerkrig, men jeg ble beroliget da jeg hørte at en våpenhvile var kommet i stand. Da jeg ble beskikket, ble jeg enda mer beroliget. Stavsresidenten ga meg et løfte om at jeg til tider ville føle englers nærvær mens jeg var på misjon, og at de ville beskytte meg. Jeg ble også lovet at hvis jeg var lydig, ville jeg komme trygt hjem.

De første månedene på misjon ba misjonsresidenten oss være forberedt. I leiligheten vår i hovedstaden Abidjan oppbevarte vi et lager av mat og vann for tre dager, og på møtene ble vi opplært i hva vi skulle gjøre hvis det ble konflikt igjen.

Likevel ble vi nervøse da opprørere brøt våpenhvilen 4. november 2004. Våre misjonsledere ga oss portforbud etter kl. 18. Under vår siste undervisningsavtale neste dag hørte vi plutselig en eksplosjon. Vi avsluttet straks med bønn, ga familien i oppdrag å

lese et kapittel fra Mormons bok og skyndte oss hjem. Det andre misjonærparet i leiligheten kom straks etter oss. Assistentene ringte og sa at vi ikke under noen omstendighet skulle forlate leilighetene – ikke for kirkeoppdrag og ikke engang for å kjøpe mat. Vi fikk vite at noen franskmenn i fredsbevarende styrker var blitt drept i luftangrep. Derfor hadde Frankrike gått til angrep på den militære flyplassen og lammet Elfenbenkystens lille luftstyrke. Dette førte til store opp-tøyer i hele hovedstaden.

Titusener av demonstranter fylte gatene. De brukte macheter, plyndret franske butikker og brøt seg inn i hus der de hadde mistanke om det det bodde franskmenn. Fra vinduet vårt kunne vi se volden utfolde seg. Vi visste vi var i fare på grunn av vår hvite hud.

Søndag ettermiddag, 7. november, midt oppe i lydene av skrik, skudd og eksplosjoner, avholdt vi et nadversmøte i leiligheten med bare fire deltagere. Da vi hadde velsignet og delt ut brød og vann fra vårt tre-dagers matlager, leste hver av oss et skriftsted

høyt og bar vitnesbyrd. Jeg leste Lære og pakter 84:88: «Og hos den som mottar dere, der vil jeg også være, for jeg vil gå foran dere. Jeg vil være ved deres høyre og ved deres venstre hånd, og min Ånd skal være i deres hjerter og mine engler rundt om dere og støtte dere.» Mens jeg leste, tenkte jeg på velsignelsen stavsresidenten hadde gitt meg, og jeg visste jeg ville være trygg.

Vi holdt oss i leiligheten i en uke. Ledere og medlemmer av menigheten besøkte oss og kom med mat. Ett medlem tok også beskjeder fra oss og sendte e-post til våre familier og lot dem vite at vi for tiden var i sikkerhet. Disse medlemmenes hjelp var utrolig! I mellomtiden ba våre familier og medlemmer av Kirken rundt om i verden om at vi ville være trygge. Da min familie ba, følte de seg rolige og ble forsikret om at alt ville være bra med meg.

Fredag 12. november ble vi evakuert. Lokale medlemmer av Kirken førte oss gjennom Abidjans gater, og selv om vi hørte rapporter om andre flyktninger som var

blitt skadet, kom vi trygt gjennom barrikadene til den britiske ambassadørens bolig. Deretter evakuerte britiske styrker oss ut av landet, og min families bønner ble besvart da de så i nyhetene at to andre eldster og jeg var blitt evakuert. I nattens mørke førte medlemmer andre ikke-afrikanske misjonærer til misjonshjemmet. Derfra transporterte den italienske luftstyrken dem til Ghana, der vi ble gjenforenet.

Til tross for dusinvis av angrep på utlendinger over hele landet var ingen av misjonærene skadet, og det hadde ikke vært innbrudd i noen av misjonærenes leiligheter. Fordi vi lyttet til misjonspresidentens rettleiding, var vi i sikkerhet hjemme da opptøyene brøt ut, og vi hadde de nødvendige forsyninger til å overleve. Og å vite at Herren beskyttet oss, var enda mer beroligende enn den militære beskyttelsen.

Da vi ble evakuert, fikk jeg vite at etter nadverdsmøtet vårt søndag ettermiddag hadde en gruppe opprørere gjort seg klar til å angripe vår leilighet. En av naboene ropte: «De er ikke franskmenn!» men de ville ikke dra sin vei. Til slutt ropte en annen nabo: «De er misjonærer!» Da forsvant opprørerne. Jeg mintes igjen ordene: «Min Ånd skal være i deres hjerter og mine engler rundt om dere», og jeg forsto at jeg opplevde løftet i stavspresidentens velsignelse. Jeg hadde sett profeti bli oppfylt. ■

Note: Situasjonen på Elfenbenskysten har bedret seg siden 2004. Nå arbeider utenlandske misjonærer der igjen.

2011

GUFs tema

«Vi tror at vi må være ærlige, trofaste, kyske, kjærlige, dydige, og at vi må gjøre godt mot alle mennesker. Vi kan i sannhet si at vi følger Paulus' formaning – vi tror alt, vi håper alt, vi har tålt meget, og vi håper å bli i stand til å utholde alt. Vi trakter etter alt som er dydig, skjønt, prisverdig og godt» (13. trosartikkel).

Elaine S. Dalton (i midten), president; Mary N. Cook (t.v.), førsterådgiver; og Ann M. Dibb (t.h.), annenrådgiver.

David L. Beck (i midten), president; Larry M. Gibson (t.f.), førsterådgiver; og Adrián Ochoa (t.h.), annenrådgiver.

VI TROR!

Av Unge kvinners presidentskap på generalplan

Vi tror at én dydig ung kvinne, som ledes av Ånden, kan forandre verden. Som Unge kvinners presidentskap har vi observert unge kvinner som gjør det de tror på, de står som vitner, etterlever evangeliets normer og er virkelig utslagsgivende. Det er utrolig hva én ung kvinne kan oppnå hvis hun er dydig, lytter til Den hellige ånds stille, lille røst og så handler!

Da Joseph Smith skrev den tretende trosartikkel, uttrykte han alt vi kan og må søke å bli som troende. Joseph Smith visste at vi må tro på normer og verdier og søke etter disse for å ha Den hellige ånds kraft og styrke. Han visste at vi måtte følge Frelseren i ord og gjerning. Han visste at vi ved å gjøre dette ville bli forberedt til å være verdige til templets velsignelser.

Tro på deg selv

Hvordan vil du gjøre dette? Hvordan vil du lede andre til å følge Frelserens eksempel, leve et dydig liv og forberede seg til templet? For det første, tro på deg selv! Ditt mot og din styrke har hjulpet deg å bli en leder, og din plikttroskap vil bety hele forskjellen dette året. Dine ideer, fornyelser og handlinger kan forme verden nå og i fremtiden.

På grunn av den teknologiske verden du lever i, kan du oversvømme jorden med det som er dydig, skjønt og prisverdig. Like for hånden har

du mulighet til å vitne om Jesu Kristi evangelium for hele verden. Aldri tidligere har en generasjon hatt en slik mulighet, velsignelse og anledning.

Tre ting pluss én – hver dag!

Vi tror på deg. Nå er tiden inne til å stå sammen og sette i gang en forandring som vil styrke deg og velsigne andre. Vi oppfordrer deg til å fortsette å gjøre tre ting hver eneste dag – pluss én.

1. Be hver morgen og hver kveld.
2. Les i Mormons bok hver dag i minst fem minutter.
3. Smil!
4. I tillegg til dette oppfordrer vi deg til å adlyde og etterleve normene i *Til styrke for ungdom*. Bli fortrolig med disse normene. Del dem med andre. Og *vær* et forbilde for de troende.

I år, tro. Tro at du er en datter av vår himmelske Fader, som kjenner deg og elsker deg. Tro på Frelseren Jesus Kristus. Han er ditt lys. Han er ditt håp. Han er ditt forbilde og Forløser. Ha tro på deg selv! Tro på kraften til alle unge kvinner som etterlever normene. Alle kan vi sammen trakte etter alt som er dydig, skjønt og prisverdig. Sammen kan vi utgjøre en forskjell i vår verden.

Vi tror at dere er generasjonen hvis tro og handlinger vil endre verden. Vi tror på deg! ■

BLI EN TROFAST MANN I PRESTEDØMMET

Av Unge menns presidentskap på generalplan

Før dere sluttet i Primær, lærte mange av dere utenat den trettende trosartikkel og kan forhåpentlig fremdeles fremsi den. Som presidentskap utfordrer vi dere i år til å gjøre noe mer enn ganske enkelt å lære utenat og i sannhet lære hva profeten Joseph Smith mente da han sa at vi følger Paulus' formaning. Vi ber deg studere omhyggelig hver egenskap som nevnes i den trettende trosartikkel, som er årets GUF-tema. Vi oppfordrer deg til å handle ifølge det du lærer. Og vi oppfordrer deg til å dele med andre den glede disse normene gir deg når du etterlever dem.

Dette adferdsmønster er det samme som du bruker i det nye programmet Plikt overfor Gud: lære, handle, dele. Å følge disse tre enkle skrittene vil hjelpe deg å bli en trofast prestedømsmann.

Den trettende trosartikkel sier bl.a.: «Vi tror at vi må *være* ærlige, pålitelige, kyske, kjærlige [og] dydige» (uthevelse tilføyd). *Å være* er mer enn hvordan du handler –det betyr hvem du er.

Å være ærlig, pålitelig, kysk osv. gjør deg forskjellig fra de fleste unge menn på din alder. Når andre ser dine gode egenskaper, ønsker de det du har. Etter hvert som du lærer om dine prestedømsplikter og handler deretter, vil du forandre deg. Når du «gjør godt mot alle», vil du velsigne og forandre folks liv.

Gode eksempler

Ben er et flott eksempel på en som hjelper andre og er en velsignelse for dem. Han ser etter personer som ikke er så populære eller som ikke føler seg involvert. Han tenker på andre mer enn på seg selv. Da Kelon flyttet inn i Bens menighet, beskrev Kelon sitt liv som «ikke stort annet enn en fest» som det gikk galt med. Han følte seg tom. Men takket være de eksempler som hans siste-dagers-hellige venner var og spesielt hans beste venn, Ben, så han at det var en bedre måte. Ben inviterte Kelon med på Kirkens aktiviteter. På disse aktivitetene la Kelon merke til

at det var noe annerledes ved de unge mennene der. Han ønsket å være som dem. Han var ikke sikker på hva det var, men han visste at han ønsket det. Han ønsket å være så glad og lykkelig som de var.

Han ba til Gud og visste at han trengte å bli medlem av Kirken. Ben døpte sin beste venn da de var 16. Kelon sa om dåpen sin: «Jeg hadde endelig funnet fred, og jeg følte Frelserens kjærlige armer da jeg kom opp av døpefonten. Jeg er takknemlig for gode venner som etterlever det de tror på.»

Det aronske prestedømmes kraft

Lære og pakter 58:27–28 sier at «menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak» og gjøre «mange ting av egen fri vilje» for å «tilveiebringe mye rettferdighet. For de har kraften i seg». Kraften er i deg. Du har blitt betrodd kraften i Det aronske prestedømme. Vi er glad i deg, og vi vet at du kan utrette store ting når du blir en trofast prestedømsmann. ■

Når du «gjør godt mot alle», vil du velsigne og forandre folks liv.

13. trosartikkel

Trosartiklene stammer fra et brev som profeten Joseph Smith skrev i 1842 til en redaktør ved navn John Wentworth. De ble først offentliggjort i Kirkens avis *Times and Seasons* i Nauvoo og har siden blitt en del av *Skriftene* i de siste dager.

Vi tror

«Denne trosartikkelen er én av de viktige erklæringer om vår teologi. Vi bør tenke over den gang

på gang. Når vi så måtte bli fristet til å gjøre noe simpelt eller uærlig eller umoralsk, vil denne store, altomfattende uttalelse angående vår oppførselsmoral med en viss tyngde slå ned i vårt sinn.»

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), «Frykt ikke for å gjøre godt», *Liahona*, febr. 2000, 4-5.

Kysk

«Menneskets seksualitet er ikke bare av fysisk natur. Kyskhets og troskap begynner faktisk i ånden, ikke i legemet. De er også uttrykk for åndens tilstand. Når vår ånd er i harmoni med evangeliets sannheter, ønsker vi å rette oss etter høye normer, og våre handlinger gjenspeiler dette ønsket. Derfor er kyskhets og troskap mer enn seksuell avholdenhet før ekteskapet og seksuell troskap etter at ekteskapet er inngått. De er uttrykk for kvaliteten av vårt åndelige liv.»

Terrance D. Olson, «Sannheter om moralsk renhet», *Liahona*, okt. 1999, 31.

Kjærlig

Å være kjærlig er å være vennlig og gavmild, kort sagt – å gjøre godt. Da Jesus Kristus virket på jorden, «gikk [han] omkring og gjorde vel, ... fordi Gud var med ham» (Apostlenes gjerninger 10:38). Når du lever ditt liv i kjærlighet, vil Gud styrke og opplyfte deg.

Paulus' formaning

Se Filipperbrevet 4:8, som er en del av et brev fra apostelen Paulus til de hellige i Filippi.

13 Vi tror at vi må være «ærlige, pålitelige, kyske, kjærlige, dydige og at vi må 'gjøre godt mot alle mennesker. Vi kan i sannhet si at vi følger 'Paulus' formaning — vi tror alt, vi håper alt, vi har tålt meget, og vi håper å bli istand til å 'utholde alt. Vi trakter etter alt som er 'dydig, skjont, prisverdig og godt.

Trakt etter disse ting

Les avsnittet «Underholdning og media» i *Til styrke for ungdom* (side 17). Er underholdningen du velger i

samsvar med disse normer og med den trettende trosartikkel? Overvei å skrive i journalen din om hvordan du har blitt velsignet ved å velge gode medier.

Dydig

«Dyd »er et mønster for tanke og adferd som er basert på høye moralske normer» (*Forkynn mitt evangelium*, 118-119). Den omfatter kyskhets og moralsk renhet. Dyd begynner i hjertet og i sinnet. ... Den er akkumulasjonen av tusenvis av små valg og handlinger. ... Dydige kvinner og menn har en stillferdig verdighet og indre styrke. De er sikre fordi de er verdige til å motta veiledning fra Den hellige ånd.»

Elaine S. Dalton, Unge kvinners president på generalplan: «La oss vende tilbake til dyd», *Liahona* nov. 2008, 78-80.

Du skulle ta Seminar

Et flyktig forslag fra en venn bidro til å forandre mitt liv.

Av Lisa Pace

«Lisa, du skulle ta Seminar,» nevnte Ashley flyktig. Foran oss lå det lister over hvilke fag vi kunne velge for neste skoleår da vi skulle begynne i high school.

Jeg så uttrykksløst på venninnen min og klarte til slutt å prestere et smil. Jeg hatet å si det til henne, men Seminar var det siste jeg tenkte på. På det tidspunktet var jeg mindre aktiv i Kirken, noe jeg hadde vært det meste av livet. I årenes løp hadde jeg etter hvert blitt litt bevisst med hensyn til evangeliet, men jeg hadde ikke et sterkt vitnesbyrd om at det var sant.

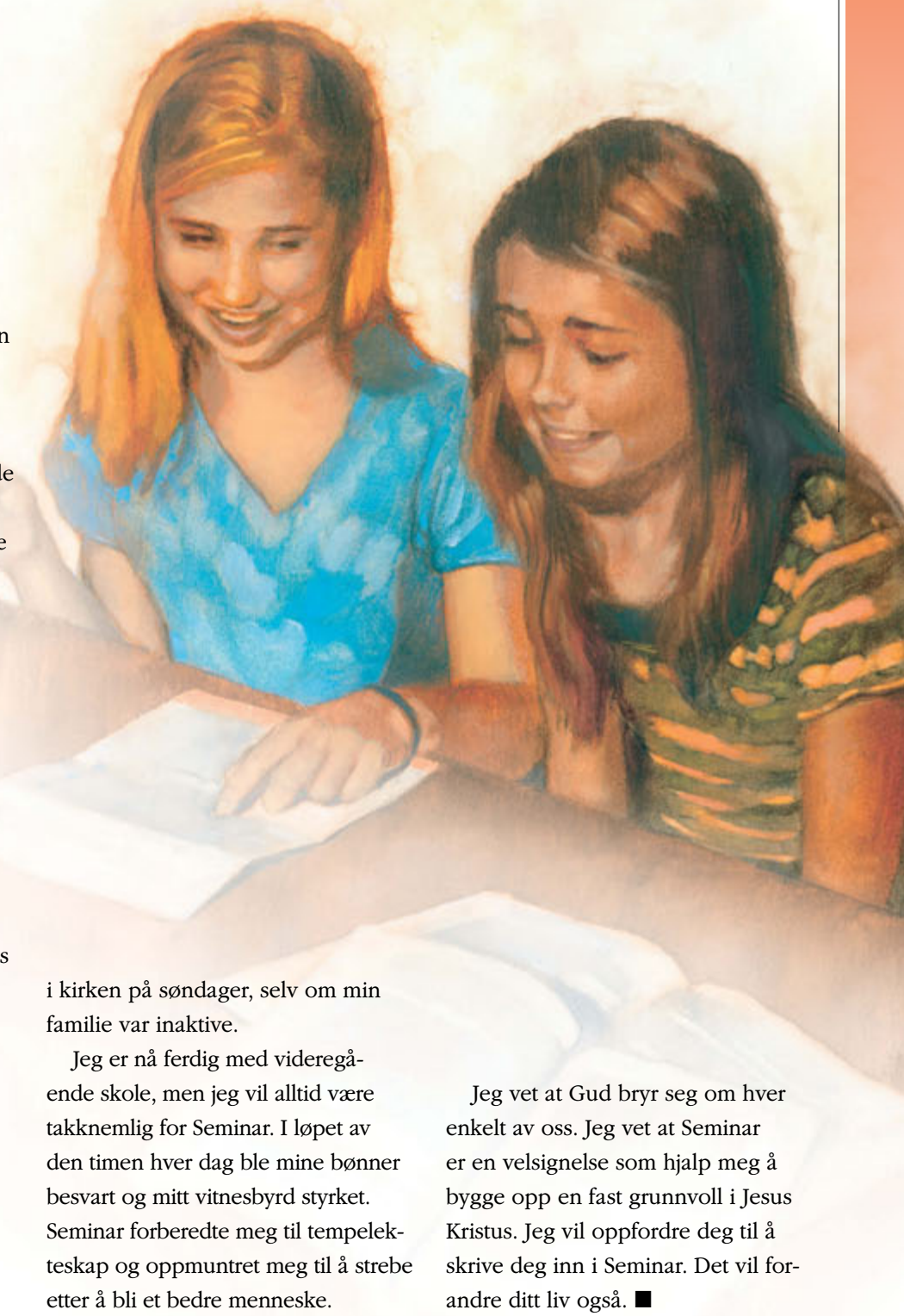
Da jeg gikk hjem fra skolen den dagen, begynte tanken på Seminar å interessere meg. Ashley, så vel som mine andre venner, syntes alle svært begeistret for å ta fatt på det. Jeg ønsket å gjøre det mine venner gjorde, selv om jeg ikke forsto hva de gjorde eller hvorfor de gjorde det. Etter at jeg hadde drøftet planen med mine foreldre og fått deres tillatelse, bestemte jeg meg for å ta Seminar mitt første år på videregående skole.

Jeg visste ikke hvor mektig innvirkning denne enkle beslutningen kom til å ha på mitt liv. Mitt første år i Seminar forandret mitt liv etter hvert som jeg begynte å betrakte meg selv og andre som Guds barn, elsket og verdsatt. Jeg begynte å gå

i kirken på søndager, selv om min familie var inaktive.

Jeg er nå ferdig med videregående skole, men jeg vil alltid være takknemlig for Seminar. I løpet av den timen hver dag ble mine bønner besvart og mitt vitnesbyrd styrket. Seminar forberedte meg til tempelekteskap og oppmuntret meg til å strebe etter å bli et bedre menneske.

Jeg vet at Gud bryr seg om hver enkelt av oss. Jeg vet at Seminar er en velsignelse som hjalp meg å bygge opp en fast grunnvoll i Jesus Kristus. Jeg vil oppfordre deg til å skrive deg inn i Seminar. Det vil forandre ditt liv også. ■

REDD FOR FORANDRING

Av Olivia Ghafoerkhan

Jeg vokste opp som kristen. Selv om familien min aldri var religiøs, lærte min far meg alltid å handle ut fra det jeg vet er sant.

Tidlig i tenårene gjennomgikk jeg mange prøvelser. Etter en ryggoperasjon, mine foreldres skilsmisse, min mors sykdom og at jeg måtte ta meg av en yngre søster, hadde jeg blitt bitter og kynisk. Så, noen måneder før jeg ble 15, kom jeg i kontakt med misjonærene. Eldste Johnson og eldste Chadwick underviste meg om evangeliet.

Jeg leste Mormons bok, men jeg ønsket ikke å gjøre de forandringene som eldstene ba meg gjøre. Jeg sa at forandringene ble for mye for meg, og jeg ba dem nesten om å la meg være i fred. Jeg kikket opp idet jeg uttalte disse ordene og møtte eldste Chadwicks blikk. En tåre rant nedover kinnene hans, og jeg har aldri skammet meg slik jeg gjorde da. Jeg sa jeg skulle ringe dem dagen etter.

Jeg dro hjem fra kirken og leste ferdig Mormons bok

for første gang. Så knelte jeg ned, noe jeg aldri hadde gjort før, og spurte Gud om den var sann. Jeg hadde aldri stilt Gud et spørsmål før. Jeg var så redd for forandring. Da jeg hadde sagt «amen», følte jeg ro og fred. Jeg visste at jeg hadde en himmelsk Fader som elsket meg, jeg visste at Mormons bok var sann, og jeg visste at jeg kunne forandre meg.

Ti dager senere ble jeg døpt. Begge foreldrene mine kom i dåpen. Selv om jeg fremdeles er eneste medlem i min familie, har jeg tro på at de også en dag vil knele ned og spørre Gud. Jeg leser Mormons bok for åttende gang nå, og det føles like godt som første gang. Jeg vet at Mormons bok er sann. Den har kraft til å forandre mennesker. ■

MITT VITNESBYRD OM BØNN

Bønner blir ikke alltid besvart slik vi håper eller venter. Tenk over hva du ber om, og vær oppmerksom på hva du føler. Husk alltid at Herren elsker deg og vil besvare dine bønner. Kanskje han allerede har besvart dem, og det gjelder å oppfatte svaret.

Mary M., 17 år, England

FOR å bidra til «Vår verden» kan du sende en historie, et klart fotografi eller tilbakemelding som e-post til liahona@ldschurch.org, med «Our Space» i emnelinjen. Oppgi navn, fødselsdato, menighet eller gren, stav eller distrikt, samt foreldres tillatelse (e-post aksepteres). Bidrag kan bli redigert med hensyn til lengde eller klarhet.

DET ER HYGGELIG Å VÆRE
VIKTIG

MEN DET ER VIKTIGERE Å VÆRE
HYGGELIG

Jeg håper de kaller meg? på misjon

Av Loran Cook

Du har kanskje hørt Primær-sangen «Jeg håper på misjon jeg kalles». Det finnes faktisk en annen viktig barnesang om å reise på misjon. Det står: «Mitt ønske er å være misjonær, ikke vente enda mange år.»¹ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum er enig. Han har sagt: «De unge må forplikte seg tidlig i livet med hensyn til misjon.»²

Men å vite at du trenger å reise på misjon og å føle deg forberedt til dette, er to forskjellige ting. Hvor skal du begynne? Å styrke ditt vitnesbyrd og din kunnskap om evangeliet er to av de beste tingene du kan gjøre. Nedenfor er noen måter du kan forberede deg på til å reise på misjon.

1. Tro

Vi trenger å styrke vår tro hver dag. Jesus Kristus forkynte: «Hvis dere har tro på meg, skal dere ha kraft til å gjøre alt jeg anser for nødvendig» (Moroni 7:33).

- Studer Skriftene. De forteller om og vitner om Jesus Kristus.
- Anvend tro når du har personlige problemer. Tro på Jesus Kristus vil trøste deg når du har det vanskelig, og vil hjelpe deg å overvinne alle hindringer.

- Få større kontroll over din kropp og ditt sinn ved å lære hvor viktig utdanning, fysisk form og helse er.
- Fortsett å omvende deg, adlyde budene, faste og be for å forbedre ditt liv.
- Unge menn trenger å vise tro på Jesus Kristus ved å lære om og utføre prestedømsplikter.

2. Ånd

Eldste Ballard har også sagt: «Misjonærer må være moralsk rene og åndelig rede.»³

- Studer og følg retningslinjene i *Til styrke for ungdom*.
- Søk Den hellige ånds veiledning ved å faste, studere Skriftene og be om veiledning.
- Les om Åndens gaver i Lære og pakter 46:11–26. Søk ydmykt å oppdage dine åndelige gaver. Søk råd fra dine foreldre og ledere for å få hjelp til å utvikle åndelige gaver.
- Spør deg selv: «Er bøkene jeg leser og fjernsynsprogrammene og filmene jeg ser oppløftende?» Hvis ikke, tenk over hvordan du kan velge bedre når det gjelder underholdning.
- Lær å lytte etter åndelige tilskyndelser.

3. Kjærlighet

Du trenger nestekjærlighet, Kristi rene kjærlighet, for å bli en god misjonær. Det er ikke alltid lett å være glad i andre. Det kreves tjeneste, tro, Den hellige ånd og mot. Mormon sa at du trenger å be av all din kraft for å bli fylt med Kristi rene kjærlighet (se Moroni 7:48).

- Be ydmykt og oppriktig om evne til å elske andre slik Kristus gjør.
- Vis din familie kjærlighet ved å gjøre en god gjerning for hvert familiemedlem. Velg et familiemedlem som trenger ekstra kjærlighet eller oppmerksomhet, og tilbring noe tid med ham eller henne.
- Vi din kjærlighet til en som har det vanskelig, ved å gjøre noe godt for ham eller henne.

4. Tjeneste

Kong Benjamin underviste sitt folk om hvor viktig tjeneste er. Han sa at når vi tjener andre, tjener vi Gud (se Mosiah 2:17).

- Gjør tjeneste til en regelmessig vane. Du kan tilby deg å vaske opp etter middag, hjelpe en bror eller søster med lekser, snakke til en som trenger en venn, eller hjelpe til med å holde nabolaget ryddig.
- Be om styrke og veiledning til å følge Frelserens eksempel på tjeneste.
- Hjelp din gruppe i Unge menn eller Unge kvinner å planlegge en tjenesteaktivitet.

5. Innbydelse

Alma, en av de store misjonærene i Mormons bok, innbød de som ikke var medlemmer av Kirken, til å komme «og bli døpt til omvendelse» (Alma 5:62). Du kan følge hans eksempel.

- Vær en god venn og et godt eksempel for venner og familiemedlemmer som ikke er medlemmer av Kirken.
- Se etter anledninger til å undervise venner og naboer om evangeliet.
- Bli godt kjent med evangeliet, og øv deg på å undervise i det nå. Be menighetens eller grenens misjonsleder om veiledning i hvordan man underviser i evangeliet. Vær tilstede når heltidsmisjonærer underviser undersøkere, om mulig.
- Studer *Forkynn mitt evangelium* sammen med dine foreldre på familiens hjemmeaften. Dere kan etter tur snakke om leksjonene, undervise i deler av dem og oppfordre hverandre til å bære vitnesbyrd om det dere lærer.

Å reise på misjon er et viktig mål å sette seg nå, og å forberede seg nå vil være til nytte for deg hver dag frem til en misjon. Du er aldri for ung til å begynne å forberede deg – du trenger ikke vente til du har vokst noen centimeter. ■

NOTER

1. «Mitt ønske er å være misjonær», *Barnas sangbok*, 90.
2. M. Russell Ballard, «Hvordan forberede seg til å bli en god misjonær», *Liahona*, mars 2007, 10.
3. M. Russell Ballard, *Liahona*, mars 2007, 12.

Av Karen A. Kimball

Basert på en sann historie

«Brigham Young var blitt holdt tilbake for å komme frem i tidenes fylde for å være med og legge grunnvollen til dette store siste-dagers-verk» (L&P 138:53).

Kathy lyttet mens herr Sodeberg forklarte hvordan folk flyttet innen De forente stater. Hun var begeistret for det nye historiepensumet. Kathy bladde gjennom den nye historieboken og stoppet ved et bilde av Brigham Young. Hun hadde aldri tidligere forstått hvor viktig Brigham Young var i USAs historie.

Sodeberg avsluttet timen. «Dere vil få hjemmelekse hver dag,» sa han. «Den første er til i morgen.»

Hjemme sukket Kathy da hun så på alle spørsmålene som Sodeberg hadde gitt dem.

«Stritt på skolen i dag?» spurte mor.

«Hjemmelekse hver dag,» sa Kathy. Hun husket bildet i historieboken.

«Mor, det står om Brigham Young i historieboken. Hva gjør ham så viktig i USAs historie?»

«Han ledet forflytningen av tusenvis av siste-dagers-hellige til Saltsjødalen. Deretter organiserte ham dem i bosetninger,» sa mor. «Det krevde mye

Den beste Brigham Young

planlegging. Det var en betydelig del av arbeidet med å befolke landet vestover.»

Dagen etter kunngjorde Sodeberg: «Neste uke skal vi oppføre et leseteater.» Hver av dere skal rollespille en person i forflytningen vestover. Deres foreldre og andre elever vil bli invitert til å være tilstede.»

Sodeberg begynte å tildele roller og dele ut manuskripter. Da han spurte hvem som ønsket rollen som Brigham Young, rakte Kathy raskt opp hånden.

«Kveldens hjemmelekse er å begynne å lære utenat deres rolle,» sa Sodeberg. «Dere må kunne den ordrett. Karakterene deres avhenger av det.»

Kathy leste gjennom sin del da hun og venninnen Laura gikk ut fra klasserommet. Hun fikk en fryktelig følelse. «Dette er helt feil,» sa hun til Laura. «Det får Brigham Young til å lyde uærlig.»

«Du bare ser annerledes på det på grunn av kirken din,» sa Laura.

«Jeg kan ikke si dette,» sa Kathy.

«Du må fremsi det helt ordrett,» minnet Laura henne på.

Tårer rant nedover Kathys kinn da hun løp hjem og fór inn gjennom døren.

«Mer hjemmelekse?» spurte mor. «Verre,» sa Kathy og ga henne manuskriptet. «Les dette.»

Mor leste manuskriptet og ristet på hodet. «Denne forfatteren visste ikke mye om Brigham Young.»

«Hva skal jeg gjøre?» spurte Kathy.

«La oss først finne et Brigham Young-kostyme,» sa mor.

Kathy prøvde bestefars lange sorte frakk og rullet opp ermene på brorens hvite skjorte. Naboen Grandi viste Kathy hvordan hun skulle gå med den ekstra stokken hans.

Mor fant en høy sort hatt i skapet og satte den på Kathys hode. «Du ville gjort Brigham Young stolt,» sa mor. «Nå trenger du et nytt manus.»

Kathy lette etter opplysninger om Brigham Young i Kirkens historiebøker og på Kirkens nettsted. Snart var manuset skrevet på nytt.

«Den sanne historie om Brigham Young,» sa Kathy.

Dagen da fremføringen skulle foregå, ble Kathys klasse samlet i auditoriet. Foreldre og andre elever ventet på setene sine. Sodeberg

introduserte programmet. Så trakk han seg tilbake fra scenen mens elevene fremsa sine stykker.

Alex fremsa sin del helt riktig, men Randall rotet med ordene. Sodeberg fikk ham til å begynne på nytt. Kathy holdt stokken hardt. Da det ble hennes tur, fortalte Kathy den sanne historien om Brigham Young.

«Forandret du manuskriptet ditt?» spurte Laura etterpå.

«Ja. Jeg fortalte sannheten,» sa Kathy.

«Her kommer Sodeberg,» sa Laura.

«Godt gjort, damer,» sa Sodeberg. «Kathy,» fortsatte han, «du var den beste Brigham Young jeg noen gang her sett. ■

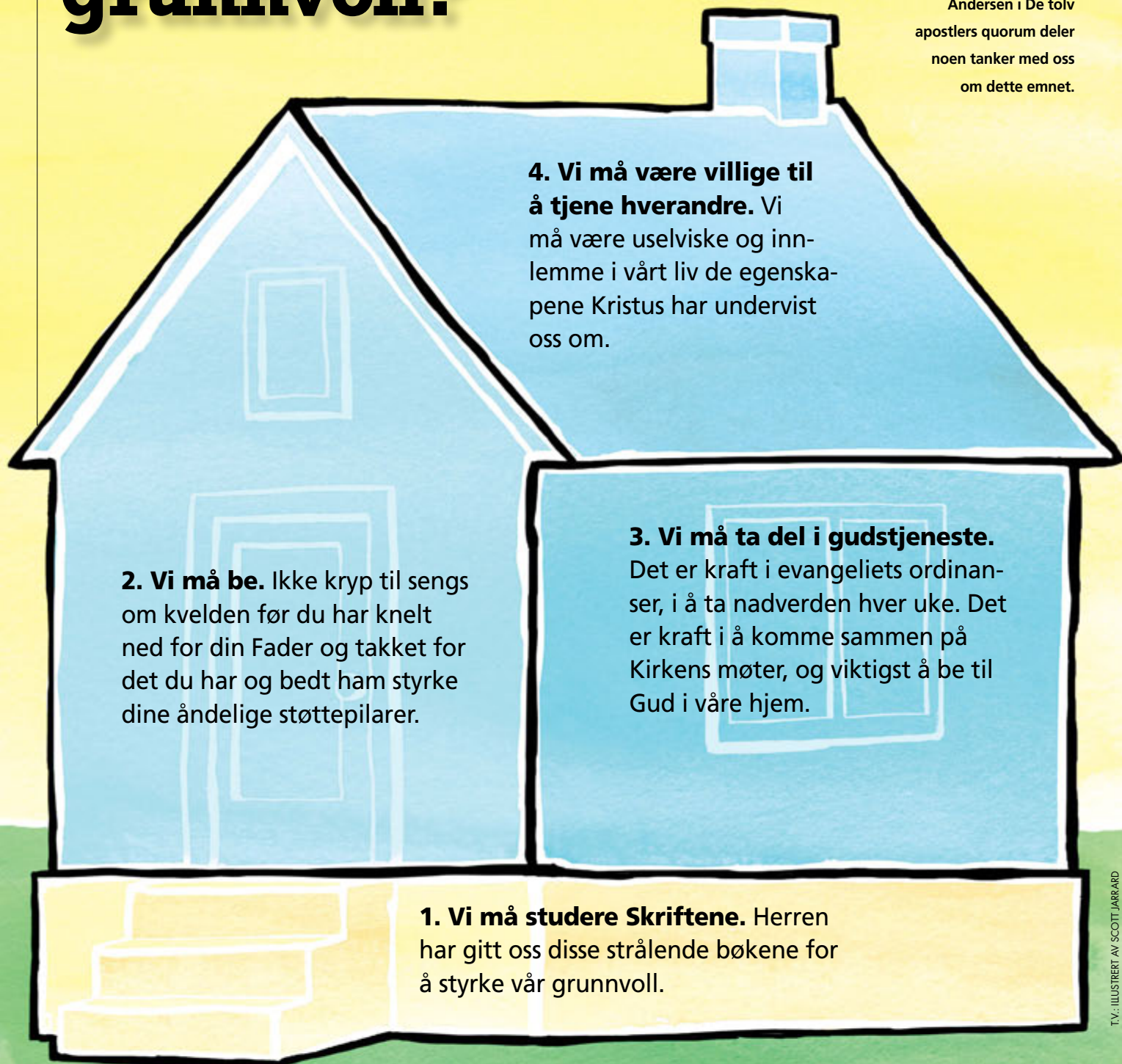
Brigham Young ... handlet i henhold til korrekte prinsipper, og han ble et mektig redskap i Herrens hender.»

Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum, «Og det er ikke noe anstøt for dem», *Liahona*, nov. 2006, 90.

Hvordan bygger jeg opp en åndelig grunnvoll?

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum deler noen tanker med oss om dette emnet.

2. Vi må be. Ikke kryp til sengs om kvelden før du har knelt ned for din Fader og takket for det du har og bedt ham styrke dine åndelige støttepilarer.

4. Vi må være villige til å tjene hverandre. Vi må være uselviske og innlemme i vårt liv de egenskapene Kristus har undervist oss om.

3. Vi må ta del i gudstjeneste. Det er kraft i evangeliets ordninger, i å ta nadverden hver uke. Det er kraft i å komme sammen på Kirkens møter, og viktigst å be til Gud i våre hjem.

1. Vi må studere Skriftene. Herren har gitt oss disse strålende bøkene for å styrke vår grunnvoll.

Vår side

Jeg er så takknemlig for at jeg ble født i en familie som har kunnskap om Jesu Kristi evangelium. Min åttende fødselsdag falt sammen med påskesøndag, og jeg følte en stor glede over å bli døpt den dagen vi feirer

Frelserens oppstandelse. Jeg var litt nervøs, men min far var der, og jeg visste at jeg kunne stole på ham. Under dåpen følte jeg meg varm og lykkelig innvendig, og da visste jeg at jeg kunne stole på min himmelske Fader på samme måte som jeg stoler på min far.

Jeg er 11 år nå, og jeg ser frem til å reise til templet for å bli døpt for de døde. Jeg vet at vi bare gjennom dåp kan vende tilbake til vår himmelske Fader.

Mirjam S., 11 år, Sveits

Jerry L., 9 år, Filippinene

REUNIÃO FAMILIAR

«Familiens hjemmeaften», av Nicolas M., 6 år, Brasil

Sakura O., 8 år, fra Japan, ble nylig døpt. Hun leser i Mormons bok hver dag. Hun liker å gå i kirken, liker å be og elsker å se templet.

Hun ønsker å følge Jesus Kristus og prøver hardt å gjøre gode valg.

Barna i Primero de Mayo gren, Bermejo Bolivia distrikt, etter at de hadde deltatt i programmet på nadverdsmøtet.

Skriftene er Guds ord

Av JoAnn Child og Cristina Franco

«Nyt Kristi ord, for se, Kristi ord vil fortelle dere alt dere skal gjøre» (2 Nephi 32:3).

IMormons bok forteller Lehi sin familie om sin drøm om livets tre. I drømmen ønsket Lehi at hans familie skulle spise av frukten på treet, som var «mer ønskelig enn all annen frukt» (1 Nephi 8:15). Han så mange mennesker som gikk på stien som førte til livets tre, men noen gikk seg bort i den mørke tåken og vandret bort fra stien. Andre holdt seg fast i jernstangen som gikk langs stien og førte til treet. De gikk fremover og holdt fast i stangen til de kom til treet og spiste av frukten, som gjorde dem glade. (Se 1 Nephi 8.)

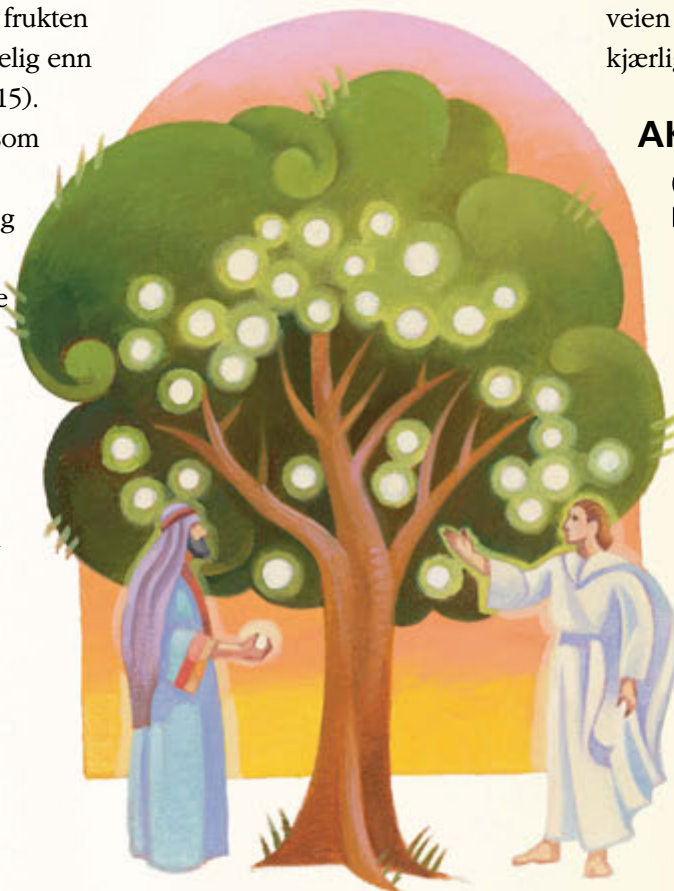
Lehis sønn Nephi ba for å få vite betydningen av det hans far hadde sett. Nephi fikk se den samme drømmen som hans far hadde hatt. Ånden lærte Nephi at livets tre forestiller Guds kjærlighet. Nephi fikk se Jesus Kristus, Guds Sønn, som underviste og velsignet folk

på jorden. Nephi fikk også lære at jernstangen forestiller Guds ord. (Se 1 Nephi 11.)

Skriftene er Guds ord. Å lese Skriftene er som å holde fast i jernstangen. Vi får vite hva Jesus ønsker at vi skal gjøre og si. Vi får kraft til å stå imot fristelse og finne veien til livets tre og føle Guds kjærlighet. ■

AKTIVITET

Slå opp skriftstedhenvisningene på side 65 for å finne ut hva de tingene som Lehi og Nephi så i sitt syn om livets tre, betyr. Klipp ut og bruk tegningene for å fortelle andre hva du lærer. Du kan også spørre dine foreldre om du kan fortelle historien på familiens hjemmeaften.

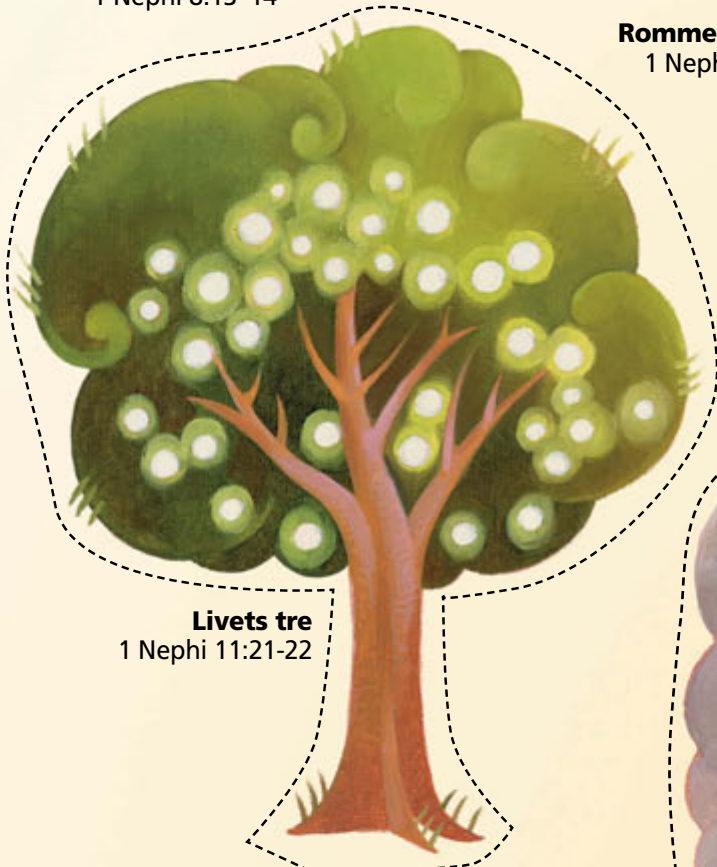

Sariah, Sam, og Nephi
1 Nephi 8:13-14

Rommelig bygning
1 Nephi 11:35-36

Mennesker som hånte dem
1 Nephi 8:26-27

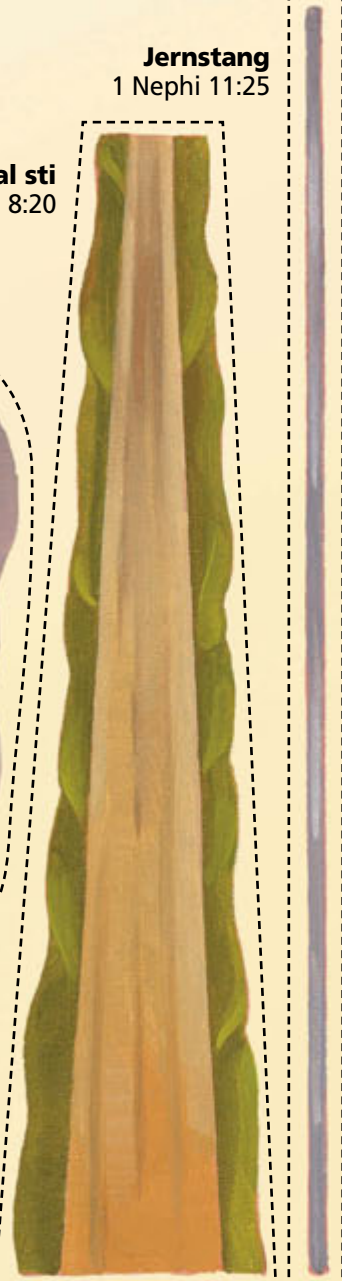
Livets tre
1 Nephi 11:21-22

Jernstang
1 Nephi 11:25

Snever og smal sti
1 Nephi 8:20

Mørk tåke
1 Nephi 12:17

Vidstrakt mark
1 Nephi 8:20

JESUS som barn

Av Diane L. Mangum

Templet i Jerusalem – Dette templet var annerledes enn templer i dag. Det var meget stort med gårdsplasser og søyleganger fylt av mennesker. Folk tok med seg dyr til templet som prestene kunne ofre.

Offer – Når prestene ofret dyr på alteret, lærte dette menneskene at en dag ville vår himmelske Fader ofre sin Sønn, Jesus Kristus, som skulle dø for våre synder.

Maria holdt Jesusbarnet mens hun gikk inn i det travle **templet** i Jerusalem. Hun og Josef hadde kommet fra Betlehem for å **ofre** to duer i templet. Jesus var nesten seks uker gammel.

I templet var det en eldre mann som het Simeon. Han hadde blitt lovet at han skulle få se Frelseren en dag. «Det var åpenbaret for ham av Den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens Messias» (Lukas 2:26). Da han så Jesusbarnet, frydet Simeon seg fordi han visste at løftet hadde blitt oppfylt. En kvinne som het Anna og

tjente i templet, vitnet så med glede om at Jesus var Frelseren.

Men ikke alle gledet seg over Frelserens fødsel. Kong Herodes hørte at et barn hadde blitt født som skulle bli jødernes konge. Herodes ville ikke ha noen andre konger i landet sitt. Han ga ordre om at alle spebarn som

hadde blitt født i nærheten av Betlehem i løpet av de to siste årene, skulle drepes.

En engel kom til Josef i en drøm for å advare ham om Herodes' plan. Josef og Maria flyktet om natten. De tok med seg Jesus for å bo i Egypt hvor han ville være trygg.

Etter at Kong Herodes døde, flyttet Jesu familie til byen Nasaret. Josef arbeidet som tømmermann. Maria tok seg av familien.

Jesus lærte å arbeide sammen med Josef. I likhet med alle jødiske gutter, studerte han Skriftene og jødiske lover. Josef og Maria adlød budene, og Jesus lærte av sine jordiske foreldre. Han «vokste og ble sterk, han ble fylt av visdom, og Guds velbehag var over ham» (Lukas 2:40).

Da Jesus var 12, tok Maria og Josef ham med til Jerusalem for å feire **påske**. De reiste sammen med mange

Denne historien står i Matteus 2, Markus 6:3 og Lukas 2:21–52.

Påske – Under denne viktige høytiden mintes man tiden da Jehova hjalp jødene å unnsnippe slaveriet i Egypt omtrent 1400 år før Jesus ble født.

mennesker. Kvinner og menn gikk i forskjellige grupper, og familier møttes hver kveld til middag når de slo leir underveis.

Etter feiringen begynte Josef og Maria på hjemreisen. Den kvelden oppdaget de at Jesus ikke var sammen med noen av gruppene som de reiste sammen med. De skyndte seg tilbake til Jerusalem for å finne ham. Etter tre dager fant de Jesus i

templet. Han snakket med lærerne og svarte på spørsmålene deres. Mennene i templet ble overrasket.

Maria fortalte Jesus at hun og Josef hadde vært bekymret for ham. Jesus minnet henne om at han trengte å gjøre sin himmelske Faders arbeid. Selv om han var ung, visste Jesus at han hadde viktig arbeid å gjøre som en del av sin himmelske Faders plan. ■

Hvor er Isabelle?

Av Susan Denney

Basert på en sann historie

«De ønsket å bli døpt som et bevis på og et vitnesbyrd om at de var villige til å tjene Gud av hele sitt hjerte» (Mosiah 21:35).

Isabelle var så spent at hun nesten hoppet da hun og hennes far gikk nedover gangen. Moren hennes hadde nettopp børstet det mørke håret hennes og lukket glidelåsen i den lange, hvite kjolen som Isabelle skulle ha på seg i dåpen sin. Hun stoppet utenfor rommet hvor alle ventet.

«Kan jeg få en av dem?» spurte hun faren sin mens hun pekte på eksemplarene av Mormons bok på et lite bord.

«Ja. De er for mennesker som ønsker å vite mer om kirken vår,» sa far.

Isabelle kikket inn i rommet. Det var fullt av mennesker hun var glad i. Bestemoren hennes, tanter, onkler og søskenbarn satt langt fremme. Bestevenninnen hennes, Grace, satt sammen med familien sin bak i rommet. Men Isabelle så ikke Miss Perkins, læreren hennes på skolen.

«La oss gå inn,» sa far. «Møtet begynner nå.»

«Kan vi vente litt til på Miss Perkins?»

Miss Perkins var Isabelles favorittlærer. Hun elsket bøker, og det gjorde Isabelle også.

«Det var pent av deg å invitere henne, Isabelle, men det er ikke sikkert at hun kommer,» sa far vennlig.

Isabelle sukket og nikket. Hun og far gikk inn i rommet og satte seg på første rad. Rett før åpnings-salmen snudde Isabelle seg for å se etter læreren sin en siste gang. Der var hun sammen med familien til Grace! Isabelle smilte. Miss Perkins smilte tilbake.

Etter dåpen ba biskopen alle om å stille seg nærmere hverandre for å ta et bilde.

«Hvor er Isabelle?» spurte han.

Alle så seg rundt. Ingen Isabelle!

Grace gikk for å lete etter venninnen sin. Først så hun nedover gangen, men Isabelle var ikke der. Deretter så hun i entreen, men hun var ikke der heller. Til slutt kikket Grace på utsiden og

så at Isabelle sto i trappen opp til møtehuset og snakket med Miss Perkins.

«Takk for at du kom i dåpen min,» sa Isabelle.

«Bare hyggelig,» sa Miss Perkins. «Jeg beklager at jeg måtte dra så fort. Jeg har en annen avtale i dag.»

«Det er i orden. Men jeg vil gjerne gi deg noe.» Isabelle ga henne en Mormons bok som hun hadde tatt med seg fra bordet i gangen. «Jeg vet at du er glad i å lese, og dette er en *virkelig* god bok.»

«Takk,» sa Miss Perkins.

«Vil du lese den?» spurte Isabelle.

«Ja, det skal jeg,» sa Miss Perkins. «Jeg lover.»

Isabelle følte seg så glad. Hun smilte idet hun snudde seg og så at Grace ventet på henne.

«Hva gjorde du der ute?» spurte Grace. «Din mor vil ha et gruppebilde.»

«Jeg gikk for å gi Miss Perkins en Mormons bok,» sa Isabelle.

Grace sperret opp øynene. «Var du redd?»

«Litt. Men jeg var mer redd for at

Det skulle være "med stor oppriktighet" (L&p 123:14) vi bringer evangeliets lys til dem som søker de svar som frelsesplanen gir.»

Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Bring sjeler til meg», *Liahona*, mai 2009, 110.

hun bare ville legge den bort på en hylle et sted. Så jeg spurte henne om hun ville lese den.»

«Hva sa hun?» spurte Grace.

«Det lovet hun at hun ville!»

«Så bra!» sa Grace.

De to jentene gikk tilbake til

gruppen med venner og slektninger.

«Jeg er glad for at Grace fant deg, Isabelle!» sa biskopen. Så ba han alle om å stille seg nærmere hverandre igjen for å ta bildet. Isabelle sto i midten av den fremste raden.

Etterpå bøyde Isabelles mor seg

ned for å gi henne en klem. «Nå kan du alltid huske dåpsdagen din!» sa hun.

Isabelle smilte. Hun visste at med eller uten bilde ville hun aldri glemme dåpsdagen sin og hvor godt det føltes å være misjonær. ■

Kan vi ikke være venner?

Av Patricia Graham

Basert på en sann historie

«Vær gode mot hverandre, vis barmhjertighet så dere tilgir hverandre» (Efeserbrevet 4:32).

1. Margaret var nervøs, for hun kjente ingen på den nye skolen.

2. Noen piker ertet henne. En pike rev til og med hårbåndene ut av Margarets hår. Margaret trodde ikke hun ville like seg på den nye skolen.

3. Etter skoletid ringte Margaret til sin bestemor og fortalte om de slemme pikene.

4.

Margaret, du må be og spørre vår himmelske Fader om hva du skal gjøre. Han vil hjelpe deg.

5. Om kvelden ba Margaret til sin himmelske Fader. Hun fortalte ham om sitt problem. Så fikk hun en idé.

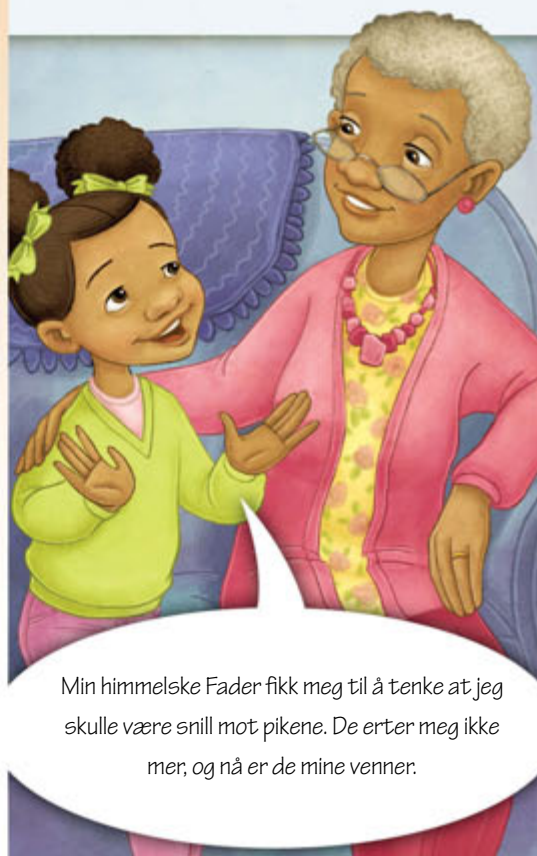
6. Neste dag på skolen rev pikene ut hårbåndene hennes.

7. Og neste dag begynte pikene å erte henne.

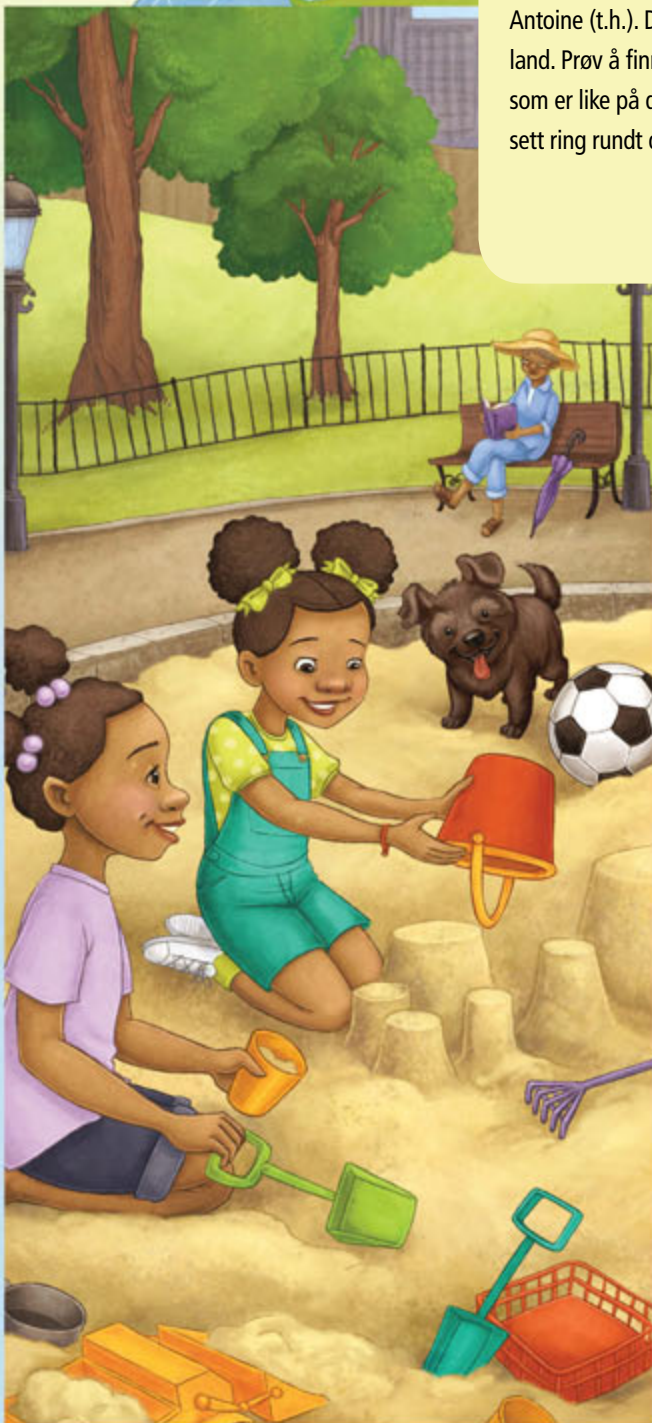

8. En uke senere var Margaret glad for å fortelle sin bestemor hva som hadde hendt.

NYE VENNER OVER HELE VERDEN

Uansett hvor vi bor kan vi få venner ved å være venlige mot andre. Se på bildene av Margaret (t.v.) og Antoine (t.h.). De bor i forskjellige land. Prøv å finne de fem tingene som er like på de to bildene, og sett ring rundt dem.

En god dag

Av Lindsay Stevens

Manuel hjelper sin mor å lage frokost.

Manuel er flittig på skolen.

Manuel lytter mens hans far leser i Skriftene for familien.

Manuel ber før han går til sengs.

Manuel brukte dagen til å gjøre mye godt. Ordne dagen hans ved å skrive et tall i rutene for å vise hva han gjorde først, deretter som nummer to, nummer tre og fire.

Hvilke gode ting kan du gjøre i dag?

Nye håndbøker presentert under verdensomspennende opplæring

Av Adam C. Olson, Kirkens tidsskrifter

President Thomas S. Monson og medlemmer av De tolv apostlers quorum presenterte Kirkens nye håndbøker og noen av de viktige endringene de inneholder, under en verdensomspennende opplæring for ledere 13. november 2010.

Lederskapsopplæringen som presenterte de nye håndbøkene – *Håndbok 1 – Stavspremier og biskoper* og *Håndbok 2 – Kirkens administrasjon* – ble overført på 22 språk til ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene i 95 land.

Sendingen er tilgjengelig på LDS.org på www.lds.org/leadership-training.

Håndbøkernes viktighet

«Håndbøkene gir trygghet,» sa president Monson, og minnet om at avvik kan snike seg inn i Kirkens programmer når ledere ikke er godt nok kjent med Kirkens retningslinjer og fremgangsmåter. «De vil være til velsignelse for dere og dem dere tjener, dersom dere leser dem, forstår dem og følger dem.»

Håndbøkene gjør ting enklere og mer tilpasningsvennlig for å unngå to store faremomenter, ifølge president Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum.

Det første faremomentet er å begrense Den hellige ånds innflytelse med Kirkens programmer. «Det er et åndelig arbeid vi driver med,» sa han, «og et åndelig arbeid må veiledes av Ånden.»

Det andre faremomentet er å «etablere Kirken uten å etablere evangeliet,» sa han. «Kirken må være en del av medlemmenes liv, og evangeliet må finnes i medlemmenes hjerte.»

Viktige forandringer

Det meste av teksten i *Håndbok 1 – Stavspremier og biskoper* er uendret fra 2006-oppdateringen av *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1*. Instruksjoner som har kommet i brev fra Det første presidentskap siden den gang, er innlemmet, kapitlene om stavspresidentens og biskopens plikter er forkortet og tydeliggjort, og endel av stoffet er omorganisert for å gjøre det lettere å finne.

Endringene i *Håndbok 2 – Kirkens administrasjon* er mer omfattende. En prinsippbasert tilnærming har til hensikt å forenkle Kirkens programmer og tillate endel lokale tilpasninger der det er nødvendig, uten å ofre ensartetheten i retningslinjene, fremgangsmåtene og programmene.

Andre endringer å merke seg er reduksjonen i biskopens arbeidsbelastning ved å styrke den rolle menighetsrådet og dets medlemmer spiller, muligheten for å øke menighetsrådsmøtenes hyppighet, en tydeliggjøring av Kirkens misjon, innlemmelse av arbeidet i menighetens velferdskomité i de samtaler som foregår i prestedømmets utøvende komité (hvor Hjelpeforeningens president kan inviteres til å delta ved behov) og menighetsrådet, opphør av en fast aktivitetskomité i menigheten og behandling av aktiviteter i menighetsrådet, og andre endringer.

Kirkens misjon

De nye håndbøkene oppklarer forvirring rundt det som Det første presidentskap i 1981 kalte

En ny verdensomspennende opplæring for ledere vil bli holdt i februar 2011 for å fokusere på detaljer rundt stavspresidenters og biskopers ansvarsoppgaver, arbeidet i quorumer og hjelpeorganisasjoner og de spesielle utfordringene i enheter med for få medlemmer og ledere til å gjennomføre Kirkens fulle programmer.

Kirkens tredelte misjon – forkynnelse, fullkommengjørelse og forløsning.

Håndbok 2, avsnitt 2.2, bekrefter Det første presidentskaps intensjon i 1981 om at disse tre delene hører inn under ett stort arbeid. Det lyder: «Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ble organisert av Gud for å hjelpe til med hans arbeid for å tilveiebringe hans barns frelse og opphøyelse» (se Moses 1:39).

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum advarte mot å vie «for stor oppmerksomhet til definisjoner og grensene mellom disse tre delene av Herrens verk» eller å «utelukke andre viktige elementer som å hjelpe de fattige».

Han sa: «Det generelle prinsippet i avsnitt 2.2 er at »Kirkens programmer og aktiviteter har til hensikt å støtte opp under og styrke enkeltpersoner og familier».

Ensartethet og tilpasning

Prinsippene og læresetningene som finnes i de første tre kapitlene av *Håndbok 2*, «er grunnleggende for Kirkens administrasjon og må ligge til grunn for alt [ledere] gjør», sa eldste Quentin L. Cook i De tolv apostlers quorum. De andre kapitlene i boken, spesielt et nytt kapittel som heter «Ensartethet og tilpasning», forklarer på den annen side hvor Kirkens retningslinjer og programmer kan tilpasses.

Dette kapitlet «fastslår tydelig hvilke saker som

må være ensartet overalt i Kirken», og «inneholder særdeles viktige prinsipper for hvilke omstendigheter som kan berettige ... lokal tilpasning,» sa eldste Cook.

Tilpasninger kan for eksempel med fordel gjøres i hjelpeorganisasjonenes bemanning og programmer og i format og hyppighet på leder-skapsmøter og aktiviteter. Omstendigheter det må tas hensyn til, er familienes omstendigheter, transport og kommunikasjon, få medlemmer og sikkerhet.

«Når de overveier hvilke tilpasninger som er på sin plass, skulle ledere alltid søke Åndens veiledning og rådføre seg med sin nærmeste presiderende autoritet,» sa eldste Cook.

Veien fremover

Mens han ledet en paneldiskusjon foreslo eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum at det å studere instruksjonene ett kapittel om gangen og drøfte prinsippene på rådsmøter, kan føre til mer meningsfylt læring.

Dersom ledere har spørsmål angående retningslinjer og programmer som ikke kan besvares av håndbøkene, skulle de drøfte dem med sin presiderende prestedømsleder, rådet eldste Oaks. Hvis det finnes uoppklarte spørsmål, sa han, «skulle bare de høyeste prestedømsledere kontakte Det første presidentskaps kontor». ■

Eldstene
M. Russell Ballard,
Jeffrey R. Holland
og David A.
Bednar i De tolv
apostlers quorum;
Julie B. Beck,
Hjelpeforeningens
president;
og Walter F.
González i De
syttis presi-
dentskap drøf-
ter prinsipper
i Kirkens nye
håndbøker under
en verdensom-
spennende
lederopplæring i
november 2010.

Morgenseminar feirer 60 år

Morgenseminar kan være krevende, men i løpet av de siste 60 årene har over en million tenåringsmedlemmer av Kirken lært at det å stå opp før solen og prøve å rette ikke bare øynene, men tankene mot Skriftene, er verdt innsatsen.

«Å bruke noen få minutter på Skriftene hver dag, bære vitnesbyrd og føle Ånden, virker ikke bare styrkende når elevene skal på skolen, men det virker legende fordi Jesu Kristi forsoning treer i kraft i deres liv,» sier Kelly Haws, assisterende administrator for Seminar og Institutt. «Det er en fin anledning for ungdom.»

Over en million unge siste-dagers-hellige har hatt glede av Morgenseminar siden det begynte for 60 år siden.

Morgenseminar blir til

De første Seminar-klassene ble i 1912 holdt i den vanlige skoletiden ved Granite High School i Salt Lake City, Utah. Etter hvert som tiden gikk, gikk stadig flere av Kirkens ungdom på offentlige skoler, uten å ha tilgang til Seminar-klasser slik elevene på Granite High hadde.

Ettersom Kirkens medlemstall vokste raskt i Syd-California på slutten av 1940-tallet, inspirerte

behovet for å undervise unge mennesker i evangeliet, en gruppe stavspremier til å be om at Kirkens Seminar-program ble opprettet i Syd-California.

Under skoleåret 1948–49 fikk Marion D. Hanks, som senere virket i De syttis president-skap, gode resultater med å undervise en Morgenseminar-klasse ved West High School i Salt Lake City. Lignende klasser virket som en logisk løsning for de hellige i California, og de 11 stavene fikk godkjenning for å opprette 13 morgenklasser.

Ulike behov dekkes

Siden programmets offisielle start skoleåret 1950–51, har Morgenseminar spredt seg over

hele USA og resten av verden, og hjulpet ungdom overalt å lære av Skriftene og anvende evangeliets prinsipper. Det offisielle navnet ble nylig endret til «daglig Seminar», ettersom ikke alle klassene holdes om morgenen.

Noe av det som gjør daglig Seminar så vellykket, er fleksibiliteten. Programmene organiseres på stavs- og distriktsplan, og klassene kan organiseres i én menighet eller gren, eller for flere menigheter eller grener sammen, ut fra omstendig-

hetene og behovene til ungdommene, foreldre og prestedømsledere.

Mens rundt 115 000 elever hvert år fremdeles nyter godt av skoleintegrert Seminar, som holdes i skoletiden i områder med stor konsentrasjon av Kirkens medlemmer, deltar nesten 217 000 Seminar-elever over hele verden i daglig Seminar.

Ettersom en del ungdom i Kirken bor for langt unna andre medlemmer av Kirken til å delta i

enten skoleintegret eller daglig Seminar, ble hjemmestudieprogrammet opprettet. Hjemmestudie-elever studerer tildelt materiale hver for seg fire dager i uken, og møter så andre hjemmestudie-elever en gang i uken for å snakke om det de har lært.

En sten hugget uten hender

I dag holdes det Seminar-klasser i hver eneste av USAs delstater og i over 140 land over hele verden. I 1948 ble Canada det første landet utenfor USA til å holde Seminar. Med spredningen av Morgenseminar, fulgte Mexico i 1958, Finland og Tyskland i 1962, Japan i 1963, Panama i 1964 og flere andre land i årenes løp. I 2008 ble det opprettet Seminar-klasser i landene Benin, Georgia og Marokko.

Etter hvert som Seminar sprer seg over hele verden, dannes et verdensomspennende fellesskap av Seminar-elever. Uansett hvor Seminar-elevene bor, lærer de de samme "Kjenn Skriftene"-versene, studerer de samme skriftstedene, føler den samme Ånd etter hvert som deres vitnesbyrd vokser, og arbeider for å bygge opp det samme rike.

Velsignelser av offer

Uansett om Seminar-elevene deltar i skoleintegret, daglig eller hjemmestudie-Seminar, gjør de ofre som fører dem nærmere sin himmelske Fader.

«Når en 15-åring sier: "Jeg vil stå opp kl. 05.00 for å gå på Seminar," er det ikke bare et offer, men en slik bruk av handlefriheten er en erklæring til vår himmelske Fader som gir velsignelser,» sier bror Haws.

Disse velsignelsene er like reelle i dag som de var for 60 år siden, og Seminar i alle former fortsetter å være til velsignelse for ungdom over hele verden. ■

I NYHETENE

Hellige utfører tjeneste over hele Afrika

Medlemmer av Kirken på det afrikanske kontinent benyttet lørdag 21. august 2010 til å forbedre sine nabolag som et ledd i Afrikas Hjelpende hender-dag.

I år inviterte Aba Nigeria stav flere lokale ungdomsgrupper til

å hjelpe til, og dermed ble de over 1000 deltagere. I Umuahia Nigeria distrikt slo over 100 medlemmer fra seks grener plener, beskar blomster, rensset avløpsrenner og ryddet tomten rundt kringkastingsselskapet i Abia.

I Accra, Ghana fikk grener i oppdrag å rydde og rengjøre forskjellige områder, herunder sykehus, barneskoler og politistasjoner. Noen medlemmer fikk i oppdrag å fylle veihull eller rense tette avløp.

Hvor enn medlemmene kom i sine Hjelpende hender-vester, ble de ønsket velkommen med takknemlighet. Rektor ved høyskolen Abia State Polytechnic fortalte de frivillige: «I

et område hvor alle spør hva myndighetene vil gjøre for dem, er det godt å ha en organisasjon som vil utføre frivillig tjeneste.» ■

Trippelkombinasjonen er nå tilgjengelig på indonesisk

En indonesisk versjon av trippelkombinasjonen er nå tilgjengelig, slik at indonesisk-språklige kan ha Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle innbundet i ett bind på sitt eget språk. En ny utgave av Mormons bok på indonesisk er også tilgjengelig.

Den indonesiske trippelkombinasjonen er dessuten tilgjengelig på Internett. Nettutgaven inneholder fotnoter, kart og fotografier, og gjør det mulig for leserne å markere skriftsteder og utføre nøkkelordsøk. Den finnes på scriptures.lds.org/ind.

Det er over 6000 indonesisk-språklige medlemmer av Kirken på verdensbasis, de fleste av dem i Indonesia, Malaysia og USA. Indonesia er det fjerde mest folkerike land i verden.

Det første presidentskap har oppfordret medlemmene til å skaffe seg sine egne skrifter og bruke dem til regelmessig studium, på Kirkens møter og i forbindelse med oppgaver i Kirken. ■

Program tatt opp i æresgalleri

Musikk og det talte ord, Tabernakelkorets ukentlige sending, er tatt opp i æresgalleriet Radio Hall of Fame i USA. Programmet ble utvalgt etter at en nemnd nominerte programmer for opp-tak og publikum stemte på sine favorittprogrammer og -personligheter.

Musikk og det talte ord vant i kategorien National Pioneer, som hedrer kringkastere som har bidratt til radiobransjen i minst 10 år og vært ledende innen utvikling og forbedring av radioprogrammer på nasjonalt plan.

Musikk og det talte ord er den radiosending som har vært lengst på luften i USA. Den første sendingen fant sted 15. juli 1929.

© BUSAITH PHOTOGRAPHY

Programmet sendes av over 2000 radiokanaler, TV-kanaler og kabelleverandører. Det er også tilgjengelig på Internett på musicandthespokenword.org. På hjemmesiden klikker du **Listen Live** og følger koblingen for Internett-sending. ■

Den ukentlige sendingen av Musikk og det talte ord er tatt opp i æresgalleriet Radio Hall of Fame.

KORT FRA FLERE STEDER I VERDEN

Kirken lanserer mobiltelefon-applikasjoner

Kirken har lansert mobiltelefon-applikasjoner som kan hjelpe medlemmene å studere evangeliet mens de er på farten. Gospel Library-applikasjonen gjør det mulig for brukerne å legge til bokmerker, markere og skrive notater mens de leser Skriftene, generalkonferansetaler og håndbøker som brukes på søndagene. Mormon Channel-applikasjonen sender Kirkens offisielle radiokanal og inneholder Skriftene, generalkonferansetaler og Kirkens tidsskrifter. Du finner informasjon om kompatibilitet på mobile.lds.org.

Besøkscenteret ved Los Angeles tempel gjenåpnes

Besøkscenteret ved Los Angeles tempel ble gjenåpnet 7. august 2010, etter to år med ombygging. Senteret belyser Kirkens historie i Syd-California, samtidig som det fokuserer på evangeliets grunnprinsipper.

Den 1100 kvadratmeter store bygningen har flere områder for utstillinger og to kinosaler. Dets midtpunkt er en 3,4 meter høy kopi av *Kristus*-statuen, som kan sees fra utsiden av besøkscenteret.

200 millioner flere opptegnelser er nå tilgjengelige på Internett

FamilySearch.org lanserte over 200 millioner nye søkbare opptegnelser i august 2010, og det samlede antall opptegnelser på nettstedet Record Search er nå oppe i 700 millioner. For å få gratis tilgang til samlingene, går du inn på Pilot.FamilySearch.org eller beta.familysearch.org. Det økte antall opptegnelser er i stor grad mulig på grunn av de 350 000 frivillige kartotekførerne i FamilySearch over hele verden, som transkriberer bilder av historiske opptegnelser for å gjøre dem digitalt søkbare. ■

KOMMENTARER

Mitt livs kompass

Jeg elsker *Liahona*. Det er mitt livs kompass. Det leder meg på den rette vei og i retning av bedre ting. Det hjelper meg å utvikle styrke og unngå de fristelser jeg så ofte møter. Det gir meg næring hver dag. Takk for at dere gjør det mulig for mennesker over hele verden å ha dette kompasset og denne rettesnoren, som fører oss inn på troens vei.

Anastasia N., 17 år, Ukraina

Liahona er en rådgiver

Jeg gir ofte abonnementer på *Liahona* til mine venner og ansatte som julegave, som en måte å gi dem del i evangeliet på. Medarbeidere kommer ofte til meg og kommenterer artikler de har lest. De bruker *Liahona* som en rådgiver, og de sier at når de har problemer i familien, leser de *Liahona* sammen. Jeg legger også bladet på venterommet utenfor kontoret vårt. Det er et stort misjonærredskap.

Prycila Villar, Brasil

En kilde til åndelig styrke

Vi er colombianere som bor i Logan, Utah, og vi er takknemlige for å kunne motta *Liahona* på spansk. Som foreldre gjør vi alt vi kan for at våre tre døtre skal lære å etterleve evangeliet og bli glad i templet. Takk for at dere gir ut *Liahona* hver måned, for i dets budskap finner vår familie en kilde til åndelig styrke.

Familien Rincon, Utah, USA

Send tilbakemelding eller forslag til liahona@ldschurch.org. Bidrag kan bli redigert med hensyn til lengde eller klarhet. ■

IDEER TIL FAMILIENS HJEMMEAFTEN

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Dette er noen få eksempler.

«**Hvordan engasjere seg i slektshistorisk arbeid**», s. 8: Du kan gi hvert familiemedlem en eske som de kan pynte og bruke til å lagre fotografier, dagbøker og andre opptegnelser i.

«**Hva er nytt i Personlig fremgang?**» s. 34, og «**Det aronske prestedømme – større enn du kanskje tror**», s. 37: De nye Personlig fremgang- og Plikt overfor Gud-programmene oppmuntrer ungdom til å reflektere over og fortelle om det de har lært.

Hvis du har tenåringer i familien, kan du be dem planlegge en leksjon til familiens hjemmeaften basert på en aktivitet i Plikt overfor Gud eller Personlig fremgang som de nylig har gjennomført.

«**Hvordan bygger jeg opp en åndelig grunnvoll?**», s. 62: I én vanntett beholder legger du flere småsteiner ved siden av hverandre. I en annen vanntett beholder sprer du ut et lag med sand. Finn to små gjenstander som kan forestille hus. Sett ett «hus» på steinene og ett på sanden. Fyll så hver beholder med vann. «Huset» på sanden vil synke, mens «huset» på steinene vil bli stående. Drøft hvordan en sterk åndelig grunnvoll gjør det mulig for oss å utholde livets stormer (se Helaman 5:12).

.....

En valp ga oss lærdom

Da våre barn var små, tok jeg dem med til en dyrebutikk for å løse inn en kupong for å få en gratis gullfisk. To timer senere kom vi ut fra butikken med en valp, kjøpt for barnas egne penger. Den kvelden satte vi valpen på vaskerommet for at den skulle sove der. Morgenen etter var det kaos på vaskerommet. Vi forventet at barna skulle rydde opp, men de syntes det var for mye. «Vi klarer det ikke!» gråt de.

Den kvelden hadde vi familiens hjemmeaften med temaet konsekvenser. «Da dere kjøpte hunden,» sa faren, «tenkte dere ikke på konsekvensene. Nå er hunden en del av familien, og dere må ta ansvar for henne.» Vi snakket om at konsekvenser alltid følger ethvert valg vi tar, og vi oppfordret dem til alltid å ta gode valg.

Hunden døde nylig etter 14 år som en del av familien vår, men de viktige lærdommene hun bidro til å gi oss, vil alltid bestå.

Jill Grant, Victoria, Australia

Aldri forlatt

Av Adam C. Olson

Kirkens tidsskrifter

Under sin tjenestegjering siterte Herren ofte Skriftene. Vi skulle følgelig ikke bli overrasket over å finne vers i Det gamle testamente som Frelseren siterte i Det nye. Men jeg ble overrasket en dag da jeg leste det første verset i Salmene 22: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

Jeg hadde aldri tenkt på at Frelseren kunne ha sitert fra hellig skrift da han uttalte disse ordene mens han led på korset (se Matteus 27:46). Denne tanken førte til en dyp åndelig erkjennelse.

På et eller annet tidspunkt har vel nesten alle undret seg: «O Gud, hvor er du?» (L&p 121:1). Jeg har ofte tenkt på dette spørsmålet i stunder med åndelig usikkerhet eller kvaler.

Av den grunn syntes Frelserens ord å reise spørsmålet: Hadde også hans rop sitt utspring i usikkerhet – til og med tvil? Innebar det at det fantes et spørsmål som min allmektige og allvitende Frelser ikke hadde noe svar på, samtidig som min frelse var avhengig av hans makt til å tilveiebringe alle svar og overvinne alt?

Da jeg leste denne salmen, lærte jeg at disse ordene virkelig gir et hjerteskjærende uttrykk for den «lammende fortvilelsen over at Gud forlot ham», som han kan ha forventet, men ikke fullt ut forstått. De var *ikke* en indikasjon på tvil.¹

Selve handlingen da han ropte til sin Fader i sine største kvaler og brukte ord fra hellig skrift, var ikke bare et tegn på tro,

Frelserens henvisning til hellige skrifter forsikret meg om at han aldri vil forlate oss.

men også på en god undervisningsmulighet. Selv om salme 22 begynner med et spørsmål, er den et uttrykk for dyp tillit til at Gud *ikke* forlater oss:

«Til deg satte våre fedre sin lit. De stolte på deg, og du fridde dem ut.

De ropte til deg og ble reddet. Til deg satte de sin lit, og de ble ikke til skamme» (vers 4–5).

Ved å bruke salmistens erfaringer som et tegn på Frelserens lidelse, ser man at salmen forutsier spottingen (vers 7–8), den uberettigede rettssaken og den kommende torturen (vers 11–13), hans smerte og lidelse (vers 14), hans tørst (vers 15), sårene i hans hender og føtter (vers 16) og loddkastingen om og fordelingen av hans klær (vers 18).

Selv om Frelseren siterte bare det første verset, står resten av salmen som et annet vitne om at han er den lovede Messias, at hans lidelser oppfylte profetier og at han stolte fullstendig på sin Fader.

Denne forståelsen ga min sjel en overveldende visshet om at jeg ikke tok feil i min tro. Men enda sterkere enn å lære at Jesus ikke hadde tvilt og ble utfridd, var vitnesbyrdet denne salmen ga meg i forbindelse med de gangene jeg undres om Gud har forlatt *meg* eller jeg er usikker på om han har hørt *mitt* rop.

«Dere som frykter Herren, pris ham! All Jakobs ætt, gi ham ære! Og vis ham ærefrykt, all Israels ætt!

For han har ikke foraktet og ikke avskydd den elendiges elendighet [Jesus]. Han [Faderen] har ikke skjult sitt åsyn for ham, men da [Jesus] ropte til ham, *hørte han*» (vers 23–24; uthevelse tilføyd). ■

NOTE

1. Jeffrey R. Holland: «Ingen var med ham», *Liahona*, mai 2009, 87.

© 1983 IRI

Jesus ved døren, av Del Parson

«Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg.

«Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med

meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone.

«Den som har øre, han hør hva Ånden sier» (Johannes' åpenbaring 3:20–22).

*Vi kan ikke i bokstavelig
forstand sitte ved Mesterens
føtter slik Maria gjorde, men
vi kan lære av ham
og lytte til hans
ord når vi
studerer Det
nye testamente på Søndagsskolen
i år. Eldste Jay E. Jensen i De syttis
presidentskap forklarer: «Skriftene vitner
om og forteller om
Jesus Kristus. Når vi
fordyper oss i dem, blir
vi kjent med ham og
hans røst.» Se «Frelseren
– Mesterlæreren»,
side 14.*